

ATHENSCHOOL

Κοινωνική Συνεταιριστική Δομή Εκπαίδευσης και Έρευνας

A large group of people, including men and women of various ages, are seated in a circle on the floor of a spacious, industrial-style room. In the center of the circle is a large, blue, semi-transparent model of a car. The room has high ceilings, exposed pipes, and a mezzanine level with a glass railing. Large windows in the background let in natural light. The atmosphere appears to be collaborative and educational.

ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ ΕΤΟΥΣ 2026 - 2027

Περιεχόμενα:

Η ΣΧΟΛΗ ΜΑΣ 5

ΤΜΗΜΑΤΑ 7

ΤΕΧΝΙΚΗ: 10

ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΗ [AthensWoodSchool] 10

Πρόγραμμα 11

ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ / ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΗΣ ΤΟ 2024 22

Ξύλα ενός αιώνα 22

Αποκατάσταση στο Διοικητήριο του Αστεροσκοπείου Αθηνών 30

Εκπαιδευτική εκδρομή στη Λευκάδα 34

Εκπαιδευτική εκδρομή στο Περούλι 38

Εκπαιδευτική εκδρομή στον Αράκυνθο // Νοέμβρης 2025 39

Το ATHENS SCHOOL στο Ρέικιαβικ 53

ΟΡΓΑΝΟΠΟΙΙΑ 62

Περιήγηση στην Πλάκα από το τμήμα Οργανοποιίας 66

Μαθήματα Κατασκευής Μουσικών Οργάνων 67

στο Κατάστημα Κράτησης Γυναικείων Φυλακών Θήβας 67

Ο Ross Daly [Ρος Ντέιλι] στο μάθημα Οργανοποιίας 70

71

Φωνές Γυναικών»: Η Γυναίκα στο Αστικό Λαϊκό Τραγούδι, 72

περίοδος 1922-1960 72

Κατασκευή Μπεντίρ με τον Νικόλα Τσαφταρίδη 73

ΛΟΓΟΣ 75

Εισαγωγή στη φιλοσοφία του Κορνήλιου Καστοριάδη 76

Ιστορία της φιλοσοφικής σκέψης: από τον Θαλή έως τον Αριστοτέλη 79

Ιστορία και φιλοσοφία της Αττικής Τραγωδίας: Θέατρο και Δημοκρατία 81

Φιλοσοφικοί Περίπατοι στην Αρχαία Αθήνα 83

“Αφήγησις” // εργαστήρι δημιουργικής γραφής με τον Κωνσταντίνο Τζαμιώτη 87

Πολιτική και τέχνη 90

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΛΟΓΟΥ 92

Έτος Κάφκα από το ΕΚΠΑ και το τμήμα 92

Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής	92
Τέχνη και Τεχνητή Νοημοσύνη:	99
Εκδήλωση και ανοιχτή συζήτηση με ανθρώπους της Τέχνης	99
Ημερίδα “ΑΙ και παραστατικές τέχνες”, Τμήμα Θεάτρου, ΑΠΘ	101
ECO SCHOOL - ECO ACT	102
Βήματα στη Φύση //	108
Πεζοπορία και φωτογραφία σε περιοχές Natura της Αττικής	108
ΛΟΓΟΣ, ΠΟΛΙΣ, ΠΑΙΔΕΙΑ //	123
ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΓΙΑ ΤΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΚΑΣΤΟΡΙΑΔΗ	123
ΣΤΟΝ ΤΡΙΠΟΤΑΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝΗ ΤΗΣ ΤΗΝΟΥ	123
Κ Α Τ Α Λ Ο Γ Ο Σ Ε Κ Δ Ο Σ Ε Ω Ν	131
	139
ΤΕΧΝΗ	141
ΑΝΩΤΕΡΗ ΣΧΟΛΗ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ «ΤΕΧΝΩΝ ΕΚΑΤΟ» -	141
Η ΣΧΟΛΗ ΜΑΣ	142
Εισαγωγικές Εξετάσεις	145
Φοίτηση	145
Μαθήματα και ώρες	147
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ	148

Η ΣΧΟΛΗ ΜΑΣ

Το Athens School είναι μία κοινωνική συνεταιριστική δομή εκπαίδευσης και έρευνας που έχει σκοπό να προωθήσει την ισότιμη και αυτόνομη σπουδή και έρευνα των πεδίων της θεωρίας, της τέχνης και της τεχνικής.

Προκρίνει ως ορίζοντα τα προτάγματα της άμεσης δημοκρατίας και της αυτονομίας σύμφωνα με τη σκέψη του Κορνήλιου Καστοριάδη και των πολιτικών θεωρητικών της κοινωνικής οικολογίας και του ριζοσπαστικού μετασχηματισμού.

Το Athens School συντονίζει την παράδοση σεμιναρίων στα αντίστοιχα πεδία με συγκεκριμένα προγράμματα διδασκαλίας επί θεματικών που προτείνουν οι διδάσκοντες, την έκδοση μονογραφιών και ερευνητικών εργασιών, τη διοργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων, επιστημονικών ημερίδων, θεωρητικών συνεδρίων και εκπαιδευτικών εκδρομών και την εκπόνηση ερευνητικών διεπιστημονικών προγραμμάτων με συνεργασία των διδασκόντων και των διδασκομένων.

Υπεύθυνοι διδασκαλίας είναι άνθρωποι με εγνωσμένη πείρα και γνώση του αντικειμένου τους, που οργανώνουν τα αντίστοιχα σεμινάρια και τις περαιτέρω εκδηλώσεις. Το Athens School δημιουργεί αποθετήρια γνώσης με αρχειοθέτηση των σεμιναρίων και των εκδηλώσεων και φιλοδοξεί να δημιουργήσει ένα πεδίο ελεύθερης κριτικής, μάθησης και έρευνας.

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΜΑΣ

Χαριλάου Τρικούπη 138, Αθήνα, Ελλάδα

[+30 210 64 59 813](tel:+302106459813)

[+30 694 6952 259](tel:+306946952259)

athensschool2017@gmail.com ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Δευτέρα: 10:00 – 13:15 & 18:00 – 21.15

Τρίτη: 10:00 – 13:15 & 18:00 – 21.15

Τετάρτη: 10:00 – 13:15 & 18:00 – 21.15

Πέμπτη: 10:00 – 13:15 & 18:00 – 21.15

Παρασκευή: 18:00 – 22.00

Σάββατο: 18.00 – 20.00

Κυριακή: 18:00 - 20:00

ΤΜΗΜΑΤΑ

ΤΕΧΝΙΚΗ: Υπεύθυνοι, Ν. Ιωάννου / Β. Αναγνώστου

- ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΗ:

Διδάσκοντες: Νίκος Ιωάννου - Σέργιος Δασκαρόλης, ξυλουργοί Μάθηση: Πρόγραμμα Ξυλουργικής [

Έρευνα: Εκπαιδευτικές Εκδρομές - Λευκάδα / Περτούλι

Αποκατάσταση ιστορικών κτιρίων / Αντισεισμική δόμηση στη Λευκάδα / Αειφόρα διαχείριση των δασών

- ΟΡΓΑΝΟΠΟΪΑ

Διδάσκων: Βασίλης Αναγνώστου, μουσικός, Περιβαλλοντολόγος Μάθηση: Πρόγραμμα Οργανοποιίας

Έρευνα: Εκπαιδευτικές Περιηγήσεις Δημιουργικά πρότζεκτ

ΛΟΓΟΣ: Υπεύθυνος Αλ. Σχισμένος

- ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Διδάσκων: Αλέξανδρος Σχισμένος, δρ. Φιλοσοφίας Μάθηση: Πρόγραμμα Σεμιναρίων

Έρευνα: Φιλοσοφικοί Περίπατοι

- ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΓΡΑΦΗ

Διδάσκων: Κωνσταντίνος Τζαμιώτης, συγγραφέας Μάθηση: Πρόγραμμα Σεμιναρίων

- ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ

Διδάσκων: Γιώργος Ν. Οικονόμου, δρ. Φιλοσοφίας, Μάθηση: Πρόγραμμα Σεμιναρίων

Διδάσκουσα: Σοφία Κανασούτη, δρ. Πολιτικής Θεωρίας, Μάθηση: Πρόγραμμα Σεμιναρίων

ΤΕΧΝΗ:

ΣΧΟΛΗ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΧΝΩΝ ΕΚΑΤΟ: <https://texnonekato.gr/>

Ανώτερη Σχολή Δραματικής Τέχνης σε σύμπραξη με το Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης

ΤΕΧΝΙΚΗ:

ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΗ [AthensWoodSchool]

Στη Σχολή Ξυλουργικής Athenswoodschool, μαθαίνουμε την υπό εξαφάνιση παραδοσιακή ξυλουργική. Εκπαιδευόμαστε στα κύρια εργαλεία αυτής της τέχνης όπως είναι το πριόνι, η πλάνη, το σκαρπέλο και το σκεπάρνι. Η μεταφορά του σχεδίου μέσω κώδικα στα ξύλα και η γνώση των βασικών εργαλείων πάνω στις ξυλουργικές εφαρμογές, αποτελούν την ουσία της ξυλουργικής τέχνης. Μέσα από απλές αλλά και περίπλοκες κατασκευές μυσούμε σε μια πανάρχαια τεχνική.

Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα του Athenswoodschool αναφέρεται σε όλες τις εξειδικεύσεις της ξυλουργικής: από το πιο απλό έπιπλο μέχρι το πιο πολύπλοκο κτίριο. Πρόκειται για την ξυλουργική την οποία συναντάμε στις αρχέγονες τεχνικές της ναυπηγικής, στα πρώτα ξύλινα κτίσματα και έπιπλα της αρχαιότητας, στις ξύλινες πόλεις του Μεσαίωνα, στις ξύλινες γέφυρες και στα αρχιτεκτονικά κινήματα του 19^{ου} αιώνα και του Μεσοπολέμου.

Σήμερα, στην εποχή της ακραίας «εξειδίκευσης» και των εφήμερων κατασκευών, επιδιώκουμε να διατηρήσουμε και να επανεντάξουμε αυτή την πανάρχαια τεχνική στη σύγχρονη αρχιτεκτονική και την κατασκευαστική μας καθημερινότητα – επιδιώκουμε να αποκτήσουμε κατασκευαστική καθημερινότητα.

Με αυτόν τον τρόπο θα θέλαμε να συμβάλλουμε στον περιορισμό της ενεργοβόρου και ρυπογόνου κατασκευαστικής πρακτικής που κυριαρχεί παγκοσμίως.

Στην πολυπλοκότητα του καιρού μας, η παραδοσιακή ξυλουργική τέχνη έχει ιδιαίτερη σημασία. Μας βοηθάει να μικρύνουμε την απόσταση της κοινωνίας από την τεχνική - την οποία απόσταση διαστέλλει η σύγχρονη τεχνολογία μέσω της υποταγής της στον απόλυτο οικονομοκεντρισμό - και μας βοηθάει να δημιουργήσουμε ξανά ανεξάρτητους παραγωγούς ως ολοκληρωμένους τεχνίτες και όχι ως μονταδόρους των βιομηχανικών προϊόντων ξύλου.

Η διάχυση της παραδοσιακής ξυλουργικής τέχνης, είναι και προς όφελος μιας, κατά το δυνατόν, ανεξάρτητης κάλυψης καθημερινών αναγκών.

Έτσι αναζητούμε απαντήσεις σε κρίσιμα ερωτήματα των καιρών όπως αυτά των οικιακών και εργασιακών ρύπων από τα βιομηχανικά προϊόντα ξύλου, της ενεργοβόρας και δασοκτόνας βιομηχανίας ξύλου, του πολιτισμού των προϊόντων μιας χρήσης και τη μετατροπή του περιβάλλοντος σε σκουπιδότοπο. Απαντήσεις που θα μπορούσαν να μας φέρουν κοντύτερα στις ανάγκες ενός δημοκρατικού - οικολογικού μέλλοντος των κοινωνιών. Η εκπαιδευτική μας δραστηριότητα αποτελεί μέρος μιας παγκόσμιας τάσης η οποία κινείται σε αυτή τη δημοκρατική κατεύθυνση.

Πρόγραμμα

Το εκπαιδευτικό μας πρόγραμμα επικεντρώνεται κυρίως σε τρεις βασικούς τομείς:

- Ιστορία της ξυλουργικής τέχνης και τεχνολογίας.
- Σχεδίαση της κατασκευής και κατασκευαστική μεταφορά του σχεδίου (Σημάδεμα).
- Γνώση των εργαλείων της ξυλουργικής όπως το πριόνι, το σκαρπέλο, η πλάνη και το σκεπάρνι, πάνω στις βασικές εφαρμογές (επεξεργασία - διαμόρφωση, ορθότητα συνδέσμων, διορθώσεις κλπ.).

Με την ολοκλήρωση των εννέα μηνών εκπαίδευσης του Α' κύκλου στο Athenswoodschool, γίνεται κανείς κάτοχος των βασικών κανόνων της ξυλουργικής σε βαθμό που να μπορεί να τους εφαρμόσει.

Μετά τον πρώτο εννιάμηνο κύκλο σπουδών η σπουδάστρια/σπουδαστής μπορεί εάν επιθυμεί να συνεχίσει σε επόμενους κύκλους για την διεύρυνση των γνώσεων και της εμπειρίας της.

Στο περιεχόμενο σπουδών Α' κύκλου περιλαμβάνονται:

- Κατανόηση του ξύλου (το δάσος ως πηγή ξύλου, ανατομία του δέντρου, ιδιότητες και ελαττώματα του ξύλου, κατεργασία ξύλου και υγεία, η ξυλεία στο εμπόριο κλπ.)
- Φυσιολογία του δέντρου – με τον περιβαλλοντολόγο MSc Βασίλη Αναγνώστου.
- Εκπαιδευτικές – ερευνητικές εκδρομές σε δάση και πριστήρια.
- Εκπαιδευτικές – ερευνητικές εκδρομές σε ιστορικούς ξύλινους οικισμούς.
- Βιομηχανικά προϊόντα ξύλου και υγεία – βιομηχανικά προϊόντα ξύλου και φυσικό περιβάλλον – βιομηχανικά προϊόντα ξύλου και οικιακό, αστικό περιβάλλον – βιομηχανικά προϊόντα ξύλου και αισθητική – βιομηχανικά προϊόντα ξύλου και αρχιτεκτονική – ιστορία βιομηχανικών προϊόντων ξύλου.
- Βιομηχανικά προϊόντα ξύλου και φυσικό ξύλο. Συγκρίσεις: μειονεκτήματα και πλεονεκτήματα.
- Στοιχεία ξυλουργικού σχεδίου.
- Στοιχεία τεχνολογίας ξύλου.
- Τεχνολογία ξύλινων κατασκευών.
- Εκπαίδευση στα εργαλεία μέσα από βασικές ξυλουργικές εφαρμογές. Η γνώση των βασικών εργαλείων της ξυλουργικής ανοίγει την πόρτα σε έναν κόσμο έμπνευσης και δημιουργίας.
- Ολοκλήρωση κατασκευών που απαιτούν την τήρηση των βασικών κανόνων και αρχών της παραδοσιακής ξυλουργικής.
- Συνθήκες εργασίας και ασφάλεια.
- Ρυθμολογία και αρχιτεκτονική επίπλου.
- Αποκατάσταση και συντήρηση παλαιών ξύλινων κατασκευών*.

*Η διαδικασία αποκατάστασης παλαιών μας βοηθά να εμπεδώσουμε την τεχνική των κατασκευών σχετικά γρήγορα. Επίσης αποκαθιστώντας μια παλαιά κατασκευή ανασύρουμε μια άλλη οπτική του κόσμου μέσα από τον τρόπο και την αισθητική του παρελθόντος. Το πλέον ουσιώδες για την εποχή μας είναι συμβάλλουμε μέσω της συντήρησης ή ανακύκλωσης των κατασκευών στη μείωση της κατανάλωσης ενέργειας, σημαντικού παράγοντα προστασίας του περιβάλλοντος.

Το θεωρητικό μέρος των μαθημάτων παραδίδεται συχνά εν μέσω των πρακτικών εφαρμογών και ασκήσεων.

Τα μαθήματα ξυλουργικής αρχίζουν τον Οκτώβριο και τελειώνουν τον Ιούνιο. Γίνονται μία φορά την εβδομάδα και το κάθε μάθημα διαρκεί τρεις ώρες και ένα τέταρτο.

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ

Για το **Athenswoodschool**, η ξυλουργική έχει βασικές αρχές και κανόνες που διατρέχουν όλα τα επίπεδα τεχνικής κατάρτισης. Στον πρώτο κύκλο σπουδών το εκπαιδευτικό πρόγραμμα στοχεύει στην κατανόηση αυτών των βασικών κανόνων και αρχών. Η κατανόησή τους επιτυγχάνεται με την εκπαίδευση πάνω στις πιο σημαντικές εφαρμογές της ξυλουργικής με τα βασικά εργαλεία αυτής της πανάρχαιας τεχνικής.

Στον Β΄ κύκλο μπορούν να συμμετέχουν μόνο άτομα τα οποία έχουν ολοκληρώσει τον Α΄ κύκλο σπουδών. Με εφόδιο τη βασική εκπαίδευση του Α΄ κύκλου περνάμε σε πολυπλοκότερες εφαρμογές. Η τεχνική εμπειρία και γνώση που θα αποκτήσουμε από αυτές τις εφαρμογές θα μας βοηθήσουν να καταλάβουμε πως η ξυλουργική είναι ένα σχολείο από το οποίο στην πραγματικότητα δεν αποφοιτούμε ποτέ. Η επιτυχία του εκπαιδευτικού μας προγράμματος έγκειται στο ότι οι μαθητές μας, μαθαίνουν σε σχετικά μικρό χρονικό διάστημα πώς να μαθαίνουν για πάντα.

Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα του Β' κύκλου περιλαμβάνει:

- Πολλαπλά μόρσα (δόντια). Εκπαίδευση πάνω στην τεχνική του μοιράσματος. Εξάσκηση για μεγαλύτερη δεξιότητα στα εργαλεία.
- Σχεδίαση και κατασκευή ελεύθερων (κινούμενων) στοιχείων στις κατασκευές (πόρτες, πορτάκια, ξύλινα κουφώματα).
- Μελέτη, σχεδίαση και κατασκευή ζευκτού ξύλινης στέγης.
- Εισαγωγή στη σχεδίαση και την κατασκευή ξύλινης κλίμακας.
- Συμμετοχή στη σχεδίαση και την κατασκευή ξύλινου σπιτιού **(προαιρετικό, εκτός υποχρεωτικού προγράμματος)**.
- Ξυλοδομές των αντισεισμικών κτιρίων στον ιστορικό οικισμό της Λευκάδας. Μελέτη και έρευνα με βάση τις επιστημονικές καταγραφές της ομάδας Τουλιάτου, άλλων αρχιτεκτόνων και λαογράφων και την εμπειρία του δασκάλου και άλλων μαστόρων. Περιήγηση στον ιστορικό οικισμό με τεχνική και επιστημονική παρατήρηση των ξυλοδομών των Λευκαδίτικων σπιτιών.

Γ' ΚΥΚΛΟΣ

Μετά τον Β' κύκλο οι μαθήτριες και οι μαθητές έχουν πλέον κατανοήσει σε μεγάλο βαθμό τις έννοιες του σημαδέματος, της σχεδίασης των κατασκευών και τον τρόπο χρήσης των εργαλείων πάνω σε συγκεκριμένες εφαρμογές.

Το σχέδιο είναι η πρώτη πράξη στην ξυλουργική. Και ο πιο αδαής ξυλουργός της παλαιάς εποχής γνώριζε τη σχεδίαση έστω ενός σκαριφήματος που να περιλαμβάνει όλες τις διαστάσεις, τη μορφή της κατασκευής και κατασκευαστικές λεπτομέρειες. Στο **Athenswoodschool** εξασκούμεστε από τον πρώτο κύκλο στο ελεύθερο και το τεχνικό - κατασκευαστικό σχέδιο.

Το σημάδεμα, είναι κώδικες σχεδίου πάνω στα επιλεγμένα και προετοιμασμένα κομμάτια ξύλου. Οι κώδικες αυτοί μας οδηγούν βήμα - βήμα στην ολοκλήρωση της κατασκευής χωρίς λάθη και σε χρόνο που να συμβαδίζει, όσο είναι δυνατόν, με τον κοινωνικό χρόνο της εποχής. Οι κώδικες του σημαδέματος και η δυνατότητα δημιουργίας τους, είναι το βασικότερο στοιχείο ενός ολοκληρωμένου τεχνίτη. Τον κώδικα του σημαδέματος μπορούν να τον διαβάσουν μαθήτριες και μαθητές του **Athenswoodschool** κάθε κύκλου, από τον πρώτο μέχρι τον τέταρτο.

- Σχεδίαση και κατασκευή ξύλινης σκάλας. Εισαγωγή στην στρεφόμενη σκάλα.
- Σύνδεσμοι χελιδονοουράς διαφόρων τύπων.
- Σχεδίαση και κατασκευή ξυλουργικού πάγκου.
- Σχεδίαση επίπλου. Πρόκειται για μια διαδικασία που ξεκινά από τον πρώτο κύκλο. Στον τρίτο κύκλο μαθαίνουμε να δίνουμε ρυθμό στην κατασκευή πάντοτε σε σχέση με: τη χρηστικότητα, την αντοχή, την αισθητική, το είδος του ξύλου, το περιβαλλοντικό αποτύπωμα της κατασκευής και το κοινωνικό όφελος, όπως αυτά διατυπώνονται στον οικολογικό – πολιτικό λόγο της έρευνάς μας
- Ξύλινο σπίτι. Συμμετοχή στη σχεδίαση και την κατασκευή (προαιρετικό, εκτός υποχρεωτικού προγράμματος).

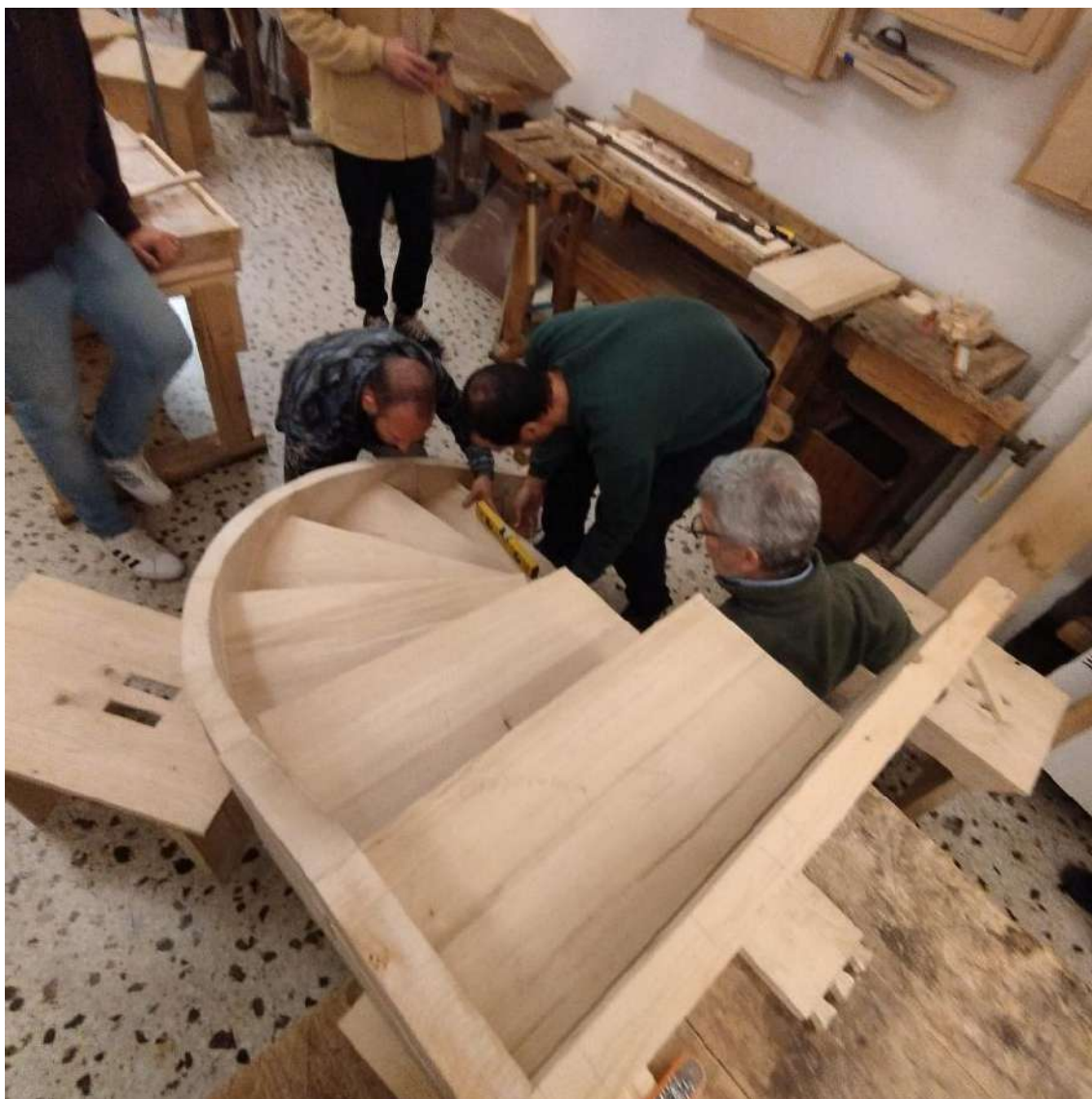
Τα εκπαιδευτικά πρότζεκτ έχουν να κάνουν πάντοτε με ένα γενικό πλαίσιο εφαρμογών ωστόσο διαμορφώνονται μέσα από τη διάδραση δασκάλου – μαθητών αλλά και μεταξύ των μαθητών.

Δ' ΚΥΚΛΟΣ

Επιθεωρώντας την εκπαιδευτική ιστορία του Athenswoodschool καταγράφουμε τέσσερις ολοκληρωμένους τετραετείς κύκλους σπουδών. Ξεκινώντας τη δραστηριότητά της το 2017 η σχολή ξυλουργικής, με μια διακοπή λόγω πανδημίας, ολοκλήρωσε τον πρώτο τετραετή κύκλο σπουδών το 2022. Την περίοδο Οκτώβρης 2025 – Ιούνιος 2026 ολοκληρώθηκε ο τέταρτος τετραετής κύκλος.

Από τον δεύτερο κύκλο σπουδών και μετά, τα τμήματα συνήθως αποκτούν συνοχή και λειτουργούν σαν μια ομάδα ξυλουργών. Γρήγορα γίνεται κατανοητό ότι η συλλογική εργασία συντελεί στην εκμάθηση της ξυλουργικής τέχνης. Η μαστορική φράση «η τέχνη κλέβεται» έχει να κάνει κυρίως με το ότι μαθαίνω παρατηρώντας τις κινήσεις του τεχνίτη καθώς εργάζομαι μαζί του. Μαθαίνω ακόμη και από το λάθος του συναδέλφου μου, το δικό μου, αλλά και από το λάθος γενικότερα. Εξού και η άλλη μαστορική φράση «το λάθος είναι ανώτερο της τέχνης».

Έχουν επιστρατευθεί οι πιο κατάλληλες λέξεις όλου του κόσμου και το ακριβέστερο συντακτικό της κάθε γλώσσας για να μεταδοθεί μέσω της συγγραφής η τέχνη, όμως αυτό δεν κατέστη ποτέ δυνατό. Η δια ζώσης εκπαίδευση πάνω σε πραγματικές εφαρμογές είναι ίσως ο μοναδικός τρόπος μετάδοσης της ξυλουργικής κληρονομιάς.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες που καταφέρνουν να φτάσουν στον τέταρτο κύκλο παραδοσιακής ξυλουργικής του Athens School είναι έτοιμες να ολοκληρώσουν υψηλού επιπέδου εφαρμογές. Κάθε χρονιά έχουμε κάποιο εκπαιδευτικό επίτευγμα. Ως κορυφαία έργα θα μπορούσαμε να αναφέρουμε τα ξύλινα συρόμενα εξωτερικά κουφώματα του πρώτου τετραετούς ξυλουργικού κύκλου κατά την εκπαιδευτική περίοδο 2021-2022, τα λυόμενα έπιπλα και την ξύλινη κλίμακα του 2023, τους ξυλουργικούς πάγκους εγγλέζικου και σκανδιναβικού τύπου το 2024, και την ξύλινη συστρεφόμενη κλίμακα του τρίτου τετραετούς κύκλου το 2025.

Ο πέμπτος κύκλος σπουδών της εκπαιδευτικής περιόδου **2026-2027** θα συνεχίσει τη μελέτη και έρευνα πάνω σε δύο σημαντικά εκπαιδευτικά προγράμματα τα οποία ξεκίνησαν ήδη στον τρίτο κύκλο 2025-2026.

Το ένα έχει να κάνει με τη σχεδίαση και κατασκευή ξύλινης κλίμακας και το άλλο με τη σχεδίαση και κατασκευή ξύλινου επίπλου.

Η ξύλινη κλίμακα

Η σπουδή της ξύλινης κλίμακας βασίζεται στη γνώση του δασκάλου Νίκου Ιωάννου και στη σχετική βιβλιογραφία. Ο δάσκαλος εισήχθη ως νεαρός ξυλουργός στην εν λόγω σπουδή και συγκεκριμένα στη συστρεφόμενη ξύλινη κλίμακα από τον Λευκαδίτη ξυλουργό Διονύση Γλένη τη δεκαετία του 1980. Στη συνέχεια αυτοεκπαιδεύτηκε πάνω στη σχεδίαση και κατασκευή διαφόρων τύπων ξύλινης κλίμακας ενώ για ένα διάστημα προσέφερε τις υπηρεσίες του σε μεγάλη σχετική βιοτεχνία ως συνεργάτης.

Για τη σπουδή πάνω στη σχεδίαση και κατασκευή ξύλινης κλίμακας είναι απαραίτητη η σχετική βιβλιογραφία. Στη σχολή μας επιλέγουμε τη γερμανική βιβλιογραφία. Μέσα στα χρόνια εκπαίδευσης μαθαίνουμε να αναγνωρίζουμε τα λάθη της μετάφρασης στις παλιές ελληνικές εκδόσεις ενώ ενημερωνόμαστε ψηφιακά από τις πλέον σύγχρονες, με δικές μας μεταφράσεις επιλεγμένων σημείων.

Οι κανόνες και οι αρχές της ξύλινης κλίμακας μας εισάγουν σε μια διαφορετική εικόνα του χώρου πιο ολιστική, ενώ η συστρεφόμενη εκδοχή της μας αποκαλύπτει τη μορφή της σπείρας και των στερεοτομικών εφαρμογών. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο εμπειριών και πληροφοριών ανοίγει ένας δρόμος έμπνευσης όσον αφορά τη σχεδίαση και την ολοκλήρωση οποιουδήποτε έργου.

Το ξύλινο έπιπλο

Το έπιπλο αφορά ένα ευρύ πεδίο αντικειμένων και συνθέσεων και αποτελεί από μόνο του μια ξεχωριστή σπουδή. Στην πραγματικότητα όλα στη ξυλουργική είναι μια ξεχωριστή σπουδή. Ο επιπλοποιός, ο ξυλουργός που κατασκευάζει κουφώματα, αυτός που κατασκευάζει σκάλες, στέγες, σπίτια κλπ. Ωστόσο στο εκπαιδευτικό μας πρόγραμμα οι κανόνες και οι αρχές της παραδοσιακής ξυλουργικής τέχνης ισχύουν σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό για όλες τις εξειδικεύσεις της. Έτσι η σπουδή των μαθητών πάνω στις εφαρμογές είναι ένα νήμα που περνά από όλη την ξυλουργική ανθολογία.

Μελετάμε την ιστορία της ρυθμολογίας και αρχιτεκτονικής του επίπλου έχοντας πλέον τη γνώση των ξυλουργικών κανόνων και αρχών από τα προηγούμενα έτη σπουδών αλλά και τη γνώση της συμπεριφοράς του ξύλου. Αυτό μας βοηθάει να κατανοήσουμε τον τρόπο και το σκεπτικό με το οποίο λειτούργησε ο εκάστοτε σχεδιαστής ή κατασκευαστής μέσα στην ιστορία και να μπορέσουμε να φανταστούμε πώς θα λειτουργούσαμε εμείς σε μια ανάλογη περίπτωση. Οι διάφοροι ρυθμοί στην ιστορία του επίπλου αποτελούν συνήθως εξέλιξη και επεξεργασία προγενέστερων. Έτσι μέσα από τη συγκεκριμένη μελέτη μας δίνεται η δυνατότητα να παρακολουθούμε την εξέλιξη της ξυλουργικής τέχνης και τη μετάδοση και εμπλουτισμό της από γενιά σε γενιά.

Εκπαιδευτικός μας στόχος είναι να αποκτήσουν οι εκπαιδευόμενοι τα εφόδια τα οποία θα τους βοηθήσουν στην έμπνευση ενός έργου και τη σχεδιαστική και κατασκευαστική ολοκλήρωσή του, με τρόπο που η όλη διαδικασία να είναι μια ευχάριστη και δημιουργική περιπέτεια.

ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ:

ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΩΝ

Ο **Νίκος Ιωάννου** είναι τρίτης γενιάς ξυλουργός (Νίκας Β. Ιωάννου 1906 – 1964, Βασίλης Δ. Ιωάννου 1927 – 2016, Νίκος Β. Ιωάννου 1964 -). Ασκεί την ξυλουργική από τα εφηβικά του χρόνια. Εργάζεται ως επαγγελματίας ξυλουργός από το 1982 με αντικείμενο τα ξύλινα κουφώματα, την επιπλοποιία, τις στέγες και άλλες ειδικές κατασκευές. Διδάσκει την ξυλουργική από το 2010 εποχή κατά την οποία, μέσα από μια διαδικασία κύκλων αυτοεκπαίδευσης, προέκυψε ο εκπαιδευτικός κοινωνικός συνεταιρισμός «Μαστοράντζα»*.

Ο **Σέργιος Δασκαρόλης** γεννήθηκε το 1988 στην Αθήνα και μεγάλωσε στην Κέα. Σπούδασε σαν τεχνικός κινούμενης εικόνας (3D animation) στο ΙΕΚ ΑΚΜΗ και εργάστηκε σε επαγγελματικά πρότζεκτ σαν freelancer και μη επαγγελματικά στο online παιχνίδι Planeshift. Το 2013 ασχολήθηκε πρώτη φορά με την ξυλουργική όταν γνώρισε τον **Νίκο Ιωάννου** και έγινε μέλος της κολεκτίβας «Μαστοράντζα»*. Έκτοτε συμμετείχε στην κατασκευή επίπλων, κουφωμάτων, στην αποκατάσταση παλαιών, ειδικές κατασκευές και ξύλινα ρολά, σαν βοηθός αρχικά και σαν κάλφας στη συνέχεια. Συμμετέχει στο **Athenswoodschool** από την ίδρυση του, το 2017 μέχρι σήμερα. Από το 2021 δουλεύει ως επαγγελματίας ξυλουργός στην **κατασκευαστική ομάδα του Athenswoodschool**. Στον εκπαιδευτικό τομέα, ολοκλήρωσε για το Athens School έναν κύκλο σεμιναρίων επισκευής ξύλινων ρολών που απευθύνθηκε σε νεαρούς πρόσφυγες, το 2022. Από το 2023 διδάσκει ξυλουργική στο **Athens School – Athenswoodschool/ Σχολή Ξυλουργικής**.

*Ο εκπαιδευτικός κοινωνικός συνεταιρισμός «Μαστοράντζα» λειτούργησε μέχρι το 2014 όπου και δεν άντεξε το βάρος της οικονομικής κρίσης της εποχής αφού η συντήρησή του εξαρτιόταν αποκλειστικά από την αγορά της κατασκευής. Διατηρούσε ξυλουργείο αρχικώς στην Ηλιούπολη και μέχρι το σταμάτημα της λειτουργίας του στο Παλαιό Φάληρο. Το 2017 ιδρύθηκε στα Εξάρχεια ο άτυπος κοινωνικός συνεταιρισμός **Athenswoodschool** ο οποίος μετεξελίχθηκε στον ολοκληρωμένο εκπαιδευτικό – ερευνητικό συνεταιρισμό **ATHENS SCHOOL ΚΟΙΝ.Σ.ΕΠ/ ΛΟΓΟΣ – ΤΕΧΝΗ – ΤΕΧΝΙΚΗ**.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ / ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΥΛΟΥΡΓΙΚΗΣ ΤΟ 2024

Ξύλα ενός αιώνα

Το κτίριο Κάλλας στην Πατησίων

Στο κτίριο «Κάλλας» αντιμετωπίσαμε ένα μεγάλο κατασκευαστικό πρόβλημα.

Αναλάβαμε τη αποκατάσταση των κουφωμάτων χωρίς να αλλοιώσουμε ούτε στο ελάχιστο την αρχική τους μορφή. Ωστόσο κάποιες μεσόπορτες που έλειπαν έπρεπε να τις φτιάξουμε εξ αρχής.

Διαπιστώσαμε ότι η πατούρα ήταν διαμορφωμένη έτσι ώστε να υποδεχθεί πόρτα πάχους 47 χιλιοστών. Όμως, παρότι το διαστασιολόγιο των πεύκων του 1924 όταν έγινε το εν λόγω κτίριο, ήταν το ίδιο με το σημερινό, ταυτόχρονα δεν ήταν στην πράξη και τόσο ίδιο με το σημερινό αφού η πυκνότητα των δακτυλίων είναι απελπιστικά διαφορετική. Ένα σημερινό ξύλο πεύκου πάχους 5 εκατοστών δεν υπάρχει καμία περίπτωση να καταλήξει μετά την επεξεργασία στα 47 χιλιοστά που κατέληξε πριν από 100 χρόνια ακριβώς.

Έτσι μετά από έρευνα στα ξυλεμπορικά της Αθήνας βρήκαμε ορεινή, ξερή Σκανδιναβική ξυλεία πεύκου 8cm x 15cm το οποίο σχίσαμε πλανίσαμε με τον ορθό τρόπο, ξανά συγκολλήσαμε και ξανά πλανίσαμε για να πάρουμε την επιθυμητή διάσταση των κουφωμάτων του 1924, μπόι και τραβέρσα 47mm x 100mm.

Είναι γεγονός πως τα ξύλα του 1924 δεν υπάρχουν πλέον σε καμιά από τις ξυλευόμενες περιοχές του πλανήτη. Αυτό είναι κάτι που μαθαίνουμε στο μάθημα της φυσιολογίας του ξύλου σε όλα τα τμήματα του τομέα τεχνικής της Άθενς Σκουλ. Βρεθήκαμε όμως αντιμέτωποι με αυτό το «πρόβλημα» στην πράξη και αυτό μας έκανε να το κατανοήσουμε σε ακόμη μεγαλύτερο βάθος. Φυσικά με το ίδιο ζήτημα των παλιών και των σύγχρονων ξύλων ασχολείται και το τμήμα οργανοποιίας της Άθενς Σκουλ.

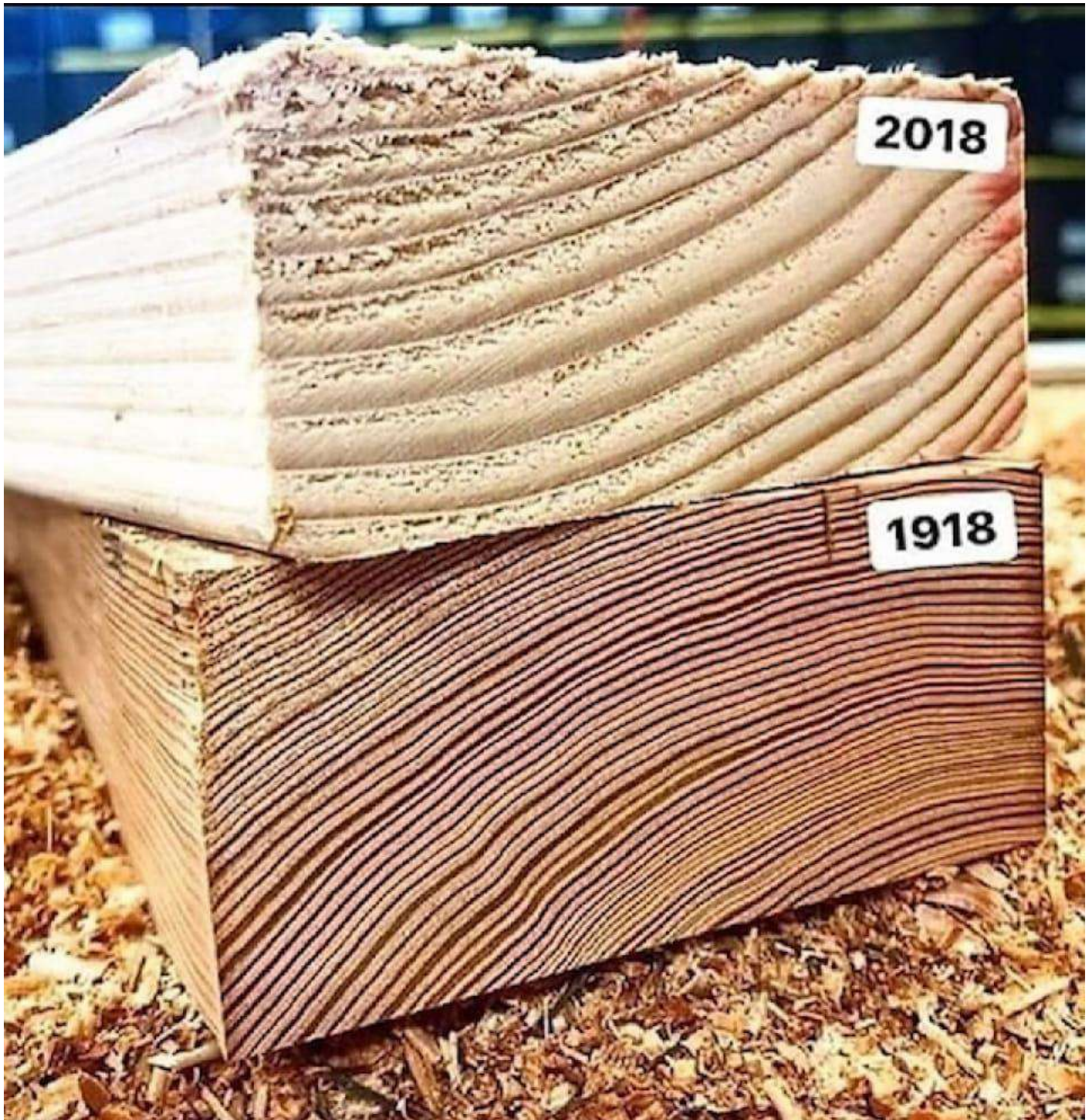
Όπως λέει ο δάσκαλος οργανοποιίας της Άθενς Σκουλ, τα καλά ξύλα για όργανα έχουν ήδη ξυλευθεί εδώ και έναν αιώνα. Έτσι κομμάτια ξύλου ευρωπαϊκής ελάτης και Όρεγκον Πάιν (ΗΠΑ) από το κτίριο Κάλλας τα οποία προορίζονταν να πεταχτούν συλλέχθηκαν προσεκτικά από τον δάσκαλο και αποθηκεύτηκαν με σωστό τρόπο ώστε να χρησιμοποιηθούν στην κατασκευή μουσικών οργάνων. Εκατό ετών ξύλα είναι θησαυρός για την οργανοποιία μας λέει ο Αναγνώστου. Στις φωτογραφίες που ακολουθούν βλέπετε την πραγματική διαφορά των ξύλων πεύκου μεταξύ των αρχών του 20ου αιώνα και των αρχών του 21ου αιώνα. Επίσης βλέπετε την εξέλιξη των εργασιών της κατασκευής των ξύλινων μεσοπορτών ύψους 3000mm.

Η κατασκευή γίνεται ακριβώς με τον τρόπο των τεχνιτών του 1924, χρησιμοποιώντας δηλαδή μηχανικά εργαλεία αλλά κυρίως εργαλεία χειρός της ξυλουργικής.

Κατασκευαστική Ομάδα του Athenswoodschool*: Υπεύθυνος κατασκευής, Χρήστος Τζάνος
Επίβλεψη, συμβουλές, Νίκος Ιωάννου

Εκπαιδευτική συμμετοχή: Σάββας, Άλκης – Δ' κύκλος Athenswoodschool

*Η κατασκευαστική ομάδα του Athenswoodschool αποτελείται από παλιούς και νέους μαθητές και μαθήτριες της σχολής μας οι οποίες/οι δραστηριοποιούνται επαγγελματικά σαν ξυλουργοί και ξυλουργίνες.

Αυτή είναι η εικόνα των ξύλων πεύκου των αρχών του 20ου αιώνα και των αρχών του 21ου. Η διαφορά μεταξύ τους είναι εμφανής.

Ολοκλήρωση εκπαιδευτικού – ερευνητικού προγράμματος
της σχολής ξυλουργικής του Athens School. 25/2/2025
– τέταρτος κύκλος Athenswoodschool

Μια μεγάλη στιγμή για τον τέταρτο κύκλο της σχολής ξυλουργικής του Άθενς Σκουλ.

Η συναρμολόγηση της στρεφόμενης ξύλινης σκάλας, ένα πρότζεκτ που ξεκίνησε στον τρίτο κύκλο του ίδιου τμήματος. Όλα πήγαν βάση σχεδίου χωρίς ουδεμία παρέκκλιση. Κατασκευάστηκε με πριόνι, σκαρπέλο, πλάνη και ελάχιστη χρήση μηχανικών εργαλείων για την προετοιμασία των ξύλων. Για εκπαιδευτικούς λόγους χρησιμοποιήθηκε ξύλο φλαμουριάς.

Ο σχεδιασμός και η εκτέλεση του έργου έγινε εξολοκλήρου από αυτά τα υπέροχα κορίτσια και αγόρια του Athenswoodschool. Στα επόμενα μαθήματα θα ολοκληρωθεί το πρότζεκτ και όπως καταλαβαίνετε αναμένεται γιορτή.

Μετά την ολοκλήρωση θα ξεκινήσει η παραγωγή εγχειριδίου για τον σχεδιασμό και κατασκευή ξύλινης σκάλας, με τα πορίσματα της εκπαιδευτικής και ερευνητικής διαδικασίας του δεύτερου, τρίτου και τετάρτου κύκλου από το 2018 έως το 2021 και από το 2022 έως το 2025.

Η ξύλινη σκάλα ξεκινά ως μάθημα στον δεύτερο κύκλο και κορυφώνεται μαζί με τα άλλα μέρη του εκπαιδευτικού προγράμματος στον τέταρτο κύκλο. Ο φετινός τέταρτος κύκλος (2024-2025) κλείνει τον δεύτερο τετραετή κύκλο σπουδών της σχολής ξυλουργικής "Athenswoodschool". Το εν λόγω τμήμα ανταποκρίθηκε με το παραπάνω στις εκπαιδευτικές προκλήσεις της σχολής μας και αυτό είναι κάτι που μας κάνει περήφανους. Η συλλογικοποίηση της ατομικής έμπνευσης, η επιβράβευση της δεξιότητας, το πάθος για την επίτευξη του έργου, η αναγνώριση του άλλου μέσα από τη συλλογική δημιουργία, η διάλυση πατριαρχικών στερεοτύπων στην τεχνική είναι μερικά από τα προωθητικά στοιχεία αυτής της διαδικασίας και των ικανοποιητικών αποτελεσμάτων της.

Στο μάθημα ήταν ο Μάρκος, ο Άγγελος, η Αλεξάνδρα, ο Σάββας, ο Τάσος, ο Άλκης και ο Μάνος. Συμμετείχαν στο πρόγραμμα επίσης ο Χρήστος, η Ελένη, η Μυρτώ και η Μυρσίνη. Ο ξυλουργός Χρήστος και η ξυλουργίνα Αλεξάνδρα είναι τελειόφοιτοι του Athenswoodschool (2017-2021) και συνδράμουν στα εκπαιδευτικά προγράμματα του τρίτου και τετάρτου κύκλου. Αξίζουν σε όλες και όλους συγχαρητήρια.

Νίκος Ιωάννου,

Δάσκαλος ξυλουργικής, υπεύθυνος τομέα τεχνικής του Athens School.

Μαθητές του 4ου κύκλου την 25η Φεβρουαρίου κατά την συναρμολόγηση της στρεφόμενης 1/4 σκάλας. Μαζί τους η τελειόφοιτη του Athenswoodschool Αλεξάνδρα Χατζημαρινάκη, νυν επαγγελματίας ξυλουργίνα, η οποία συνέδραμε στην εκπαιδευτική διαδικασία

Αποκατάσταση στο Διοικητήριο του Αστεροσκοπείου Αθηνών

Το πρόβλημα σε αυτή την αποκατάσταση είναι η αρχική τους κατασκευή. Πρόκειται για κουφώματα τα οποία από τη "μάννα" τους είναι λάθος κατασκευασμένα. Στο υπέροχο κτίριο 19ου αιώνα του Διοικητηρίου του Αστεροσκοπείου Αθηνών κληθήκαμε να αποκαταστήσουμε τη λειτουργία τους και να επισκευάσουμε μεταγενέστερα παράθυρα και μπαλκονόπορτες, πιθανόν της δεκαετίας του '90. Ήταν για εμάς έκπληξη η λάθος κατασκευή. Αντιθέτως η κυρία είσοδος που στέκει εκεί και λειτουργεί για πάνω από έναν αιώνα είναι άψογη και χρειάζεται απλώς μια συντήρηση. Το ίδιο και κάποια παράθυρα του υπογείου τα οποία ωστόσο έχουν υποστεί απαράδεκτες παρεμβάσεις.

Παρότι έχουμε να κάνουμε με κακές κατασκευές των μεταγενέστερων κουφωμάτων και το μπάτζετ είναι αρκετά μικρό, ο Σέργιος δεν μπορεί να κάνει εκπτώσεις στη δουλειά του. Προσπερνά τους οικονομικούς περιορισμούς και κάνει μια άψογη αποκατάσταση. Τον ακολουθεί η Δήμητρα και ο Ζεκί. Αφαίρεση συνδετικών στοιχείων και αντικατάσταση τους (σφήνες, καβίλιες), λύσιμο και δέσιμο πατζουριού όπου κρίνεται απαραίτητο, αφαίρεση και συμπλήρωμα σαθρών κομματιών, επανασυγκόλληση, προσεκτικό στοκάρισμα και ψιλοστοκάρισμα και χρωματισμός με καλής ποιότητας υλικά. Κατασκευαστική ομάδα του Athenswoodschool,

Υπεύθυνος αποκατάστασης: Σέργιος Δασκαρόλης

Εκπαιδευτική συμμετοχή: Δήμητρα Μυφτάρι – Β' κύκλος Athens Wood School Χρωματισμοί:

Αντέμ Σουρουτσού (Ζεκί)

Εκπαιδευτικές επισκέψεις και των τεσσάρων κύκλων της ATHENS SCHOOL/

Athenswoodschool Επίβλεψη, συμβουλές: Νίκος Ιωάννου

*Την κατασκευαστική ομάδα του athenswoodschool αποτελούν παλιοί και νέοι μαθητές και μαθήτριες της σχολής ξυλουργικής του Athens School – Athenswoodschool.

Εκπαιδευτική εκδρομή στη Λευκάδα

- Πραγματοποιούμε εκπαιδευτική - ερευνητική επίσκεψη στον ιστορικό οικισμό της Λευκάδας, εκεί που συναντιούνται η παραδοσιακή μαστοράττσα, η αρχιτεκτονική και η ιστορία. Τρεις ημέρες γεμάτες από πληροφορίες, παρατήρηση και συλλογή στοιχείων για έρευνα. Είδαμε από κοντά τα μπρατσόλια από τη στροφή δέντρου ελιάς, τα ματέρια και τους στύλους από κυπαρίσσι, τα στραβόξυλα από λάρτζα, τα κυπαρίσσενια βροντάλια και τα μεϊντάνια, την τοιχοποιία από τούβλα ανάμεσα στην ξυλοδεσιά, τους σοβάδες τύπου τσατμά και τους τσίγκους αυτής της πολύτιμης από πλευράς τεχνικής και αρχιτεκτονικής, "παραγκούπολης".

Το Λευκαδίτικο σπίτι, ελαφρύ, που δεν επιβάλλεται με το βάρος του, λιτό και απέριττο μας δίνει μπούσουλα για μια σύγχρονη ξυλουργική και αρχιτεκτονική, για μια κατοικία με καλύτερο περιβαλλοντικό αποτύπωμα και καλύτερη ποιότητα ζωής. Η περιήγηση μας στα καντούνια της χώρας, στο μουσείο του Άγγελου Σικελιανού, στο κτίριο της οδού Στράτου όπου στεγάζει το Ιστορικό Αρχείο, στη δημόσια βιβλιοθήκη, στο σπίτι που γεννήθηκε ο Αριστοτέλης Βαλαωρίτης, μας γέμισε αρχιτεκτονική πληροφορία, ιστορία, πολιτισμό, κριτική και δυνάμεις για το μέλλον.

Η απογοήτευση για την τουριστική λαίλαπα, που καταστρέφει το φυσικό και το αστικό περιβάλλον αλλά και τους ανθρώπους, ήταν μεγάλη αλλά ισχυρή ακόμη η αντίσταση λιγοστών ανθρώπων.

Το διατηρητέο κτίριο των Ζαμπελιων

Γράφει ο Δήμος Μαλακάσης* για τις νέες κατασκευές στη Λευκάδα και νγία την κιτς απεικόνιση της παραδοσιακής αρχιτεκτονικής το 1983:

"... όλα αυτά, δεν είναι τίποτα άλλο παρά κτερίσματα και οι επικήδειες τιμές "προς νεκρόν". Δεν είναι τίποτ' άλλο παρά "θέατρα σκιών", μια πραγματική εκδίκηση της λαϊκής μας παραδόσεως για όλους εκείνους που την αγνόησαν και την περιφρόνησαν."

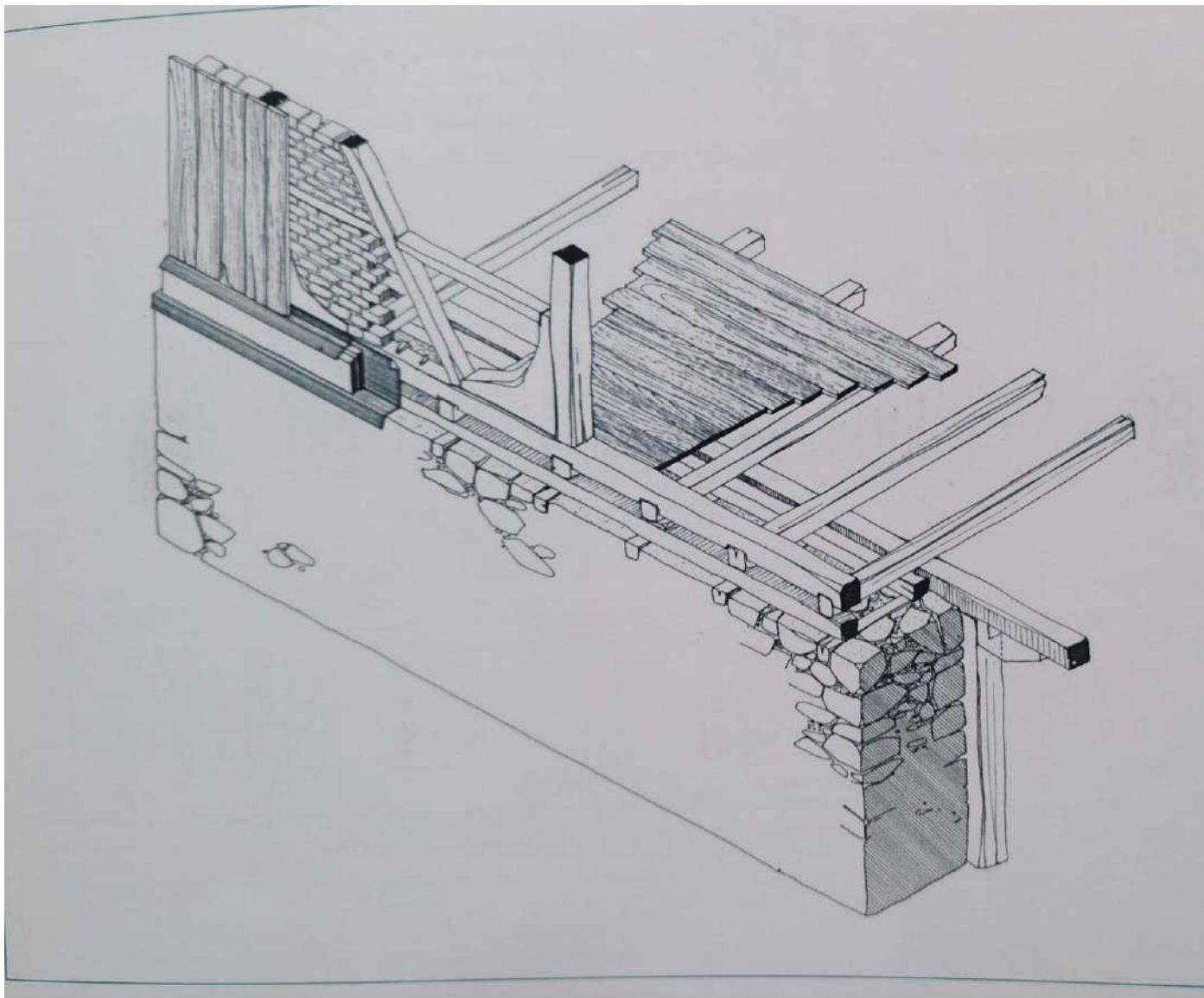
Για το πώς εξελίσσεται σήμερα η πόλη της Λευκάδας αλλά και όλο το νησί που βουλιάζει στην αρχιτεκτονική και πολεοδομική ασχήμια λόγω των τουριστικών αναγκών, σαράντα χρόνια μετά ο Μαλακάσης έπεσε μέσα με μαθηματική ακρίβεια!

Εμείς μέσω της έρευνας και της εκπαίδευσης θα επιχειρήσουμε να σώσουμε οτιδήποτε αν σώζεται, να μην το κάνουμε φολκλόρ αλλά να το εξελίξουμε και να το εντάξουμε στη σύγχρονη αρχιτεκτονική και στη σύγχρονη ξυλουργική.

- Παρατηρούμε το αρχέγονο βελανιδοδάσος των σκάρων και επί τόπου στη διάρκεια μιας πεζοπορίας κάνουμε πρακτική του μαθήματος «Φυσιολογία του δέντρου» και συγκεκριμένα το κεφάλαιο «πλατύφυλλα».
- Παρατηρούμε τον πληθυσμό των κυπαρισσιών στο νησί της Λευκάδας και την περίπτωση σύνδεσης μιας αιφόρας διαχείρισης με τη διατήρηση του Τοπικού Ιστορικού Δομικού Συστήματος

* Δήμος Μαλακάσης, *Τα παλιά σπίτια της Λευκάδας*, 2000

Το παραδοσιακό Λευκαδίτικο σπίτι.

Εκπαιδευτική εκδρομή στο Περτούλι

Στα τέλη Μαΐου κάθε χρονιάς, ο τομέας τεχνικής του ATHENS SCHOOL KOIN.Σ.ΕΠ, πραγματοποιεί εκπαιδευτική εκδρομή στο Πανεπιστημιακό Δάσος Περτουλίου. Σκοπός της εν λόγω δράσης είναι να γνωρίσουμε το δάσος, να κατανοήσουμε την έννοια της αειφορίας και να καταλάβουμε όλα αυτά που προηγούνται πριν το ξύλο φτάσει στα χέρια μας για να προχωρήσουμε στις κατασκευές μας. Στην εκπαιδευτική εκδρομή θα συμμετέχουν οι μαθήτριες και οι μαθητές του τμήματος ξυλουργικής (athenswoodschooll) και του τμήματος παραδοσιακής οργανοποιΐας.

Εκπαιδευτική εκδρομή στον Αράκυνθο // Νοέμβρης 2025

28 – 29 – 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2025

Η φετινή χρονιά του Athens school ξεκίνησε με μια εκπαιδευτική εκδρομή στον Αράκυνθο.

Ο Αράκυνθος (ή Ζυγός) είναι βουνό της Αιτωλοακαρνανίας, με υψόμετρο περίπου 980 μέτρα (υψηλότερη κορυφή Γρεβενό, 984μ.) και βρίσκεται μεταξύ της λίμνης Τριχωνίδας και της λιμνοθάλασσας Μεσολογγίου, ανάμεσα επίσης στους ποταμούς Εύηνο και Αχελώο. Χωρίζει δύο οικοσυστήματα, ένα λιμναίο και ένα θαλάσσιο. Στον Αράκυνθο βρίσκεται το στενό φαράγγι της Κλεισούρας, το οποίο συνδέει το Μεσολόγγι με το Αγρίνιο. Στους νότιους πρόποδες υπάρχουν οι αρχαίες πόλεις Καλυδώνα και Πλευρώνα.

Ένα βουνό με άγρια φύση και δάση βελανιδιάς και καστανιάς. Ένα διαφορετικό δασικό περιβάλλον από τα έλατα του Πανεπιστημιακού Δάσους Περτουλίου, τις μικρές βελανιδιές της Καλαμπάκας και το αρχέγονο βελανιδοδάσος των Σκάρων στη Λευκάδα τα οποία είχαμε γνωρίσει έως τώρα στις εκπαιδευτικές και ερευνητικές περιηγήσεις του Athens school. Τα δάση του Αράκυνθου παράγουν εξαιρετική ξυλεία κυρίως από βελανιδιές και καστανιές. Στο παρελθόν ήταν γνωστά για την ποιότητά τους τα παρκέτα καστανιάς και δρυός Αρακύνθου. Η εξαιρετική ποιότητα και η σκληρότητα της καστανιάς Αρακύνθου έκαναν τους ξυλεμπόρους της δεκαετίας του '70 να μιλούν για παρκέτα «καστανοδρύς». Παρομοίαζαν έτσι τον σχεδιασμό και τη σκληρότητα της καστανιάς με αυτή της δρυός.

Αρκετά διαμερίσματα του κέντρου της Αθήνας κατασκευής '60 και '70, έχουν πατώματα από «καστανοδρύ» Αρακύνθου. Τα συναντάμε σε περιπτώσεις που αναλαμβάνει η κατασκευαστική ομάδα του Athenswoodschool εργασίες αποκατάστασης παλαιών.

Χρησιμοποιήθηκε επίσης η καστανιά σε ευρεία κλίμακα στις πασαλόπηκτες αγροτικές και θαλάσσιες κατασκευές της περιοχής λόγω της αντοχής της στο νερό και το έδαφος υποκαθιστώντας τη σχεδόν εξαφανισμένη ήδη από τον μεσοπόλεμο φτελιά. Χαρακτηριστικό παράδειγμα οι πελάδες Μεσολογγίου, τα πασσαλόπηκτα ψαροκάλυβα.

Επίσης, οι κεντρικές κολώνες και οι πάσσαλοι της παραδοσιακής «λιάστρας» όπου στέγνωναν και ξηραίνονταν τα φύλλα του καπνού ήταν συνήθως από καστανιά Αρακύνθου και αυτό αφορούσε όλον τον κάμπο και τα ημιορεινά του Αγρινίου. Τα οριζόντια ξύλα της «λιάστρας» στα οποία δένονταν τα «κανπόπανα» προστασίας, ήταν από κωνοφόρα τα οποία άλλαζαν ανά δύο ή τρία χρόνια ενώ οι πάσσαλοι της καστανιάς κράταγαν τουλάχιστον δέκα χρόνια.

Πρόχειρα αγροτικά καταλύματα, φρατζάτα, αποθήκες, γεωργικές και κτηνοτροφικές υποδομές της περιοχής φτιάχνονταν με ξύλα του Αρακύνθου από τον μεσοπόλεμο και μετά, όπου εξαφανίζονται τα δάση του κάμπου και μετατρέπονται σε καλλιεργήσιμες εκτάσεις. Από μαρτυρίες κυρίως, έχουμε καταγράψει αμφιβολίες για την ορθότητα διαχείρισης των δασών του Αρακύνθου κατά τη χρονική περίοδο πριν και μετά τον πόλεμο αλλά και του κάμπου της περιοχής, με ευθύνη κυρίως των τοπικών δασαρχείων και των Αγρινιωτών και άλλων ξυλεμπόρων.

Η υλοτομία αποτελεί παράδοση για τις τοπικές κοινότητες του Αράκυνθου και πλέον η προστασία του δασικού οικοσυστήματος φαίνεται να είναι προτεραιότητα για τους ανθρώπους που δουλεύουν στο δάσος. Σήμερα λειτουργούν τουλάχιστον δύο πριστήρια στην περιοχή, παρόλες τις πιέσεις της αγοράς.

Στο παρελθόν, μεγάλη περιοχή του Αράκυνθου λέγονταν «καστανόραχα» με έναν τόνο μεγαλοπρέπειας από σεβασμό στο βουνό και τον πλούτο του. Καστανιές άγριες αλλά και εκτεταμένες καλλιέργειες 2.500 περίπου στρεμμάτων αποτελούμενες κυρίως από μαρόνια. Παράγονται εξαιρετικά κάστανα περίπου 250 τόνων τα οποία εξάγονται στην Ιταλία ή διατίθενται στην τοπική αγορά.

Ένα άγριο βουνό με κέδρους, πουρνάρια, πρίνους, αλλά κυρίως πλατύφυλλη δρυ (*Quercus frainetto*), καστανιά (*Kastanea sativa*) και φτέρη (*Pteridium aquilinum*) που το κάνουν ιδιαίτερης οικολογικής αξίας. Στον Αράκυνθο ζουν ο χρυσαετός, το όρνιο, η βίδρα, ο λύκος και πολλά άλλα. Ανήκει στην Ειδική Ζώνη Διατήρησης και στη Ζώνη Ειδικής προστασίας Natura 2000 ως η περιοχή «Όρος Αράκυνθος και Στενά Κλεισούρας». Δύο τμήματα της περιοχής είναι καταφύγια άγριας ζωής.

Το εκπαιδευτικό μας ταξίδι

Είναι μεσημεράκι Παρασκευής και πλησιάζουμε στο «Ρίο – Αντίρριο». Ένα ουράνιο τόξο αγκαλιάζει όλο τον ορίζοντα και μας καλωσορίζει στη βροχερή δυτική Ελλάδα. Ο προορισμός μας είναι το Μεσολόγγι και ο Αράκυνθος, στα πλαίσια της εκπαιδευτικής – ερευνητικής εκδρομής του τομέα τεχνικής του Athens School.

Ενώ όλα έδειχναν ότι η δραστηριότητά μας κινδύνευε να γίνει μια υγρή περιπέτεια, τελικά καταφέραμε να πραγματοποιήσουμε ικανοποιητικά μεγάλο μέρος του εκπαιδευτικού και ερευνητικού μας προγράμματος.

Στο πριστήριο και το δάσος

Το Σάββατο το πρωί επισκεφτήκαμε το πριστήριο Ζολώτα. Το συναντήσαμε λίγο πριν το Άνω Κεράσοβο. Ανεβαίνοντας τις δυτικές πλαγιές του Αράκυνθου πάνω από τη λίμνη Τριχωνίδα, ξεπρόβαλε η εγκατάσταση, ανάμεσα από δάση διαφόρων δρυών και άγριων καστανιών ντυμένων με τα φθινοπωρινά τους χρώματα.

Περιηγηθήκαμε σε μια οργανωμένη μονάδα πρίσης, άτμισης και ξήρανσης ντόπιας ξυλείας, με μεγάλη υλοτομική δυνατότητα και ολοκληρωμένη διαχείριση δασικών προϊόντων. Ιδιαίτερη εντύπωση μας έκανε η χρησιμοποίηση ως καύσιμη ύλη των υπολειμμάτων πρίσης, για τη λειτουργία των συστημάτων τεχνητής ξήρανσης και άτμισης.

Ο Χρήστος Ζολώτας, υπεύθυνος του πριστηρίου, μας έδειξε τα ξηραντήρια και μας εξήγησε πώς λειτουργούν ενώ μας μίλησε για τους στόχους και τους σκοπούς της τεχνητής ξήρανσης και της άτμισης, τα προτερήματα και τα μειονεκτήματα σε σχέση με τη φυσική ξήρανση, αλλά και τις δυσκολίες και τα προβλήματα της διαδικασίας. Μέσα από ένα ποταμό πληροφοριών και με τη ζωντανή εικόνα των ξύλων, μπορέσαμε να κατανοήσουμε καλύτερα ό,τι μαθαίνουμε στο μάθημα των φυσικών προϊόντων ξύλου, για τις αστοχίες και τα σφάλματα κατά τη διαδικασία της τεχνητής και της φυσικής ξήρανσης.

Είδαμε, μυρίσαμε, αγγίξαμε, ακούσαμε και κάποιες τολμηρές γευθήκαμε κιόλας τα ξύλα, εφαρμόζοντας τις οδηγίες αναγνώρισης όπως τις μαθαίνουμε στη σχολή μας. Μαύρη πεύκη, κυπαρίσσι, ευκάλυπτος, από διάφορα μέρη της Ελλάδας ήταν μερικά από τα ξύλα που περιεργαστήκαμε, καθώς και ντόπια ξύλα Αρακύνθου όπως καστανιά, αριά, φτελιά, και η μοναδικής ποιότητας δρυς Αρακύνθου με τον ιδιαίτερο σχεδιασμό της «χρυσαλίδας», το μεγάλο ειδικό βάρος και τη μοναδική σκληρότητα.

Παρατηρήσαμε τα βαρέως τύπου μηχανήματα πρίσης όπως καταρράκτη, δισκοπρίονα, πολυδισκοπρίονα, πριονοκορδέλες. Είδαμε ξυλεία εφαπτομενικής και ακτινικής πρίσης αλλά και διαφόρων συνδυασμών ανάλογα με την ποιοτική κατηγορία και τον κατασκευαστικό προορισμό. Η συζήτηση που έγινε μεταξύ ξυλουργών, οργανοποιών, επεξεργαστών και υλοτόμων για τα ζητήματα επιλογής, πρίσης και ξήρανσης της ξυλείας, ήταν αρκετά ενδιαφέρουσα και διαφωτιστική.

Μιλήσαμε για τη διαδικασία φυσικής και τεχνητής ξήρανσης των ξυλοτεμαχίων που προορίζονται για παρκέτα αλλά και τις ραμποτέζες της τελικής επεξεργασίας τους. Είδαμε πρότυπα μηχανήματα αποφλοίωσης κορμών μεταφερόμενα στο πεδίο της υλοτόμησης, συστήματα αερομεταφοράς κορμών με συρματόσχοινο και πολλά άλλα. Εντυπωσιακή ήταν η δεξαμενή εμβάπτισης για την αφαίρεση τανίνης από τα ντόπια πλατύφυλλα. Μα ακόμη πιο εντυπωσιακό ήταν το καλά οργανωμένο μηχανουργείο για τη συντήρηση και επισκευή όλων αυτών των βαριών μηχανημάτων.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον είχαν οι πληροφορίες που πήραμε για την παραγωγή κάρβουνου στο δάσος μέσα στο πλαίσιο της συνολικής παραγωγής ξυλείας κατά τη διαδικασία της υλοτόμησης. Η επιχείρηση Ζολώτα οργανώνει ομάδες υλοτόμησης δεκάδων ανθρώπων οι οποίοι κατασκευάζουν ξύλινα καταλύματα για την πολυήμερη διαμονή τους στο δάσος. Υλοτομούν με σκοπό την παραγωγή βιομηχανικής ξυλείας, οικοδομικής ξυλείας, ξυλείας παρκέτων, επιπλοποιίας, καυσόξυλα και κάρβουνο.

Αφού τελείωσε η εκπαιδευτική μας περιήγηση στο πριστήριο και σταμάτησε η ψιχάλα, ξεκινήσαμε για την πεζοπορία. Συγκεντρωθήκαμε σε πρεμνοφυές δάσος καστανιάς από όπου θα περνάγαμε σε δάσος άγριας καστανιάς και στη συνέχεια σε δάσος βελανιδιάς. Η έντονη βροχή όμως που ξέσπασε μας περιόρισε στην παρατήρηση μόνο του πρεμνοφυούς δάσους, κάτω από ένα κιόσκι φτιαγμένο από ξύλα ευκαλύπτου και κυπαρισσιού. Εκεί προστατευμένοι από τη βροχή ακούσαμε τον περιβαλλοντολόγο και δάσκαλο οργανοποιίας Βασίλη Αναγνώστου, να μας μιλά για το δάσος του Αράκυνθου και τη σημασία διατήρησης αυτού του σπουδαίου δασικού οικοσυστήματος. Ο Γιάννης, γεωλόγος και μαθητής του Athenswoodschool, μας μίλησε για τη γεωλογία της περιοχής, ενώ ο δάσκαλος ξυλουργικής Σέργιος Δασκαρόλης μας μίλησε για την μυθολογία και την ιστορία της περιοχής με κέντρο τον Αράκυνθο. Ο Χρήστος Ζολώτας μας μίλησε για το πρεμνοφυές δάσος καστανιάς που βλέπαμε μπροστά μας.

Το Πρεμνοφυές δάσος αναγεννιέται με παραβλαστήματα και όχι με σπόρους όπως γίνεται σε φυσικά δάση με κηπευτή δομή. Η μορφή αυτή ονομάζεται και χαμηλό δάσος λόγω των μικρών περίτροπων χρόνων, αλλά και εξαιτίας του γεγονότος ότι στις περισσότερες περιπτώσεις τα δέντρα δεν φτάνουν σε μεγάλο ύψος. Πρόκειται για μια αρχαία δασοκομική πρακτική. Τα παραβλαστήματα αποτελούν εξελικτικό πλεονέκτημα κάποιων πλατύφυλλων και έτσι, με αυτό τον τρόπο μπόρεσαν ίσως να επιβιώσουν στις αντίξοες συνθήκες της ανθρώπινης δραστηριότητας και τις φυσικές καταστροφές (φωτιές κλπ). Το πρεμνοφυές δάσος είναι μια εκτεταμένη δασοκομική πρακτική στον Αράκυνθο η οποία στρέφεται στην παραγωγή κάστανου αλλά και ξυλείας.

Ανακεφαλαίωση και στοχασμός

Την Κυριακή το πρωί στο Μεσολόγγι, στο λόμπι του ξενοδοχείου όπου διαμέναμε, έγινε συζήτηση κατά την οποία ανακεφαλαιώσαμε όσα είδαμε την προηγούμενη μέρα. Μιλήσαμε για κατασκευές ξεκινώντας από αυτό που βλέπαμε εκείνη τη στιγμή μπροστά μας, ξύλινες επενδύσεις και κατασκευές των '80ς από αμερικάνικο πεύκο «όρεγκον πάιν». Μιλήσαμε επίσης για τη διαχρονική συμβολή του Αράκυνθου στις ξύλινες κατασκευές της περιοχής αλλά και τις πιέσεις που δέχεται το δασικό οικοσύστημά του.

Τονίσαμε τη σημασία της διατήρησης των δραστήριων πριστηρίων για τον ανεξάρτητο μικρό παραγωγό στην ξυλουργία και την οργανοποιία:

- Μια μοναδική δυνατότητα που μας δίνει, είναι ότι μπορούμε να παραγγείλουμε ξυλεία σε διατομές και είδος πρίσης που εξυπηρετούν τον σχεδιασμό μιας ειδικής κατασκευής ή μιας σύνθεσης από διάφορες κατασκευές ενός ενιαίου αισθητικού συνόλου.
- Μπορούμε, σε έναν μικρό αλλά στεγνό και καλά αεριζόμενο χώρο, να πραγματοποιήσουμε φυσική ξήρανση της ξυλείας που προορίζεται για συγκεκριμένο έργο τηρώντας ιδιαίτερες σχεδιαστικές προϋποθέσεις.
- Μπορούμε να βελτιώσουμε τον σχεδιασμό μιας κατασκευής με βάση τον ιδιαίτερο σχεδιασμό της ξυλείας που θα προκύψει από την ειδική παραγγελία μας.
- Συμβάλλουμε με αυτόν τον τρόπο στη δημιουργία μιας μικρής αλλά «βιώσιμης*» οικονομίας η οποία ξεκινά από την αειφορική διαχείριση του δάσους και φτάνει στον τομέα των κατασκευών. Η βιωσιμότητα αυτής της μικρής και τοπικής οικονομίας μπορεί να βασιστεί στον καλώς εννοούμενο περιορισμό της με σκοπό την πολιτισμική διεύρυνση της τοπικής κοινωνίας.

Η συζήτηση στάθηκε επίσης στην διάθεση κάποιων νέων να συνεχίσουν την υλοτομία και την εργασία στο πριστήριο αφού τους αρέσει η ζωή στο βουνό. Αναζητούν ανθρώπους για να μεγαλώσει η κοινότητα τους και να γίνει βιώσιμη. Σε συζητήσεις χαλαρές που έγιναν στην ταβέρνα του Άνω Κεράσοβου, οι άνθρωποι που μας φιλοξένησαν εκεί, μας κάλεσαν να σκεφτούμε σοβαρά τη ζωή στον Αράκυνθο. Ένα μέρος καθόλου απομονωμένο, ανοιχτό σε κοντινά αστικά κέντρα. Ένα πανέμορφο δασικό οικοσύστημα από το οποίο μπορούν να ζουν μικρές οργανωμένες κοινότητες.

Μέχρι και τη δεκαετία του 1990 στην περιοχή παραγόταν περίπου τέσσερις χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα παρκέτων κάθε χρόνο από ξύλο δρυός και καστανιάς Αρακύνθου. Με βάση αυτή την παραγωγή, δημιουργήθηκαν στον νομό Αιτωλοακαρνανίας τρεις μονάδες παραγωγής παρκέτων με ετήσια παραγωγή εικοσιπέντε χιλιάδων τετραγωνικών μέτρων

από εισαγόμενο ξύλο*. Επίσης παραγόταν οικοδομική ξυλεία κυρίως καστανιάς αλλά και για κουφώματα, ειδικές κατασκευές, επιπλοποιία.

Σήμερα ίσως δεν υπάρχουν οι κατασκευαστικές ανάγκες του παρελθόντος που δημιούργησαν εκείνη την αγορά, ωστόσο μια μελέτη των παραγωγικών δεδομένων εκείνης της εποχής μας δείχνει τις δυνατότητες του δασικού οικοσυστήματος για την ανάκαμψη της τοπικής κοινωνίας. Ίσως χρειάζονται νέες προτάσεις και όπως είδαμε οι άνθρωποι που μας φιλοξένησαν σκέφτονται σοβαρά γύρω από αυτό.

Το «Πολυτεχνείο» του Μεσολογγίου*

Μιλήσαμε επίσης για μια εκπαιδευτική περίπτωση του περασμένου αιώνα για την οποία μάθαμε κατά την άφιξή μας στο Μεσολόγγι.

Αφού φτάσαμε την Παρασκευή το βράδυ περιπλανηθήκαμε υπό βροχή στις κεντρικές αλλά ήρεμες γειτονιές του Μεσολογγίου και βρήκαμε καταφύγιο σε ένα καφενείο με συνήθειες παλιάς εποχής. Βγήκανε τα όργανα, άρχισε το τραγούδι και γνωριστήκαμε με τους ανθρώπους. Έτσι, μετά τις απαραίτητες συστάσεις όπου εξηγήσαμε τους διαφορετικούς τομείς του εκπαιδευτικού μας οργανισμού, ο καφετζής μας είπε ότι του ήρθε στο μυαλό το ίδρυμα Κυριαζή στο Μεσολόγγι που έμοιαζε κάπως με το δικό μας εγχείρημα. Ψάχνοντας βρήκαμε το «Πολυτεχνείο» που λειτούργησε μέχρι τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο.

Η πληροφορία για το «πολυτεχνείο» του Μεσολογγίου ήταν η αφορμή για μια συζήτηση γύρω από την αλληλεπίδραση ανάμεσα στους διαφορετικούς τομείς, όπου ο ένας επηρεάζει τον άλλον θετικά, και προωθητικά όσον αφορά τα εκπαιδευτικά αποτελέσματα. Στην περίπτωση του Άθηνς Σκουλ η φιλοσοφία και η πολιτική θεωρία, δηλαδή ο τομέας του λόγου επηρεάζει τον τομέα της τεχνικής και τον τομέα της τέχνης. Διαπιστώνουμε καθημερινά ότι η τέχνη και η τεχνική χωρίς τον λόγο μοιάζουν δραστηριότητες κενές νοήματος. Επίσης τα τμήματα του Λόγου πυροδότησαν τη δημιουργία του Eco School Eco Act του τομέα περιβάλλοντος του Athens school.

Το «Πολυτεχνείο» του Μεσολογγίου ήταν μια σχολή που ιδρύθηκε στα τέλη του 19^{ου} αιώνα με σκοπό να λειτουργήσουν τμήματα σιδηρουργίας, ξυλουργίας, ραπτικής και υποδηματοποιίας. Τελικά για διάφορους λόγους λειτούργησε μόνο το τμήμα ξυλουργικής και υποδηματοποιίας από το 1906 έως το 1940, ενώ στεγάστηκε στον ίδιο χώρο η δημοτική φιλαρμονική.

«Ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της σχολής ήταν ότι στα τεχνικά μαθήματα είχε προστεθεί η καθημερινή εκμάθηση μουσικής, δεδομένου ότι υπήρχε επίσημη συνεργασία με τη στεγαζόμενη στο ίδιο κτίριο δημοτική φιλαρμονική, στην μπάντα της οποίας μετείχαν, και μάλιστα αμειβόμενοι, οι οικότροφοι σπουδαστές...αποφοίτησαν εκατόν εξήντα επτά άριστοι τεχνίτες, οι περισσότεροι των οποίων και εκλεκτοί μουσικοί.» μας λέει ο Μεσολογγίτης ιστοριοδίφης Νίκος Κορδόσης.

Το όνομα της σχολής ήταν «Ίδρυμα Κυριαζή» αφού δημιουργήθηκε με δωρεά 600.000 χρυσών λιρών του Γεώργιου Κυριαζή.

Πελάδες, οι πασσαλόπηκτες εποχικές κατοικίες των ψαράδων στη λιμνοθάλασσα Μεσολογγίου

Μπορεί για πρώτη φορά να οργανώσαμε εκπαιδευτική εκδρομή στον Αράκυνθο, στο Μεσολόγγι όμως ήταν η τέταρτη επίσκεψή που πραγματοποιήσαμε. Οι προηγούμενες τρεις εντασσόταν στα πλαίσια της εκπαιδευτικής μας εκδρομής στη Λευκάδα με θέμα την ξυλοδομή των αντισεισμικών κτηρίων. Φέτος το εντάξαμε στην πρώτη μας δραστηριότητα στον Αράκυνθο αφού τόπος διαμονής μας είναι το Μεσολόγγι. Σκοπός η παρατήρηση των πελάδων στην Τουρλίδα, ένα μικρό νησάκι που πήρε το όνομά του από το πουλί Τουρλίδα το οποίο διαβιώνει περιοχή.

Η Τουρλίδα ενώθηκε με το Μεσολόγγι το 1885. Πρόκειται για μία από τις πιο παλιές ανθρώπινες παρεμβάσεις στο οικοσύστημα της περιοχής αφού με τη γραμμή μπαζώματος που δημιουργήθηκε για την οδική σύνδεση του μικρού ψαρονησιού με το αστικό κέντρο, αποκόπηκε η λιμνοθάλασσα της Κλείσοβας από την υπόλοιπη [λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου](#).

Η πελάδα ήταν προσωρινή κατοικία, ψαροκάλυβο όπου χρησιμοποιούνταν ως χώρος εργασίας των ψαράδων και διαμονής στα εποχικά τους πολυήμερα ψαρέματα. Σε κάποιες περιπτώσεις χρησιμοποιούνταν και ως μόνιμη κατοικία φτωχών ψαράδων με τις οικογένειές τους.

Πρόκειται για ελαφριά πασσαλόπηκτη ξυλοδομή με δάπεδο σε ύψος μισού μέτρου περίπου από το νερό ή τη μούτιλη της λιμνοθάλασσας. Το δάπεδο ήταν ξύλινο ενώ η στέγη και η τοιχοποιία φτιαχνόταν με καλάμια και ψαθί.

Οι κολώνες της ξυλοδομής ήταν συνήθως από φτελιά καθώς και οι ενδιάμεσοι πάσσαλοι ενώ μικρότερα στοιχεία όπως κέντες και αντηρίδες μπορεί να ήταν και από αλμυρίκι. Το δάπεδο ήταν ξύλινο και φτιαχνόταν από λουμάκια καστανιάς και καλάμια ενώ όταν ήταν εύκολο χρησιμοποιούνταν τάβλες οικοδομικής ξυλείας. Μετά τον πόλεμο η τοιχοποιία φτιαχνόταν από τάβλες οικοδομικής ξυλείας. Κάποιες περιόδους χρησιμοποιήθηκε και καστανιά Αρακύνθου ενώ τα λουμάκια της, χρησιμοποιήθηκαν ευρέως στη διαμόρφωση των ιβαριών της λιμνοθάλασσας.

Οι πελάδες δεν έχουν αυτή τη χρήση πλέον. Οι ψαράδες μετακινούνται εύκολα με μηχανοκίνητα μέσα χωρίς να έχουν ανάγκη καταλύματος δίπλα ή μέσα στη λιμνοθάλασσα. Το μικρό «ψαροχώρι» με τις πελάδες που παρατηρούμε στις επισκέψεις μας αποτελείται κατά το πλείστον από ξύλινες παραθεριστικές κατοικίες σε στυλ πελάδας οι οποίες διατηρούνται σε καθεστώς ημιπαρανομίας λόγω του δικαιώματος των ψαράδων στη διατήρηση ψαροκάλυβου. Ωστόσο για εμάς έχουν ιδιαίτερο εκπαιδευτικό ενδιαφέρον αφού παραμένουν ελαφριές πασσαλόπηκτες κατασκευές με ξυλοδομή και ξύλινη τοιχοποιία.

Στις προηγούμενες επισκέψεις μας στην Τουρλίδα παρατηρούσαμε την ελαφριά κατασκευή των πελάδων αμέσως μετά την παρατήρηση της βαρύτερης ξυλοδομής των αντισεισμικών σπιτιών της Λευκάδας.

Σε κάποιες από αυτές τις επισκέψεις έτυχε να παρατηρήσουμε κατασκευή πελάδας αμέσως μετά την παρατήρηση κατασκευής Λευκαδίτικης ξυλοδομής, κατανοώντας έτσι βαθύτερα κάποιες τεχνικές νομοτέλειες που χαρακτηρίζουν το κοινό πλαίσιο των ξύλινων κατασκευών και γενικότερα όλων των κλάδων της ξυλουργικής. Η παρατήρηση επίσης της γαϊτας της λιμνοθάλασσας συνέβαλε και αυτή στην κατανόηση των κοινών στοιχείων που μας κάνει να λέμε στο Athens School πως η ξυλουργική είναι μία, με την έννοια ότι όλοι οι κλάδοι διατρέχονται από κοινούς κανόνες.

Παρατηρήσαμε τους πασσάλους των πελάδων και συζητήσαμε για την αντοχή τους μέσα στο νερό και τη μούτιλη. Θυμηθήκαμε το κεφάλαιο της σκαρωτής θεμελίωσης των αντισεισμικών σπιτιών της Λευκάδας με προηγούμενη θωράκιση των ξύλων στη μούτιλη της λιμνοθάλασσας με τα υψηλά επίπεδα μεθανίου.

Τεχνίτες που συναντήσαμε στην κατασκευή πελάδας ή στην αντικατάσταση πασσάλων και γενικώς επισκευές, μας εξήγησαν πως τα ξύλα που χρησιμοποιούνταν στο παρελθόν δεν χρησιμοποιούνται πια. Η φτελιά και η καστανιά έχουν αντικατασταθεί από τον ευκάλυπτο για τον οποίον πιστεύουν ότι είναι μεγαλύτερης αντοχής ενώ η πλήρωση της ξυλοδομής γίνεται με έτοιμη ξυλεία ραμποτέ από κωνοφόρα. Να σημειώσουμε εδώ ότι τον ευκάλυπτο

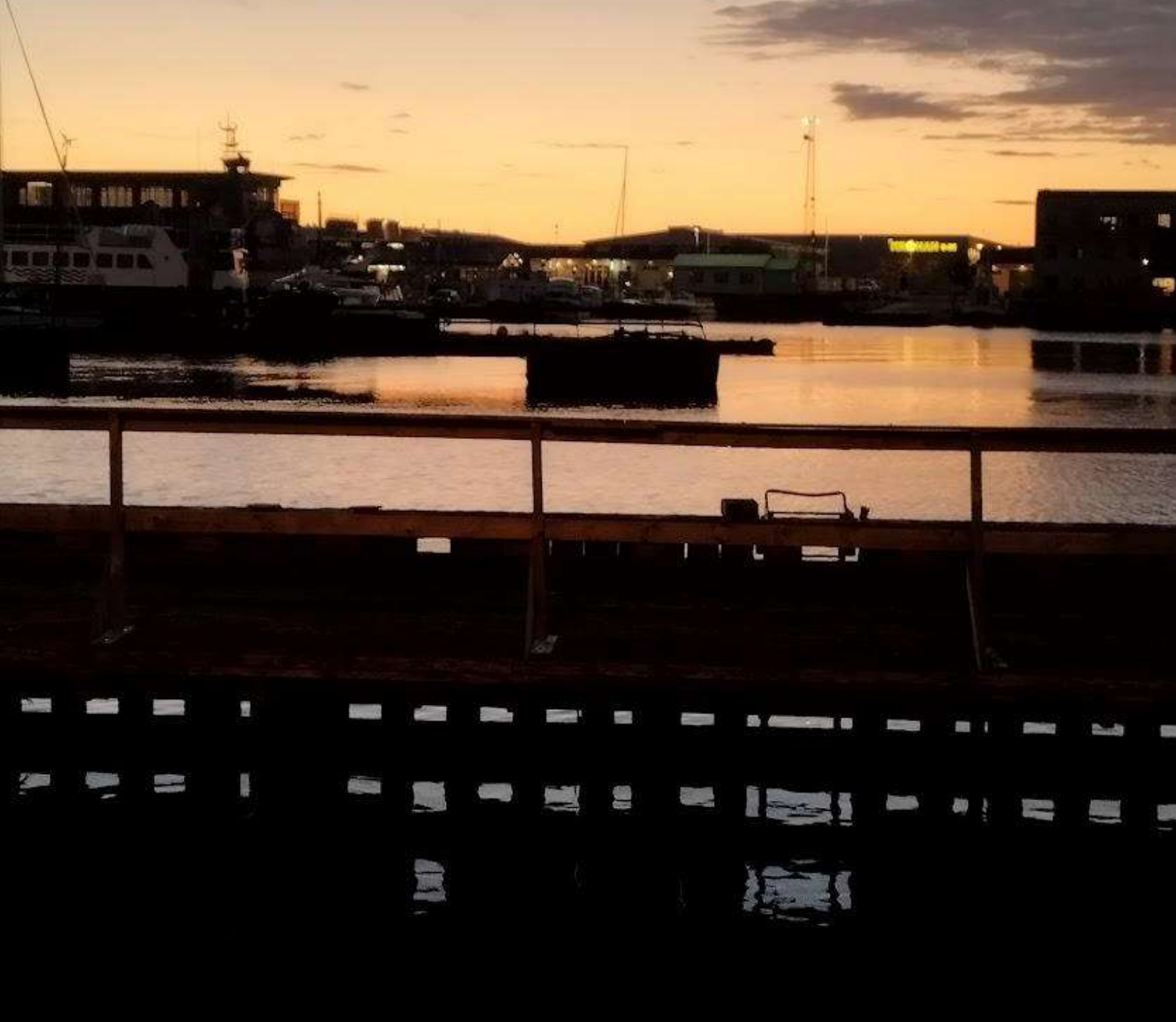
τον είδαμε και σε μπρατσόλι αντικαθιστώντας την ελιά σε νέα προσθετική εσωτερική ξυλοδομή τοιχοποιίας στη Λευκάδα (προ τριών ετών στο κτήριο Σκιαδαρέση).

Οι ζωντανές εικόνες και οι επιτόπου συζητήσεις ενισχύουν και διευρύνουν την αντίληψη των μαθητριών και των μαθητών του Άθηνς Σκουλ γύρω από τη ξυλοδομή ενός κτιρίου και λειτουργεί προσθετικά στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα του υπαίθριου ξυλουργείου μας. Σε κάθε περίπτωση διευρύνει τις γνώσεις μας για την ξυλουργική και την ιστορία της.

Νίκος Ιωάννου, υπεύθυνος τμήματος ξυλουργικής της ATHENS SCHOOL KOIN.Σ.ΕΠ

Το ATHENS SCHOOL στο Ρέικιαβικ

Ομοιότητες με τα αντισεισμικά κτίρια του Ιστορικού Οικισμού της Λευκάδας

Στην Ισλανδία δεν υπάρχουν δέντρα. Τα έκοψαν όλα οι πρώτοι Ισλανδοί.

Η αποψίλωση των δασών ξεκίνησε ήδη από την πρώτη περίοδο του αποικισμού αυτής της πανέμορφης γης κατά τον 9^ο και 10^ο μ.χ αιώνα. Αποικήθηκε από Σκανδιναβούς Βίκινγκς κυρίως και λιγότερο Κέλτες. Η αποψίλωση των δασών της είναι ένα από τα πολλά παραδείγματα που μας θυμίζουν τα λόγια του Μάρεϋ Μπούκτσιν^[1] ότι οι πρώτες μεγάλες περιβαλλοντικές καταστροφές του ανθρώπου έγιναν με τσεκούρια και αξίνες.

Τα δέντρα, τις Ισλανδίας, τα οποία κάλυπταν το ένα τρίτο περίπου του εδάφους της, χρησιμοποιήθηκαν όλα για κατασκευή σπιτιών, καραβιών και για παραγωγή ενέργειας. Ας φανταστούμε μια θαλασσινή χώρα με τεράστιες ναυπηγικές ανάγκες, με ένα σεισμογενές έδαφος και την ανάγκη αντισεισμικών ξύλινων κατοικιών και που έχει όλο το χρόνο χειμώνα με τεράστιες ποσότητες ξύλων που έπρεπε να κάψει για να ζεσταθεί. Επίσης η εξασφάλιση παραγωγικών εδαφών για την κτηνοτροφία, όπως σε όλον τον κόσμο ήταν και στην Ισλανδία ένας ακόμη σημαντικός παράγοντας που συνέβαλε στην εξαφάνιση των δασών.

Την ίδια εποχή που οι Ισλανδοί έφτιαχναν το πρώτο κοινοβούλιο στον κόσμο ξεκινούσαν μια τεράστια οικολογική καταστροφή η οποία θα ολοκληρωνόταν τους πρώτους κιόλας αιώνες του αποικισμού τους.

Το έδαφος, μετά την ταχύτατη αποψίλωση των Ισλανδικών δασών, έμεινε εκτεθειμένο στους ισχυρούς υποαρκτικούς ανέμους με αποτέλεσμα τη σταδιακή ερημοποίηση μεγάλων εκτάσεων. Οι αμμοθύελλες που ακολούθησαν υποβάθμισαν ακόμη πιο πολύ το έδαφος.

Ήδη από τα τέλη του 19^{ου} αιώνα ξεκίνησαν προσπάθειες αναδάσωσης και συνεχίζονται με μεγαλύτερη ένταση σήμερα, ωστόσο δεν είδαμε σπουδαία αποτελέσματα από αυτή τη βαθιά σε χρόνο και αξία προσπάθεια.

Τα δέντρα των αναδασώσεων δεν μεγαλώνουν αρκετά. Σε κάποια μέρη της χώρας βλέπει κανείς συστάδες ή μικρά δάση από μικροσκοπικές σημύδες. Τα μεγαλύτερα δέντρα είναι σπάνια και φυλάσσονται ως κόρη οφθαλμού. Τα δασικά οικοσυστήματα του ισλανδικού παρελθόντος μάλλον δεν θα επανέλθουν ποτέ. Φαίνεται ότι η απώλεια των οικοσυστημάτων από ανθρώπινη παρέμβαση σε πολλές περιπτώσεις είναι οριστική – αυτή η πραγματικότητα στην Ελλάδα, μας είναι αρκετά γνωστή.

Ωστόσο οι Ισλανδοί λατρεύουν το ξύλο. Έτσι, θα τους δούμε στην ιστορία τους να επιδίδονται στη ναυπηγοξυλουργική, στην κατασκευή ξυλοδομών κτιρίων, στη βαρελοποιία, στην ξυλουργική κουφωμάτων, στην επιπλοποιία και στην εκπαιδευτική ξυλουργική. Βρεθήκαμε στο Ρέικιαβικ πρόσφατα και το υλικό που καταγράψαμε μας περιμένει για μια μακρά μελέτη. Τα συμπεράσματα φυσικά θα τα μοιραστούμε μαζί σας.

Αξίζει όμως να αναφερθούμε, έστω κάπως πρώιμα σε σχέση με την έρευνά μας, στην τεχνική πολυπολιτισμικότητα αυτής της χώρας αλλά και στην αλληλεπίδραση μεταξύ των λαών γενικότερα, ιδιαίτερα πριν τη γέννηση των εθνών – κρατών.

Αρχιτεκτονικές και κατασκευαστικές ομοιότητες με τα Λευκαδίτικα σπίτια

Η πρώτη εντύπωση από το Ρέικιαβικ ήταν τα ξύλινα σπίτια και η επένδυση της εξωτερικής τοιχοποιίας με λαμαρίνα αυλακωτή, όπως ακριβώς στον Ιστορικό Οικισμό της Λευκάδας.

Στο Athenswoodschool, τη σχολή ξυλουργικής του Athens School, μελετάμε τα αντισεισμικά λευκαδίτικα κτίρια ως κύριο μάθημα του Β' κύκλου σπουδών. Έτσι το αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον φάνηκε να είναι μεγάλο από τα πρώτα μας βήματα στη γη της Ισλανδίας.

Παρατηρήσαμε ότι τα παλιά σπίτια αποτελούνται από λιθοδομή στο ισόγειο και ξυλοδομή στον όροφο – αρκετά συνηθισμένο φαινόμενο στον ευρωπαϊκό χώρο. Στις περισσότερες περιπτώσεις η λιθοδομή του ισογείου ξεκινά από το υπόγειο ή ημιυπόγειο. Η εσωτερική τοιχοποιία της ξυλοδομής παραδοσιακά αποτελούνταν από ψιλό καλάμι πάχους 4-5 χιλιοστών και λάσπη. Ίσως με παρόμοιο τρόπο γινόταν και η εξωτερική τοιχοποιία αλλά αυτό δεν το είδαμε κατά την περιήγησή μας. Αυτό που είδαμε ήταν ξύλινη εξωτερική επένδυση η οποία μάλλον αργότερα επενδύθηκε με τσίγκο.

Είδαμε τον ίδιο σχεδιασμό σύγχρονων σπιτιών στο κέντρο της πόλης με τη λιθοδομή να αντικαθίσταται από μπετόν σε μια στιβαρή κατασκευή πάνω από την οποία αναπτύσσεται η ξυλοδομή.

Ο αυλακωτός τσίγκος, και μάλιστα όχι με τις ψιλές πτυχές του αυλακωτού τσίγκου της Λευκάδας αλλά με τις χοντρές που χρησιμοποιούμε στην Ελλάδα σε σκεπές, είναι η εξωτερική επένδυση του τοίχου.

Δεν είχαμε την ευκαιρία να μελετήσουμε σε βάθος την αρχιτεκτονική και την τεχνική κουλτούρα του Ρέικιαβικ λόγω του μικρού χρονικού διαστήματος διαμονής μας εκεί αλλά και επειδή δεν είμασταν προετοιμασμένοι για αυτό που θα αντικρύζαμε ώστε να φροντίσουμε να βρούμε ανθρώπους με γνώση του συγκεκριμένου αντικειμένου. Στο πέρασμα όμως που κάναμε στην πόλη παρατηρήσαμε σε παλιά κτίρια ομοιότητες με την ξυλοδομή της Λευκάδας.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα το ποντελάρισμα το οποίο στην Ισλανδική περίπτωση αναπτύσσεται πιο αραιά αλλά με την ίδια λογική του Λευκαδίτικου. Μάλιστα, οι ξύλινες εσωτερικά της λιθοδομής κολώνες που στηρίζουν την ξυλοδομή του ορόφου, στηρίζονται πάνω σε πέτρα και η σύνδεση των δύο στοιχείων γίνεται με μέταλλο όπως και οι κολώνες στο Λευκαδίτικο ποντελάρισμα.

Τα εξωτερικά και εσωτερικά κασώματα των κουφωμάτων είναι «καρφωτά». Τα παράθυρα και οι εξώπορτες προστατεύονται από μικρό στεγαστράκι το οποίο προεξέχει από 5 έως 15 πόντους και είναι συνήθως ξύλινο ή τσίγκινο ή και ξύλινο με επένδυση τσίγκου. Η εξωτερική ποδιά στο κατωκάσι των παραθύρων είναι πανομοιότυπη με αυτή των Λευκαδίτικων και με κλίση ίσως μεγαλύτερη για την απορροή των νερών της βροχής ή του χιονιού.

Οι πόρτες, εξωτερικές και εσωτερικές, έχουν πάντα κατωκάσι όπου το άνοιγμα σφραγίζεται, για το κρύο προφανώς. Οι εσωτερικές σκάλες των ξύλινων σπιτιών είναι στενές και περιορισμένες ενώ στα δημόσια κτίρια και στα αρχοντικά είναι πιο άνετες. Συχνά ξεκινούν πέτρινες ή μπετονένιες όσο βρίσκονται στη λιθοδομή και συνεχίζουν ξύλινες στην ξυλοδομή.

Σε κάποια ανοίγματα παρατηρήσαμε διπλή κατασκευή παραθύρου με τζάμι μέσα έξω, όπως το παρατηρήσαμε στο αρχοντικό του Σκιαδαρέση στον Ιστορικό Οικισμό της Λευκάδας. Η απομίμηση ξύλου και η απομίμηση μαρμάρου στο πασαμέντο καθώς και η ταπετσαρία, είδαμε να εφαρμόζονται στα παλιά αρχοντικά του Ρέικιαβικ όπως ακριβώς στο αρχοντικό του Σκιαδαρέση, προφανώς ως παγκόσμια τάση της εποχής.

Τα ξύλινα κουφώματα παρουσιάζουν ιδιαίτερη ομοιότητα στην τεχνική τους με αυτά του Ιστορικού Δομικού Συστήματος της Λευκάδας. Συνηθισμένη η απουσία σκούρων (εξωφυλλων) στη Ισλανδία όπως σε όλη σχεδόν τη βόρεια Ευρώπη. Εκτός από τα Δανέζικου τύπου έπιπλα, παρατηρήσαμε ιδιαίτερη αγάπη κατά το Ισλανδικό παρελθόν για την κλασική Αμερικάνικη καρέκλα. Χρησιμοποιούσαν πολλές φορές φελλό για μονωτικό ή ακόμη και ροκανίδια όπως έχουμε παρατηρήσει στην τοιχοποιία στο κτίριο του Σκιαδαρέση στη Λευκάδα. Φελλό χρησιμοποιούν ακόμη και σήμερα στη Ισλανδία για μονωτικό.

Επίσης ομοιότητες είδαμε και στα ταβάνια. Τάβλες 18-20 πόντων ή και πολύ φαρδύτερες με μικρό κενό μεταξύ τους το οποίο καλύπτεται με αρμοκάλυπτρο – όπως τα παραδοσιακά ταβάνια των σπιτιών της Λευκάδας αλλά και πολλών άλλων περιοχών της Ελλάδας. Στις ραμποτέ επενδύσεις του περασμένου αιώνα κυριαρχεί το σχέδιο το οποίο στην Ελλάδα ονομάζουμε «τσιμπουκάκι».

Τα αρχαιότερα αγροτόσπιτα γινόταν με λιθοδομή σε σχήμα «π» και στέγη από χώμα – τύρφη με παχύ χορτάρι. Χρησιμοποιούσαν ξύλο αλλά πολύ λιγότερο (Η ιστορία της Ισλανδίας αρχίζει τον 9^ο μ.χ αιώνα).

Το πιο παλιό ξύλινο σπίτι που είδαμε ήταν του 18^{ου} αιώνα. Γενικώς, είδαμε τη λιθοδομή να καλύπτει ολόκληρο το υπόγειο και το ισόγειο του κτιρίου, σε κάποιες περιπτώσεις όμως είδαμε να σταματά πολύ πιο χαμηλά από την οροφή του ισογείου ακόμη και ένα μέτρο πάνω από τον δρόμο ή ακόμη και 40 πόντους και από εκεί και πάνω ξυλοδομή στον πρώτο ή και στον δεύτερο και τρίτο όροφο. Μετά τον 18^ο αιώνα, οι ξυλουργοί που έφτιαχναν ξύλινα σπίτια στην Ισλανδία, εκτός των ντόπιων, ήταν Γερμανοί, Άγγλοι, Νορβηγοί και άλλοι βορειοευρωπαίοι. Είναι μικρά σπίτια με μικρούς ζεστούς χώρους όπως τα παραδοσιακά σκανδιναβικά, για ευνόητους λόγους κλίματος [\[iii\]](#).

Προφανώς η αρχιτεκτονική τους έχει πολλές επιρροές και πιθανόν υπάρχει κάτι που τις συνδέει με τη σταθερή ανάγκη αντιμετώπισης των συχνών σεισμών και των καιρικών συνθηκών. Οι σεισμοί στην Ισλανδία μπορεί να είναι μέτριοι 4-5 ρίχτερ και σπανίως μεγαλύτεροι 5,8 μέχρι και 6,2 ρίχτερ, ωστόσο η συχνότητα είναι τέτοια που μπορούμε να υποθέσουμε ότι επηρεάζει τις κατασκευές. Στο λαογραφικό μουσείο του Ρέικιαβικ ωστόσο, αναφέρεται σε επιγραφή ότι η κυματοειδής λαμαρίνα του εξωτερικού τοίχου εφαρμόζεται για λόγους προστασίας από τη φωτιά. Δεν αναφέρει κάτι για προστασία από σεισμό. Φυσικά το έδαφος του Ρέικιαβικ δεν είναι βάλτος όπως της Χώρας της Λευκάδας. Και οι μεγάλοι τους σεισμοί έχουν αρκετή χρονική απόσταση μεταξύ τους ώστε να ξεχνιέται η

κάθε καταστροφή καθώς και οι λόγοι ύπαρξης κάποιων τεχνικών αντισεισμικής προστασίας.

Οι Ισλανδοί πέρα από το ξύλο αγαπούν και την πέτρα την οποία διαθέτουν άφθονη. Επίσης αγαπούν το μπετό το οποίο στη σύγχρονη εποχή χρησιμοποιούν πολύ συχνά όπως και το μωσαϊκό δάπεδο.

Σε αυτή τη μικρή και βιαστική μας περιήγηση στο Ρέικιαβικ σημειώσαμε κάποια σημαντικά στοιχεία της παραδοσιακής αρχιτεκτονικής του, τα οποία συγκρίναμε με αυτά του Ιστορικού Οικισμού της Λευκάδας.

Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι στην τεχνική υπάρχουν νομοτέλειες τις οποίες καμία ιδιαίτερη κουλτούρα κατασκευής δεν θα μπορούσε να αγνοήσει. Έτσι συναντάμε τεχνικές σε διαφορετικούς πολιτισμούς οι οποίες ενώ μπορεί να παρουσιάζουν μεταξύ τους διαφορές, μας οδηγούν σε κοινά κατασκευαστικά συμπεράσματα όταν έχουν την ίδια στόχευση. Η κοινή στόχευση στην περίπτωση του Ρέικιαβικ και της Λευκάδας θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι η αντισεισμική θωράκιση των κτιρίων.

Διαπιστώσαμε ομοιότητες:

- στο ποντελάρισμα*, το οποίο παρότι πιο αραιό ακολουθεί την ίδια λογική με το Λευκαδίτικο. Διατηρεί μια απόσταση από τον τοίχο της λιθοδομής του ισογείου ή του ημιυπογείου. Οι κολώνες του ποντελαρίσματος πακτώνονται στη ρίζα τους σε προεξέχων μικρό στηθαίο που είναι συνήθως μια τετράγωνη πέτρα (ή μπετό στη σύγχρονη εποχή). Το ποντελάρισμα στηρίζει την ξυλοδομή η οποία στηρίζεται ταυτόχρονα και στη λιθοδομή ή στα σύγχρονα κτίρια στη μπετοδομή. Η τεχνική του ποντελαρίσματος στη Λευκάδα και το Ρέικιαβικ είναι σχεδόν ίδια.
- Στην ξυλοδομή όπου και στα δύο δομικά συστήματα Ρέικιαβικ και Λευκάδας κυριαρχούν τα διαγώνια ξύλα και οι μεγάλες διατομές.
- στην εξωτερική τοιχοποιία η οποία επενδύεται εξωτερικά με αυλακωτή λαμαρίνα (τσίγκος). Εσωτερικά της λαμαρίνας η ξυλοδομή επενδύεται με τάβλες πάχους 18-20 χιλιοστών ή με βιομηχανικά προϊόντα ξύλου – πάνελ. Σε σχετική ετικέτα στο λαογραφικό μουσείο του Ρέικιαβικ αναφέρεται ως λόγος χρήσης του τσίγκου η προστασία από τη φωτιά. Πιθανότατα είναι περισσότεροι από ένας οι λόγοι χρήσης του τσίγκου στην εξωτερική τοιχοποιία των κτιρίων του Ρέικιαβικ αλλά και της Λευκάδας.
- στο ταίριασμα των εξωτερικών κουφωμάτων με τη λαμαρίνα της τοιχοποιίας και την προστασία τους από το νερό της βροχής (μικρά στεγαστράκια). Γενικότερα στην αισθητική που δημιουργεί η χρήση του τσίγκου στην τοιχοποιία με τις ιδιαίτερες τεχνικές λεπτομέρειες.

Οι υπόλοιπες ομοιότητες που παρατηρήσαμε είναι κοινές στην ευρωπαϊκή ήπειρο: λιθοδομή στο ισόγειο και ξυλοδομή στη συνέχεια της οικοδομής προς τα πάνω, καρφωτά κουφώματα και σε συγκεκριμένες περιόδους, ταπετσαρία στην εσωτερική τοιχοποιία και απομίμηση ξύλου ή μαρμάρου, ταβάνια με φαρδιές τάβλες με αρμό και πήχες (αρμοκάλυπτρα) κλπ.

Δεν γνωρίζουμε πώς κατασκευάζονται τα θεμέλια των κτιρίων του Ρέικιαβικ ώστε να συγκρίνουμε με βάση αυτά που γνωρίζουμε για τη θεμελίωση των λευκαδίτικων κτιρίων. Άλλωστε είναι σχεδόν σίγουρο ότι το έδαφος του Ρέικιαβικ δεν δημιουργεί τις ανάγκες θεμελίωσης που δημιουργεί το βαλτώδες έδαφος στη λιμνοθάλασσα της Λευκάδας.

Δεν παρατηρήσαμε στα κτίρια του Ρέικιαβικ την αγκύρωση της λιθοδομής με την ξυλοδομή, κάτι που έχουμε καταγράψει στα κτίρια της Λευκάδας. Δεν καταφέραμε να διακρίνουμε κάτι τέτοιο στις επενδυμένες κτιριακές κατασκευές αλλά ούτε στις λεπτομερείς αποτυπώσεις του Λαογραφικού Μουσείου Ρέικιαβικ το είδαμε.

Επίσης δεν παρατηρήσαμε στα κτίρια του Ρέικιαβικ τον πείρο με τη σφήνα εκτόνωσης, ένα χαρακτηριστικό ακόμη της Λευκαδίτικης Αντισεισμικής Αρχιτεκτονικής.

*Το ποντελάρισμα είναι η γεφύρωση της ξυλοδομής με ξύλινες κολόνες (υποστυλώματα) και δοκάρια, τοποθετημένα εσωτερικά της λιθοδομής με στόχο την ανεξάρτητη λειτουργία των δύο δομικών συστημάτων και ταυτόχρονα τη συνεργασία τους για τη μεγαλύτερη δυνατόν εξασφάλιση της αντισεισμικότητας ενός κτιρίου.

Η Ισλανδία είναι μια πανέμορφη χώρα με ωραίους ανθρώπους

Για περισσότερα κείμενα σχετικά με τις δραστηριότητες της ξυλουργικής:

<https://athensschool.gr/techniki-oikologia-kai-dimokratia/>

<https://athensschool.gr/apokatastasi-kerkyraikis-kareklas/>

<https://athensschool.gr/viomichanika-proionta-xylou/>

<https://athensschool.gr/i-athina-ton-xylinon-rolon-2/>

ΟΡΓΑΝΟΠΟΙΙΑ

Η Οργανοποιία, είναι μια παραδοσιακή μαστορική τέχνη με μεγάλη ποικιλία προσεγγίσεων και ηχοχρωμάτων.

Κεντρικός άξονας του μαθήματος είναι η κατασκευή οργάνων της οικογένειας του μπουζουκιού (μπαγλαμάς, τζουράς) με την τεχνική της δούγας, μια μέθοδος που χρησιμοποιείται κυρίως σε αχλαδόσχημα όργανα. Κάθε μαθητής κατασκευάζει το δικό του όργανο από το μηδέν, δουλεύοντας με απλά εργαλεία και παραδοσιακές τεχνικές, ενώ ταυτόχρονα έχει τη δυνατότητα να διαμορφώσει τόσο την αισθητική όσο και τον ήχο του οργάνου του.

Μέσα από τη συλλογική λειτουργία της ομάδας, οι μαθητές έρχονται σε επαφή με διαφορετικές κατασκευαστικές προσεγγίσεις, αποκτώντας μια πιο ολοκληρωμένη εικόνα της διαδικασίας.

Παράλληλα, υπάρχει πρακτική επαφή με επιμέρους στοιχεία άλλων οργάνων όπως το μπουζούκι, η λάφτα, το μαντολίνο και η κιθάρα, ενώ στο πρόγραμμα περιλαμβάνεται και παρουσίαση οργάνων από αποφοίτους προηγούμενων κύκλων.

Πρόγραμμα & θεματικές ενότητες

Στο εργαστήριο εξετάζονται τόσο πρακτικά όσο και θεωρητικά θέματα:

- Εξοικείωση με ξυλουργικά εργαλεία και βασικές τεχνικές κατασκευής
- Σχεδιασμός οργάνου και διαμόρφωση καλουπιών
- Κατασκευή σκάφους με την τεχνική της δούγκας
- Κατασκευή και μελέτη καπακιού (γεωμετρία, καμάρια, ηχητική οπή, αρχές ακουστικής τύπου Helmholtz)
- Κατασκευή μάνικου με την τεχνική της επικολλητής ξυλείας
- Διακόσμηση (φιλέτα, πεναριές, αισθητικές παρεμβάσεις)
- Φινίρισμα με παραδοσιακές μεθόδους
- Ιστορική αναδρομή της οργανοποιίας και η σχέση της με το λαϊκό και αστικό τραγούδι
- Μελέτη καινοτόμων υλικών – Συγκριτική αξιολόγηση με τα παραδοσιακά υλικά

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει επίσης:

- Επίσκεψη στο Μουσείο Ελληνικών Λαϊκών Μουσικών Οργάνων "Φοίβος Ανωγειανάκης.
- Εκπαιδευτική εκδρομή σε δασικό περιβάλλον (σε συνεργασία με εργαστήρια ξυλουργικής και οργανοποιίας)
- Σεμινάρια για ασφάλεια εργαστηρίου και χρήση εργαλείων
- Παρουσιάσεις πάνω σε εναλλακτικά υλικά και κατασκευαστικές τεχνικές
- Θεματικές εισηγήσεις για την εξέλιξη των λαϊκών εγχόρδων

Διάρκεια & δομή

- Διάρκεια προγράμματος: 12 μήνες
- Έναρξη: Οκτώβριος
- Συχνότητα: 1 φορά την εβδομάδα
- Διάρκεια μαθήματος: περίπου 3 ώρες και 15 λεπτά
- Περιλαμβάνει θεωρία, πρακτική, παρουσιάσεις και συζήτηση
- Ημέρα διεξαγωγής: Παρασκευή, 18:00–21:15

Οι μαθητές του Athens School έχουν συμμετάσχει ενεργά σε εθελοντικά μαθήματα Οργανοποιίας στις γυναικείες φυλακές Θηβών..

Έτσι με αφορμή την κατασκευή του μπαγλαμά θα γίνεται η συνολική παρουσίαση των βασικών αρχών της Οργανοποιίας.

Πέραν του πρακτικού μέρους του εργαστηρίου θα υπάρχει τεκμηρίωση κάθε πρακτικής που ακολουθείται, και ανάδειξη του πλουραλισμού στις τεχνικές κατασκευής.

Κάθε μαθητής, μέσα από ένα εύρος παραμέτρων που θα διαχειριστεί κατά την κατασκευή, κι από την επιλογή υλικών που θα κάνει, θα φτιάξει το μουσικό όργανο που θα έχει το δικό του

μοναδικό αποτύπωμα.

Η διάρκεια των μαθημάτων είναι οι 12 μήνες, Οκτώβριος – Ιούνιος & Οκτώβριος – Δεκέμβριος. Κάθε μάθημα διαρκεί 3 ώρες και 15 λεπτά ενώ γίνεται μια φορά την εβδομάδα. Σε κάθε μάθημα θα υπάρχει και θεωρητικό μέρος, που θα περιλαμβάνει παρουσίαση, συζήτηση και αλληλεπίδραση με την ομάδα για όλα τα επιμέρους θέματα της οργανοποιίας που θα μας απασχολούν.

Ημέρα μαθημάτων: Παρασκευή 6 μ.μ – 9.15 μ.μ.

ΔΙΔΑΣΚΩΝ σύντομο βιογραφικό:

Ο **Βασίλη Αναγνώστου**, γεννήθηκε στην Αθήνα και έχει σπουδάσει Περιβαλλοντολόγος, με μεταπτυχιακές σπουδές στην Υδροβιολογία. Ασχολείται συστηματικά με την οργανοποιία από το 2015, έχοντας μαθητεύσει δίπλα σε έμπειρους κατασκευαστές παραδοσιακών έγχορδων οργάνων.

Έχει εμπειρία στην κατασκευή και επισκευή μιας ευρείας γκάμας οργάνων (όπως μπουζούκι, μπαγλαμά, τζουρά, ούτι, λαούτο, λάφτα, πολιτική λύρα και λαϊκή κιθάρα), ενώ τα τελευταία χρόνια είναι μέλος στο Athens School και διδάσκει οργανοποιία.

Στο Athens School πραγματοποιείται διαδραστική μάθηση και αλληλεπίδραση με όλους τους τομείς της σχολής. Οι τεχνικές της Ξυλουργικής εμπεριέχονται σε μεγάλο βαθμό στις κατασκευαστικές αρχές που ακολουθούνται στην Οργανοποιία. Και βέβαια ένα μουσικό όργανο εμπεριέχει το Λόγο (φωνή), την Τέχνη (μουσική) και την Τεχνική.

Ειδικά στο σήμερα, τα εργαστήρια Λόγου, Τέχνης και Τεχνικής λειτουργούν «θεραπευτικά» για τον άνθρωπο και την κοινωνία.

Περιήγηση στην Πλάκα από το τμήμα Οργανοποιίας

Περιηγηθήκαμε στα σοκάκια της Πλάκας και ταξιδέψαμε στο χρόνο και στην ιστορία της Πόλης. Σταθήκαμε στο μνημείο του Λυσικράτη, στη Ρωμαϊκή Αγορά και τους "Αέρηδες". Είδαμε ακόμα την Εκκλησία του Ραγκαβά και σταθήκαμε στα όμορφα δρομάκια στα Αναφιώτικα, αναρωτηθήκαμε πόσες φορές έχουμε περάσει από αυτά τα μέρη και πόσα πράγματα δεν έχουμε παρατηρήσει.

Σταματήσαμε έξω από τη Θρυλική φυλακή του Μεντρεσέ, με τον πλάτανο που χαιρετούσαν όσοι τελικά κατάφερναν να βγουν από τη φυλακή – χαιρέτα μου τον Πλάτανο. Αρκετά τραγούδια γράφτηκαν για αυτή τη φυλακή. Ένα μεγάλο μέρος των ρεμπέτικων τραγουδιών γράφτηκαν γι αυτή. Επίσης αρκετά όργανα φτιαχνονταν μέσα στη φυλακή.

Στη συνέχεια περιηγηθήκαμε στο μουσείο, παρατηρώντας τα ιδιόφωνα, μεμβρανόφωνα, αερόφωνα και χορδόφωνα όργανα, που συναντάμε στον Ελλαδικό χώρο. Αντιληφθήκαμε ότι η παράδοση δεν έχει στεγανά και αυστηρά σύνορα, οι επιρροές των μουσικών οργάνων από διαφορετικούς λαούς, μας δείχνουν ότι μια παράδοση για να έχει δυναμική απαιτεί την αρμονική διάδραση και αλληλεπίδραση των λαών. Μερικά παραδείγματα αποτελούν: το μπουζούκι που έχει στοιχεία από την ανατολή και τη δύση, το κλαρίνο το οποίο φτάνει στην Ελλάδα από τους

Γύφτους, επιδρώντας καθοριστικά στην εξέλιξη της δημοτικής μουσικής κ.α. Να σημειώσουμε ότι υπήρξε μια περίοδος όπου όλοι οι μουσικοί σε αρκετές περιοχές λεγόταν Γύφτοι ανεξάρτητα από την καταγωγή τους.

Παρατηρήσαμε τις διάφορες κατασκευαστικές τεχνοτροπίες και την εξέλιξη τους στον χρόνο, πώς διαφοροποιείται και σχηματίζεται το μπουζούκι, την οικογένεια του οποίου (Μπουζούκι, τζουράς, μπαγλαμάς), μαθαίνουμε φέτος στο Athens school.

Εστιάσαμε επίσης στην κόσμηση των μουσικών οργάνων και πώς διαφοροποιείται στον χρόνο, ανάλογα με την αισθητική καθώς και τα υλικά, εργαλεία και τεχνοτροπίες της κάθε εποχής.

Μαθήματα Κατασκευής Μουσικών Οργάνων στο Κατάστημα Κράτησης Γυναικών Φυλακών Θήβας

Υπεύθυνοι εκπαιδευτικού προγράμματος:

Αναγνώστου Βασίλης: Δάσκαλος Οργανοποιίας, μέλος του Athens School. Ιωάννου Νίκος:

Δάσκαλος Ξυλουργικής, Πρόεδρος του Athens School.

Διάρκεια εκπαιδευτικού προγράμματος: Ιανουάριος έως Ιούνιος 2025.

Αριθμός μαθημάτων με Φυσική παρουσία: έξι και μια συνάντηση γνωριμίας πριν την έναρξη του εκπαιδευτικού προγράμματος

Συχνότητα μαθημάτων: μια φορά τον Μήνα Διάρκεια μαθήματος: 2 ώρες.

Αριθμός μαθητριών: 15

Το Athens School, διοργανώνει ένα μοναδικό εκπαιδευτικό πρόγραμμα που έχει ως στόχο να προσφέρει στις κρατούμενες την ευκαιρία να ανακαλύψουν τον κόσμο της Οργανοποιίας και να κατασκευάσουν ένα μουσικό όργανο.

Το συγκεκριμένο μάθημα έχει ως σκοπό την βιωματική γνωριμία με την τέχνη της Οργανοποιίας, μιας μαστορικής τέχνης με μεγάλο πλουραλισμό ως προς τις προσεγγίσεις της κατασκευής.

Θα παρουσιαστούν όλα τα κατασκευαστικά στάδια της κατασκευής ενός μπαγλαμά και στο τέλος του εκπαιδευτικού προγράμματος θα παραδοθεί το ολοκληρωμένο μουσικό όργανο στην Ορχήστρα των γυναικών φυλακών.

Η κατασκευή θα παρουσιαστεί μέσα στα μαθήματα και οι μαθήτριες θα εξοικειωθούν με τα ξυλουργικά εργαλεία χειρός, τις απαιτούμενες ξυλουργικές τεχνικές που θα εφαρμοστούν και θα παρακολουθήσουν όλα τα κατασκευαστικά στάδια που απαιτούνται για την ολοκλήρωση του μουσικού οργάνου.

Στόχος του Προγράμματος:

Να δώσει στις κρατούμενες τη δυνατότητα να αποκτήσουν νέες δεξιότητες και γνώσεις πάνω στην οργανοποιία και σε κάποιες βασικές αρχές της ξυλουργικής.

Να καλλιεργήσει την δημιουργικότητα και την αυτοπεποίθηση των συμμετεχουσών. Να συμβάλλει στην κοινωνική τους επανένταξη.

Να δημιουργήσει ένα μουσικό όργανο μέσα από μια δημιουργική και βιωματική διαδικασία μάθησης.

Περιγραφή του Προγράμματος:

Το πρόγραμμα θα διαρκέσει από τον Ιανουάριο έως τον Ιούνιο του 2025 και θα περιλαμβάνει μια σειρά από πρακτικά μαθήματα. Οι συμμετέχουσες θα έχουν την ευκαιρία να:

Γνωρίσουν τα ξυλουργικά εργαλεία και τις ξυλουργικές τεχνικές. Σχεδιάσουν και κατασκευάσουν ένα μπαγλαμά. Εξερευνήσουν την ιστορία και την εξέλιξη των μουσικών οργάνων. Συνεργαστούν σε ομάδες και να αναπτύξουν τις κοινωνικές τους δεξιότητες.

Χρονοδιάγραμμα Προγράμματος:

Δεκέμβριος: Συνάντηση γνωριμίας, παρουσίαση του εκπαιδευτικού προγράμματος, ανάλυση των χαρακτηριστικών ενός οργάνου που κατασκευάστηκε από τους μαθητές-τριες του Athens School για τις γυναικείς φυλακές Θηβών, μικρή μουσική εκδήλωση και παράδοση του Οργάνου στις φυλακές.

Ιανουάριος: Γνωριμία με τα ξυλουργικά εργαλεία και τις τεχνικές της οργανοποιίας, σχεδιασμός μουσικού οργάνου.

Φεβρουάριος – Μάιος: Πραγματοποίηση των μαθημάτων, με έμφαση στην κατασκευή του μπαγλαμά.

Ιούνιος: Ολοκλήρωση του μουσικού οργάνου - συναυλία της ορχήστρας των φυλακών.

Αποτελέσματα που αναμένουμε:

Προσωπική ανάπτυξη: Οι συμμετέχουσες θα αποκτήσουν νέες δεξιότητες, θα αυξήσουν την αυτοπεποίθησή τους και θα βελτιώσουν την ψυχολογική τους κατάσταση.

Κοινωνική ένταξη: Το πρόγραμμα θα συμβάλλει στην κοινωνική επανένταξη των κρατουμένων, καθώς θα τους δώσει την ευκαιρία να συμμετέχουν σε μια δημιουργική δραστηριότητα και να συνεργαστούν με άλλους ανθρώπους.

Καλλιτεχνική δημιουργία: Η δημιουργία του μπαγλαμά θα αποτελέσει μια κατασκευή που θα εκφράζει την προσωπικότητα και την ευρηματικότητα των μαθητριών.

Ο Ross Daly [Ρος Ντέιλι] στο μάθημα Οργανοποιίας

Στις 11 Ιουνίου 2025 ο μεγάλος μουσικός και μελετητής της κρητικής λύρας Ross Daly επισκέφθηκε τη Σχολή μας και παρακολούθησε το μάθημα Οργανοποιίας, χαρίζοντας μας μια μοναδική βραδιά με τη μουσική και τις γνώσεις του!

Φωνές Γυναικών»: Η Γυναίκα στο Αστικό Λαϊκό Τραγούδι, περίοδος 1922-1960

Αυτή την περίοδο πραγματοποιείται προετοιμασία μουσικής εκδήλωσης με τίτλο: «Φωνές Γυναικών» Η Γυναίκα στο Αστικό Λαϊκό Τραγούδι, περίοδος 1922-1960.

Η μουσική εκδήλωση θα παρουσιάσει τον ρόλο της γυναίκας στο αστικό λαϊκό τραγούδι. Μέσα από τραγούδια και περιγραφές, θα αναδειχθεί η παρουσία της γυναίκας ως ερμηνεύτριας και ως μέλους της κοινωνίας στους διάφορους ρόλους της.

Στην εκδήλωση θα παρουσιαστούν θεματικές που αφορούν:

Τη γυναίκα στην κοινωνία του αστικού κέντρου.

Τη γυναίκα μέσα από το αστικό λαϊκό τραγούδι. Τις γυναίκες ερμηνεύτριες και δημιουργούς. Την κοινωνική θέση της γυναίκας, όπως αυτή παρουσιάζεται μέσα από το Αστικό Λαϊκό Τραγούδι.

Το μουσικό αφιέρωμα θα πλαισιωθεί από τους: Κατερίνα Μανέλη, Αλέξανδρο Αργύρη και Βασίλη Αναγνώστου.

Παράλληλα με το μουσικό αφιέρωμα, πραγματοποιείται συγγραφή βιβλίου για το θέμα αυτό, από τους Κατερίνα Μανέλη και Βασίλη Αναγνώστου, με σκοπό την ανάδειξη του σημαντικού ρόλου

της γυναίκας στο αστικό λαϊκό τραγούδι, και την προώθηση της αποδόμησης στερεοτύπων γύρω από το φύλο.

Στόχος είναι: η αποτύπωση των αντιλήψεων του κόσμου για την γυναίκα στο αστικό λαϊκό τραγούδι της περιόδου 1922 – 1960 και πώς απεικονίζεται μέσα από το τραγούδι.

Να αναδείξει τις απόψεις του κοινού για τα κοινωνικά στερεότυπα και τις κοινωνικές αλλαγές που έχουν συμβεί μέσα σε αυτό το διάστημα και να διερευνήσει τους προβληματισμούς που αφορούν στη θέση της γυναίκας στην κοινωνία τότε και σήμερα.

Κατασκευή Μπεντίρ με τον Νικόλα Τσαφταρίδη

Ο σπουδαίος δάσκαλος Νικόλας Τσαφταρίδης, επισκέφτηκε στις 24 του Γενάρη* το Athens School στο μάθημα της οργανοποιίας και κατάφερε να δώσει για πάνω από τρεις ώρες μια ιδιαίτερα δημιουργική ζωντάνια στην εκπαιδευτική μας κοινότητα. Μέσα από μια όμορφη αλληλεπίδραση προέκυψε και οργανώθηκε ένα νέο σεμινάριο για αυτή την άνοιξη.

Κατασκευή Μπεντίρ στο Athens School με τον Νικόλα Τσαφταρίδη.

Κύκλος 12 μαθημάτων γύρω από την κατασκευή Μπεντίρ. Τι είναι το μπεντίρ;

Το μπεντίρ είναι ένα κρουστό μουσικό όργανο με βαθιές ρίζες στην ιστορία και την παράδοση της Μέσης Ανατολής και της Βόρειας Αφρικής. Χρησιμοποιείται σε διάφορες μουσικές παραδόσεις, από την αραβική και την περσική μέχρι την τουρκική και την ελληνική. Έχει τη μορφή ενός κυκλικού πλαισίου, που κατασκευάζεται από ξύλο, με μια μεμβράνη τεντωμένη σε μία μόνο πλευρά. Η μεμβράνη κατασκευάζεται παραδοσιακά από δέρμα.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Νικόλας Τσαφταρίδης (MA, PhD) Ε.Ε.Π. Α΄ βαθμίδας Μουσικής Αγωγής ΕΚΠΑ
nikotsaf@ecd.uoa.gr

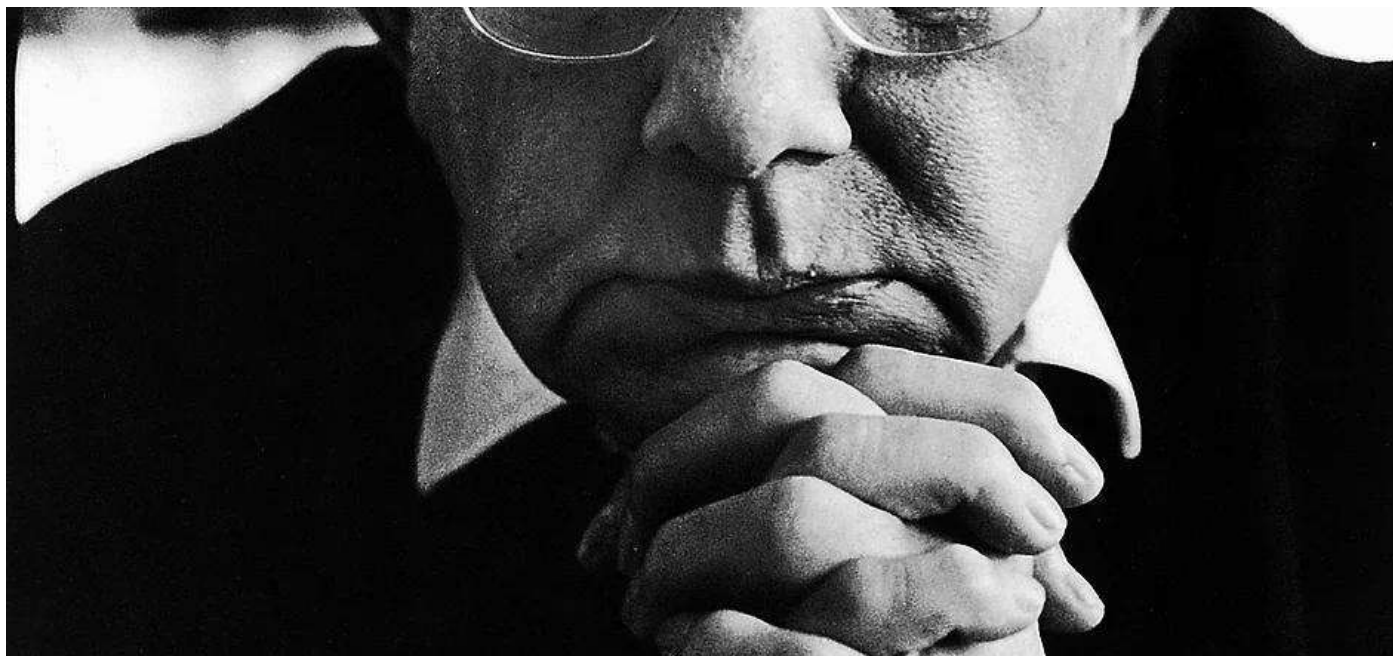
Ο Νικόλας Τσαφταρίδης (Ζάκυνθος 1956) σπούδασε ανώτερα θεωρητικά στην Αθήνα. Είναι κάτοχος πτυχίου Τμήματος Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής ΤΕΙ Ηπείρου, Μάστερ Μουσικής Αγωγής Πανεπιστημίου Reading Αγγλίας και Διδάκτορας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Το 1997 εκλέχθηκε μέλος Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού στο Τμήμα Εκπαίδευση και Αγωγής στην Προσχολική Ηλικία του ΕΚΠΑ. Έχει σημαντικό συγγραφικό και ερευνητικό έργο για θέματα Μουσικής Αγωγής και Μουσικών Οργάνων. Ιδρυτικό μέλος του ΕΣΜΑ Carl Orff, της ΕΕΜΕ, μέλος της Εταιρείας Μελέτης των Επιστημών του Ανθρώπου, της Επιστημονικής Επιτροπής του Εθνικού Επιστημονικού Δικτύου για τον Ήχο στην Εκπαίδευση καθώς και της Ελληνικής Εταιρίας Ακουστικής Οικολογίας.

Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα περιλαμβάνουν τις κατασκευές μουσικών οργάνων από τα ίδια τα παιδιά, τα μουσικά όργανα ως πολιτισμικά τεχνουργήματα, την ακουστική οικολογία και την σύνθεση τραγουδιών κατάλληλων να αποδοθούν από μικρά παιδιά.

ΛΟΓΟΣ

Εισαγωγή στη φιλοσοφία του Κορνήλιου Καστοριάδη με τον Αλέξανδρο Σχισμένο

Καθώς οι έννοιες που εισήγαγε ο Κορνήλιος Καστοριάδης (1922-1997), όπως «φαντασιακό» και «κοινωνικοϊστορικό» τίθενται στο επίκεντρο της σύγχρονης φιλοσοφικής συζήτησης, είναι καιρός να μελετήσουμε τη σκέψη του πιο προσεκτικά.

Τα χρόνια που ακολούθησαν τον θάνατο του μεγάλου φιλοσόφου ανέδειξαν την σημασία της φιλοσοφικής και πολιτικής του σκέψης, έφεραν τα ερωτήματα που ο ίδιος είχε διατυπώσει στο προσκήνιο, επιβεβαίωσαν την κριτική του στην καπιταλιστική (αν)ορθολογικότητα, έθεσαν το ζήτημα της Άμεσης Δημοκρατίας στο φως του δημόσιου διαλόγου.

Ο λόγος του Καστοριάδη μοιάζει πιο επίκαιρος από ποτέ, ενώ η γλαύκα της Ακαδημίας, αρχίζει να λοξοκοιτά μυωπικά το έργο του. Όμως το έργο του Καστοριάδη δεν προσφέρεται για απολίθωση. Δεν είναι μία κλειστή θεωρία, είναι μια πρόσκληση σε πράξη, μια προτροπή σε αναστοχασμό, μία αξίωση αυτονομίας.

Στις διαδοχικές συναντήσεις μας, θα εξετασθούν τα φιλοσοφικά προβλήματα που σημάδεψαν τη διανοητική πορεία και τον βίο του Κορνήλιου Καστοριάδη σε συνάρτηση με τα γεγονότα που σημάδεψαν την μεταπολεμική Ευρώπη. Θα εξετάσουμε συνοπτικά τις κυριότερες πτυχές της φιλοσοφίας του και τη σημασία του έργου του για την ιστορία της σύγχρονης ευρωπαϊκής σκέψης.

Οι διαλέξεις συνοδεύονται από αναγνώσεις επιλεγμένων αποσπασμάτων με τη βοήθεια οπτικών μέσων προβολής και κριτική ερμηνεία των κεντρικών σημείων με ερωταποκρίσεις.

Τα σεμινάρια θα διεξάγονται στην έδρα μας από τις αρχές Νοεμβρίου 2026 και κάθε Κυριακή 18.00 –

20.00 σε 2ωρες δια ζώσης συναντήσεις.

Διάρκεια σεμιναρίου: 8 συναντήσεις, 16 ώρες.

Κόστος συμμετοχής 20 ευρώ ανά συνάντηση για δια ζώσης // 10 ευρώ ασύγχρονα

Βεβαίωση παρακολούθησης δίδεται μετά την ολοκλήρωση του σεμιναρίου και την τακτοποίηση των όποιων οικονομικών εκκρεμοτήτων.

Προσφέρεται επίσης και η δυνατότητα της ασύγχρονης, online, παρακολούθησης για όποια/όποιον ενδιαφέρεται αλλά δεν βρίσκεται στην Αθήνα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 2026 - 2027 :

Κυριακή 1 Νοεμβρίου : Βίος και πολιτική δράση

Κυριακή 8 Νοεμβρίου: Η κριτική στον μαρξισμό

Κυριακή 15 Νοεμβρίου: Το πολιτικό πρόταγμα της αυτονομίας

Κυριακή 22 Νοεμβρίου: Η σημασία της αρχαίας αθηναϊκής δημοκρατίας

Κυριακή 29 Νοεμβρίου: Η ψυχανάλυση και το ατομικό πρόταγμα της αυτονομίας

Κυριακή 13 Δεκεμβρίου: Οικολογία και τεχνική

Κυριακή 20 Δεκεμβρίου: Χρόνος και ύπαρξη

Κυριακή 10 Ιανουαρίου: Ανασκόπηση και προοπτικές

Ιστορία της φιλοσοφικής σκέψης: από τον Θαλή έως τον Αριστοτέλη

Η γέννηση της φιλοσοφίας στην αρχαία Ιωνία είναι συνυπόστατη με την εμφάνιση της δημοκρατίας, καθώς αμφότερες εκφράζουν τη ρητή αμφισβήτηση των θεσμισμένων κοινωνικών φαντασιακών σημασιών στο πεδίο της θεωρίας και στο πεδίο της πράξης.

Οι κοινωνικο-ιστορικές συνθήκες που επέτρεψαν την ανάδυση του φιλοσοφικού λόγου άνοιξαν μία ρωγμή στην παραδοσιακή κλειστότητα των μυθικών αφηγήσεων από όπου ο κριτικός αναστοχασμός έθεσε τα θεμέλια της επιστημονικής διερεύνησης και του ελεύθερου διαλόγου.

Στις συναντήσεις μας θα προσπαθήσουμε να σκιαγραφήσουμε την ιστορία και το περιεχόμενο των πρωταρχικών φιλοσοφικών προσπαθειών, μελετώντας τα αποσπάσματα και τα κείμενα των βιογράφων που μας προσφέρουν μια πρόσβαση στον κόσμο των Προσωκρατικών.

Η φιλοσοφία του Πλάτωνα έφερε μία “δεύτερη γέννηση” της φιλοσοφίας που καθόρισε την Ιστορία της φιλοσοφικής σκέψης αλλά και της πολιτικής θεωρίας. Ο Πλάτων, δραστήριος στοχαστής αλλά και με έντονη αγωνία να πραγματώσει τις ιδέες του περί δικαιοσύνης, γνώσης και αγαθού, αντιμετώπισε όλα τα αινίγματα των προγενέστερων φιλοσόφων με ρηξικέλευθο τρόπο και μας κληροδότησε τις δικές του απορίες.

Υπήρξε επίσης επιτυχημένος συγγραφέας και οι Διάλογοί του μας φανερώνουν ένα ευρύτερο φιλοσοφικό πρόγραμμα το οποίο έφερε εις πέρας συνδυάζοντας τις θεματικές στα εκάστοτε έργα. Οι θεματικές τους καλύπτουν όλα τα πεδία του επιστητού, σε μία μεγαλειώδη σύνθεση της οντολογίας, της κοσμολογίας και της γνωσιολογίας.

Στις συναντήσεις μας, με οδηγό επιλεγμένα αποσπάσματα από τους κύριους Διαλόγους του Πλάτωνα, θα μελετήσουμε την εξέλιξη του φιλοσοφικού του έργου σε συνάρτηση με τον βίο του και τη διδακτική του δραστηριότητα, με σκοπό να μπούμε σε έναν φιλοσοφικό διάλογο με τον Πλάτωνα ως άνθρωπο με αγωνίες που μας αφορούν και όχι ως κάποιο μακρινό είδωλο.

Ακολουθώντας το νήμα της εξέλιξης της πλατωνικής σκέψης φτάνουμε στην κριτική της από τον Αριστοτέλη και την επαναφορά του στοχασμού από το πεδίο της καθαρής θεωρίας στο πεδίο της εμπειρικής παρατήρησης και στο κατώφλι του επιστημονικού ορθολογισμού. Η Αριστοτελική σύνθεση αποτελεί μία κορύφωση και ένα όριο της αρχαίας φιλοσοφίας στο ιστορικό πλαίσιο της ελληνικής πόλεως.

Οι συναντήσεις θα διεξάγονται κάθε Σάββατο 18.00 – 20.00 στην έδρα μας, στη Χαριλάου Τρικούπη 138 και θα μαγνητοφωνηθούν σε ηχητικά αρχεία.

Μετά το πέρας των συναντήσεων θα δοθεί βεβαίωση παρακολούθησης.

Διάρκεια : 8 δίωρες συναντήσεις.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 2026 – 2027

ΕΑΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ

Κυριακή 7 Φεβρουαρίου 2027 – Κυριακή 28 Μαρτίου 2027: 18.00 με 20.00

Κόστος: 20 ευρώ ανά συνάντηση // 10 ευρώ ασύγχρονα

Ιστορία και φιλοσοφία της Αττικής Τραγωδίας: Θέατρο και Δημοκρατία

Τι εννοεί ο Πλάτων όταν αποκαλεί την αθηναϊκή δημοκρατία "Θεατροκρατία";

Η αρχαία αττική τραγωδία έχει μια πολύπτυχη και διαχρονική ερμηνευτική αξία, καθώς διαφωτίζει από τη μία τις κοινωνικές φαντασιακές σημασίες της αρχαίας ελληνικής δημοκρατίας, ενώ εξίσου θέτει υπό διερώτηση τις διαχρονικές υπαρξιακές αγωνίες της κοινωνίας μέσα από το πρίσμα της δικής μας εποχής.

Επιπλέον, μας προσκαλεί να στοχαστούμε την δημόσια και πολιτική καταγωγή της θεατρικής τέχνης. Ο Καστοριάδης ερμηνεύει την αττική τραγωδία ως θεσμό αυτοπεριορισμού της δημοκρατικής κοινωνίας και ως τόπο δημόσιας παραστατικής κριτικής των κυρίαρχων φαντασιακών σημασιών της μυθικής παράδοσης.

Τα κείμενα των τραγικών ποιητών, προορισμένα να παρασταθούν μπροστά στους συμπολίτες τους στον ελεύθερο δημόσιο χώρο μας προσφέρουν τη δυνατότητα μιας αποσπασματικής διαύγασης του κοινωνικού φαντασιακού που δημιούργησε την ελπίδα μιας πραγματικά δημοκρατικής κοινωνίας.

Στις συναντήσεις μας θα σκιαγραφήσουμε τις κοινωνικο-ιστορικές προϋποθέσεις αλλά και την διαχρονική επικαιρότητα της δημιουργίας του θεάτρου και της δημοκρατίας στην αρχαία Αθήνα και θα διαφωτίσουμε τις υπόρρητες μα άρρηκτες συνδέσεις τους.

Οι διαλέξεις θα συνοδεύονται από αναγνώσεις επιλεγμένων αποσπασμάτων με τη βοήθεια οπτικών μέσων προβολής και κριτική ερμηνεία των κεντρικών σημείων με ερωταποκρίσεις.

Τα σεμινάρια θα διεξάγονται στην έδρα μας, Χαριλάου Τρικούπη 138, από την Κυριακή 6 Απριλίου 2025 και κάθε Κυριακή στις 18.00 – 20.00 σε 2ωρες δια ζώσης συναντήσεις.

Διάρκεια σεμιναρίου: 7 συναντήσεις, 14 ώρες.

Βεβαίωση παρακολούθησης δίδεται μετά την ολοκλήρωση του σεμιναρίου και την τακτοποίηση των όποιων οικονομικών εκκρεμοτήτων.

Προσφέρεται επίσης και η δυνατότητα της ασύγχρονης, online, παρακολούθησης για όποια/όποιον ενδιαφέρεται αλλά δεν βρίσκεται στην Αθήνα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΝ

Κυριακή 4 Απριλίου 2027 – Αθήνα, 6ος αι. π.Χ. Η γέννηση του θεάτρου
Απριλίου – Οι Πέρσες και ο Αισχύλος

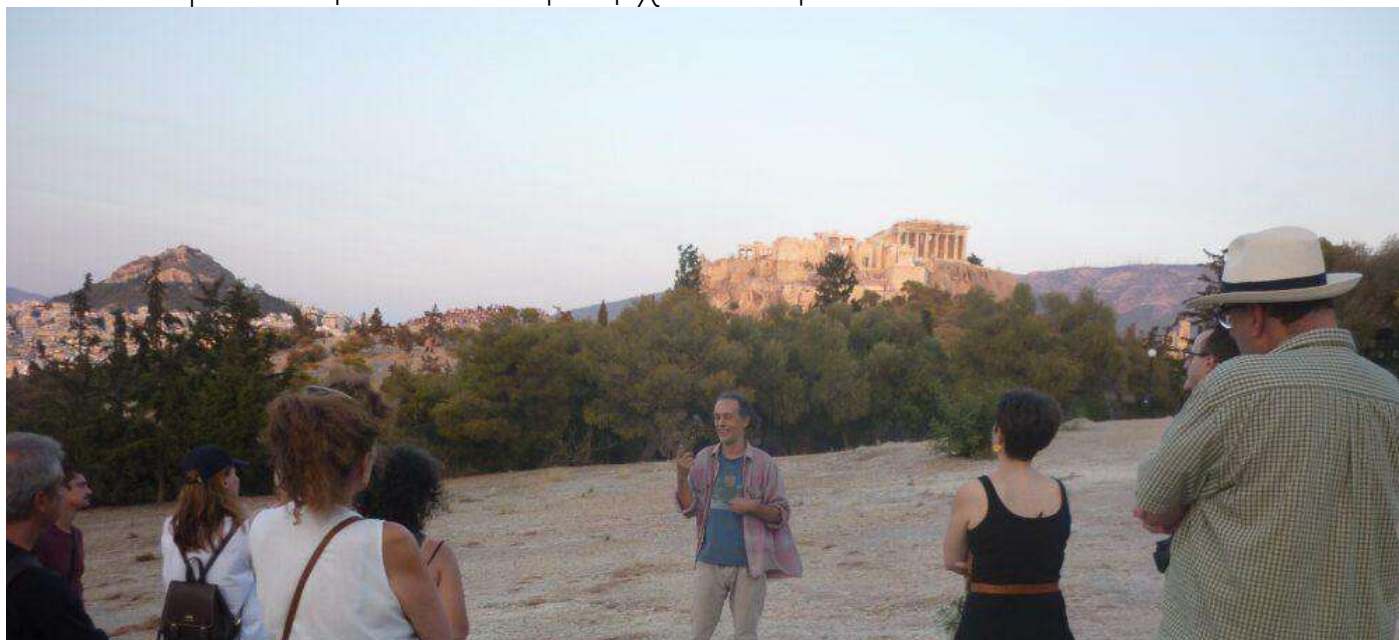
Κυριακή 18 Απριλίου – Η Ορέστεια και η δικαιοσύνη

Κυριακή 25 Απριλίου – Η Αντιγόνη στο κέντρο της πόλεως
Κυριακή 16 Μαΐου – Ο Οιδίπους στην Αθήνα

Κυριακή 23 Μαΐου – Η σοφιστική της Μήδειας

Κυριακή 30 Μαΐου – Οι Βάκχες και τα όρια του πολιτισμού

Φιλοσοφικοί Περίπατοι στην Αρχαία Αθήνα

Οι Φιλοσοφικοί Περίπατοι είναι ένα πρόγραμμα ανοιχτών σεμιναρίων που πραγματοποιούνται, από το καλοκαίρι του 2021, κάθε άνοιξη, καλοκαίρι και φθινόπωρο. Οι πρώτοι περίπατοι για το 2025 θα πραγματοποιηθούν τις Κυριακές του Απριλίου και του Μαΐου *in situ*, δηλαδή στον τόπο όπου διδάχθηκε και ασκήθηκε η φιλοσοφία στην Αρχαιότητα. Πρόκειται για μια περιήγηση σε τρεις αρχαίους τόπους φιλοσοφικού ενδιαφέροντος: την Πνύκα, όπου η δημοκρατία ασκούνταν στην πράξη μέσα από τις συνελεύσεις του Δήμου, την Ακαδημία του Πλάτωνα, όπου ο Πλάτων ίδρυσε τη σχολή του μετά την απογοήτευσή του από την Αθηναϊκή Δημοκρατία, και όπου ξεκίνησε το έργο του ο Αριστοτέλης, και την Ποικίλη Στοά, όπου ιδρύθηκε η μεγάλη παράδοση του Στωικισμού.

Οι Φιλοσοφικοί Περίπατοι πραγματοποιούνται τις Κυριακές και είναι πρωινοί την άνοιξη, νυχτερινοί το καλοκαίρι και απογευματινοί το φθινόπωρο.

Άνοιξη: 10.30 – 12.30 / Καλοκαίρι: 22.00 – 00.00 / Φθινόπωρο: 18.00 – 20.00]

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΝ

// Λόφος Πνύκας – Φυλακές Σωκράτους – Φιλοσοφία και δημοκρατία στην αρχαία Αθήνα [

// Ακαδημία Πλάτωνος – Η Ακαδημία και η σκέψη του Πλάτωνα

// Λύκειο Αριστοτέλους – Το έργο του Αριστοτέλη και η πολιτική σκέψη

// Ποικίλη Στοά – Κεραμεικός – Επικούρειοι και Στωικοί

ΔΙΔΑΣΚΩΝ:

Ο Αλέξανδρος Σχισμένος γεννήθηκε το 1978 στην Αθήνα και μεγάλωσε στο Αγρίνιο. Είναι διδάκτωρ Φιλοσοφίας του Παν/μίου Ιωαννίνων και μεταδιδακτορικός ερευνητής του ΑΠΘ. Υπήρξε αρθρογράφος σε διάφορα έντυπα και ιστοσελίδες και μέλος της συντακτικής ομάδας του περιοδικού Βαβυλωνία (έως το 2019), του περιοδικού Το Έρμα και των εκδόσεων Αυτολεξεί.

Διδάσκει Ιστορία και Φιλοσοφία του Θεάτρου στην Ανώτερη Ιδιωτική Δραματική Σχολή Τεχνών Εκατό.

Κυκλοφορούν τα έργα του:

«Η ανθρώπινη τρικυμία: Ψυχή και αυτονομία στη φιλοσοφία του Κορνήλιου Καστοριάδη» (φιλοσοφική μελέτη – εκδ. Εξάρχεια)

«Μετά τον Καστοριάδη: Δρόμοι της αυτονομίας στον 21ο αιώνα» (δοκίμιο μαζί με τον Νίκο Ιωάννου – εκδ. Εξάρχεια)

«Το τέλος της εθνικής πολιτικής» (δοκίμιο μαζί με τον Νίκο Ιωάννου – εκδ. Εξάρχεια)

«Μικρή πραγματεία για τον ερωτικό χρόνο» (εκδ. RedMarks)

«Καστοριάδης εναντίον Χάιντεγκερ. Χρόνος και Ύπαρξη» (εκδ. Athens School) "Εισαγωγή στην Κριτική του Ψηφιακού Λόγου" (εκδ. Athens School)

"Castoriadis and Autonomy in the Twenty-First Century" (Bloomsbury)

"Common Futures. Social Transformation and Political Ecology" (Black Rose Books)

«Castoriadis Against Heidegger: Time and Existence" (Black Rose Books)

«Τεχνολογία και Βαρβαρότητα: Κριτική της Τεχνητής Νοημοσύνης» (εκδ. Athens School)

“Αφήγησις” // εργαστήρι δημιουργικής γραφής με τον Κωνσταντίνο
Τζαμιώτη

Από την αρχική ιδέα ως την γραπτή εξιστόρησή της, μεσολαβεί μόνο η επιθυμία να μοιραστείς κάτι που σε αφορά βαθιά. Φυσικά δεν υπάρχει ένας τρόπος για να διανύσει κανείς μια τόσο προσωπική απόσταση.

Σε κάθε επιλογή ωστόσο απαιτείται μια ορισμένη τεχνική, που με τη σειρά της προϋποθέτει συγκεκριμένα βήματα. Πρώτα πρέπει να βρεθεί η φωνή ή οι φωνές: Ποιος, που, πότε και γιατί μιλάει; Πρόκειται για αναρώτηση που οδηγεί στους χαρακτήρες, την σκιαγράφηση του περιβάλλοντος τους και την εύρεση των πραγματικών κινήτρων τους για όσα λένε ή πράττουν

Ακολουθεί η επιλογή του ιστορικού πλαισίου. Τι σημαίνει, (πέρα από τα προφανή) για μια ιστορία να εκτυλίσσεται στο 2025, στο 1984 ή στο μακρινό 1933; Υπάρχουν κι άλλα που πρέπει να απασχολούν όποιον φιλοδοξεί να γράψει. Μπορεί κανείς κάλλιστα να πει την ίδια ιστορία ανεξάρτητα αν γράψει κοινωνικό, ιστορικό ή αστυνομικό μυθιστόρημα.

Αλλά κάθε παραλλαγή έχει τις απαιτήσεις της.

Αυτά τα αλλεπάλληλα “γιατί” και η απάντηση τους είναι ζητήματα υψίστης σημασίας για την ολοκλήρωση οποιασδήποτε εξιστόρησης. Εννοείται, πως μετά πρέπει κανείς να καθίσει και να δουλέψει.

Το εργαστήρι δημιουργικής γραφής “Αφήγησις”, (δύο κύκλοι οκτώ τρίωρων εβδομαδιαίων συναντήσεων), είναι σχεδιασμένο με βάση την εξής απλή πρόκληση: Πώς μια ιδέα γίνεται πραγματική ιστορία.

Οι συναντήσεις γίνονται κάθε Σάββατο στις 12.00 με 15.00 στην έδρα μας, Χαριλάου Τρικούπη

138 Διάρκεια κάθε συνάντησης: 3 ώρες

Κόστος: 20 ευρώ ανά συνάντηση συν ΦΠΑ

Βιογραφικό

Ο Κωνσταντίνος Τζαμιώτης γεννήθηκε το 1970 στη Λάρισα. Σπούδασε κινηματογράφο. Ζει στην Αθήνα. Βιβλία του: Από τις εκδόσεις Ίνδικτος: Η συνάντηση (2002), Βαθύ πηγάδι (2003), Ο βαθμός δυσκολίας (2005). Από τις εκδόσεις Καστανιώτη: Παραβολή (2006), Η εφεύρεση της σκιάς (2008), Η πόλη και η σιωπή (2013). Διηγήματά του έχουν δημοσιευτεί σε περιοδικά, ανθολογίες και συλλογικές εκδόσεις.

Το πρώτο του θεατρικό έργο Ουδέτερη ζώνη απέσπασε Κρατικό Βραβείο πρωτοεμφανιζόμενου θεατρικού συγγραφέα.

Το έργο του Μια εξαιρετικά απλή δουλειά περιλήφθηκε στην Ευρωπαϊκή Ανθολογία Θεάτρου. Κείμενά του καθώς και άρθρα για θέματα πολιτισμού και σύγχρονης τέχνης έχουν μεταφραστεί σε αρκετές γλώσσες.

Από το Μεταίχμιο κυκλοφορούν τα μυθιστορήματά του: Το πέρασμα (2016 – Athens Prize for Literature), το οποίο μεταφράστηκε στη Γαλλία από τις εκδόσεις Actes Sud, και Ίσως την επόμενη φορά (2017), η συλλογή σύντομων ιστοριών Σε ποιον ανήκει η κόλαση (2019), καθώς και το παιδικό βιβλίο Η πολιτεία των παπουτσιών και ο ξυπόλυτος Ιππόλυτος.

Τον Απρίλιο του 2025 κυκλοφόρησε από τις ίδιες εκδόσεις το μυθιστόρημα του Θα πέσει η νύχτα. Για χρόνια υπήρχε υπεύθυνος του εργαστηρίου δημιουργικής γραφής των εκδόσεων Μεταίχμιο

Πολιτική και τέχνη με τη Σοφία Καναούτη

Στο μάθημα πολιτική και τέχνη, αναλύουμε τους τρόπους με τους οποίους η τέχνη έχει ανεκτίμητο πολιτικό αντίκτυπο.

Σε ένα πρώτο επίπεδο, αναλύουμε έργα τέχνης και τον τρόπο με τον οποίο αυτά είναι πολιτικά – για παράδειγμα, το ερωτικό τραγούδι του Άκη Πάνου, ‘Δεν κλαίω για τώρα’, ή το ποίημα του Ελύτη Μονόγραμμα – και το ρόλο της επιθυμίας στο πολιτικό / δημοκρατικό φαντασιακό και τη δημιουργικότητά μας.

Η σχέση της επιθυμίας, του έρωτα, με το πολιτικό, διαφαίνεται ήδη από αυτά τα έργα.

Κυριακή 15:30-17:30 στο Athens School, Χαριλάου Τρικούπη 138, Αθήνα (και με σύνδεση Skype για όσους είναι εκτός Αθηνών)

Κόστος συμμετοχής: 15 ευρώ ανά συνάντηση

Βιογραφικό:

Η Σοφία Καναούτη είναι Ερευνήτρια και συνεργάτις του ΕΚΚΕ και του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Έχει διδάξει Φύλο και Πολιτική στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου Κρήτης. Είναι υπότροφος του New School for Social Research, και το έργο της εξετάζει τη σκέψη της Χάνα Άρεντ και του Κορνήλιου Καστοριάδη υπό το πρίσμα της αυτονομίας και της ισότητας.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΛΟΓΟΥ

Έτος Κάφκα από το ΕΚΠΑ και το τμήμα

Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής

Η Athens School συμμετείχε στον κύκλο εκδηλώσεων για το Έτος Κάφκα 2024 σε συνεργασία με τμήμα Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής με τη διοργάνωση τριών δημόσιων διαλέξεων και συζητήσεων στην έδρα μας.

Μια υπέροχη βραδιά με τον σκηνοθέτη Θωμά Μοσχόπουλο και τον επίκουρο καθηγητή γερμανικής γλώσσας και λογοτεχνίας Νίκο Κοσκινά.

Τέλος ή αρχή (;)

© Pavel Piekar:
Franz Kafka, 2024

Κάφκα 2024

Φραντς Κάφκα:
Η δίκη

Ο σκηνοθέτης
Θωμάς Μοσχόπουλος
συζητά
με τον Νίκο Κοσκινά

Σάββατο, 2 Μαρτίου 2024
18:30

Athens School
Χαριλάου Τρικούπη 138
Αθήνα

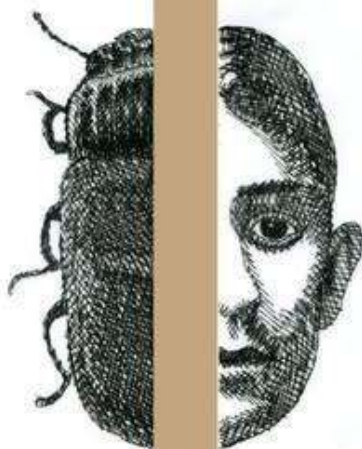
Τα σχέδια του Κάφκα Ήταν ο Κάφκα και ζωγράφος; Εργίνα Ξυδούς Ιστορικός τέχνης

23 Νοεμβρίου 2024: Κατά τη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών έχουν γίνει γνωστά σχέδια (έργα σε χαρτί) που έχει δημιουργήσει ο Φραντς Κάφκα. Πρόκειται για αυτόνομα σχέδια αλλά και σκίτσα σε τετράδια ή στα περιθώρια σελίδων των φοιτητικών του βιβλίων, τα οποία διασώθηκαν κατά το μεγαλύτερο μέρος χάρη στο ενδιαφέρον του φίλου του Max Brod. Παρά τον ερασιτεχνικό τους χαρακτήρα, τα τεχνοτροπικά τους χαρακτηριστικά καταδεικνύουν άμεση ενασχόληση και γνώση της εικαστικής πρωτοπορίας της εποχής

Εργίνα Ξυδούς:

*Τα σχέδια του Κάφκα
Ήταν ο Κάφκα και ζωγράφος;*

Τέλος ή αρχή (;)

© Pavel Piekar; Franz Kafka, 2024

23 Νοεμβρίου 2024

20.00

Athens School

(Χαριλάου Τρικούπη 138, Αθήνα)

ΤΣΕΧΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΑΘΗΝΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων
Πανεπιστήμιο Αθηνών
Εκπαίδευση Επαγγελματιών
Εκπαίδευση Επαγγελματιών

ATHENSCHOOL
Αθηνά Σχολή Συνεργασίας Επαγγελματιών & Υπαλλήλων
ΑΘΕΣ - ΤΕΧΝΟΙ - ΤΕΧΝΟΚΗ

Αυστριακή
Πρεσβεία
Αθήνα

Μπροστά στον νόμο: Συζήτηση για την εβραϊκότητα του Κάφκα-

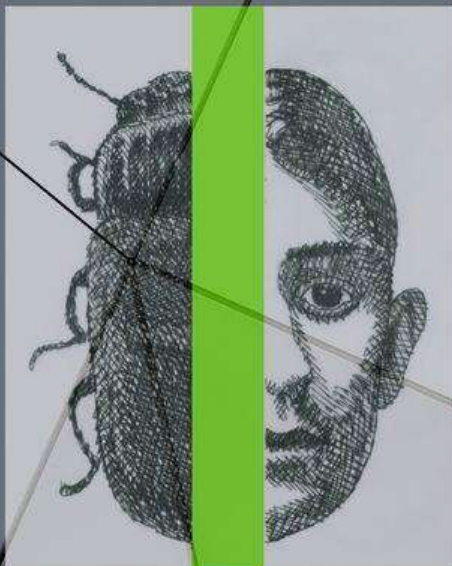
Κατερίνα Φωτιάδου και Αλέξανδρος Σχισμένος – 07.12.2024.

Για τον Κάφκα έχουν γραφτεί και γράφονται αμέτρητα βιβλία σε μία προσπάθεια κατανόησης και ερμηνείας του έργου του. Την προσπάθεια αυτή όμως, λέει ο Marcel Reich-Ranicki, δυσχεραίνει το γεγονός ότι ο Κάφκα αρνούνταν να μιλήσει για τα έργα του και ως εκ τούτου σήμερα μπορεί να υπάρχουν τόσες ερμηνείες του έργου του όσοι είναι και οι αναγνώστες του. Αδιαμφισβήτητα, ένα από τα αινιγματικά κλειδιά σύγκλισης ή απόκλισης των ερμηνειών είναι η εβραϊκή καταγωγή του Κάφκα, που απέκτησε ιδιαίτερη βαρύτητα στον γερμανόφωνο κόσμο κατά το πρώτο τέταρτο του 20ου αιώνα, δηλαδή στην διάρκεια της ζωής του. Κατά πόσο επηρέασε αυτό το καφκικό έργο;

Γνωρίζουμε ότι κάποιοι όπως ο Γκέρσομ Σόλεμ έδωσαν ιδιαίτερη προσοχή, ενώ άλλοι, όπως ο Βάλτερ Μπένγιαμιν ή ο Μπρεχτ αναζήτησαν άλλες διεξόδους μέσα στον καφκικό λαβύρινθο.

Μπροστά στον νόμο

Συζητώντας για την εβραϊκότητα του Κάφκα

Κατερίνα Φωτιάδου
Αλέξανδρος Σχισμένος

07.12.2024

19.00

Χαρίλαου Τρακούπη 138
Αθήνα

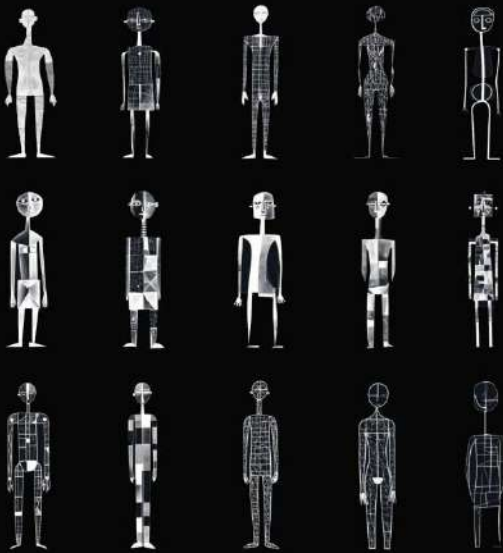

Τέχνη και Τεχνητή Νοημοσύνη:

Εκδήλωση και ανοιχτή συζήτηση με ανθρώπους της Τέχνης

ΕΚΔΗΛΩΣΗ / ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Τέχνη & Τεχνητή Νοημοσύνη

Σάβ 26/4
18.00

Χάρης Τζωρτζάκης ηθοποιός

Πωλίνα Κρεμαστά χορεύτρια - χορογράφος

Χάρης Πechλιβανίδης σκηνοθέτης - υπ. διδ. τμ. Θεάτρου Α.Π.Θ.

Αναστασία Αντωνακάκη, σκηνοθέτις - χορογράφος

Γιάννης Περπερίδης διδάσκων Φιλοσοφίας, Ιόνιο Παν/μιο

Αλέξανδρος Σχισμένος, δρ. Φιλοσοφίας - συγγραφέας

ATHENSCHOOL

ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ 138, ΕΞΑΡΧΕΙΑ

Καθώς ολοκληρώθηκε το πρώτο τέταρτο του 21ου αιώνα, μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι, καταρχάς, πρόκειται για τον πρώτο αιώνα της ψηφιακής εποχής. Προσφάτως, τα τεχνουργήματα της Τεχνητής Νοημοσύνης μοιάζουν να απειλούν να αποκαθλώσουν τον καλλιτέχνη, τον υποκειμενικό δημιουργό από την διαδικασία της δημιουργίας. Είναι όμως αυτή μία πραγματική απειλή; Είναι μία φαντασμαγορία που κρύβει τους μηχανισμούς παραγωγής του κυρίαρχου λόγου και τα εργαλεία λογοκρισίας και λογοκλοπής; Είναι μία δυνατότητα απελευθέρωσης της παραστατικής φαντασίας;

Με αφορμή την πρόσφατη έκδοση [ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ: ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΤΗΣ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗΣ](#) και την επερχόμενη ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΨΗΦΙΑΚΩΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ, η [ΑΝΩΤΕΡΗ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΕΧΝΩΝ ΕΚΑΤΟ](#) και η Athens School Κοιν.Σ.Επ. σας προσκαλούν σε μια δημόσια και ανοιχτή συζήτηση με θέμα:

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΤΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ

Ομιλητές:

- Χάρης Τζωρτζάκης, Ηθοποιός, Διευθυντής ΑΣ Δραματικής Τέχνης ΤΕΧΝΩΝ ΕΚΑΤΟ
- Χάρης Πεχλιβανίδης, Σκηνοθέτης, υπ. δρ. τμήματος Θεάτρου Α.Π.Θ.
- Πωλίνα Κρεμαστά, Χορογράφος – Χορεύτρια, Creo Dance Company
- Αλέξανδρος Σχισμένος, δρ. Φιλοσοφίας, συγγραφέας
- Γιάννης Περπερίδης, διδάσκων Φιλοσοφίας της Επιστήμης στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο
- Αναστασία Αντωννάκη, Σκηνοθέτις – Χορογράφος
- Ημερομηνία διεξαγωγής: Σάββατο 26 Απριλίου 2025 Χώρος: Athens School Κοιν.Σ.Επ.

Ημερίδα “ΑΙ και παραστατικές τέχνες”, Τμήμα Θεάτρου, ΑΠΘ

Σε συνεργασία με το Τμήμα Θεάτρου του ΑΠΘ, συνδιοργανώσαμε ημερίδα ανοιχτή στο κοινό με θέμα “ΑΙ και παραστατικές τέχνες” την Πέμπτη 15 Ιανουαρίου 2026, 17:30-20.30, Αίθουσα Β1, Εξαδακτύλου 8.

Παρουσιάστηκαν εισηγήσεις από τον Χάρη Πεχλιβανίδη (σκηνοθέτη και υποψήφιο διδάκτορα, Τμ. Θεάτρου ΑΠΘ), τη Χριστίνα Παπαγιαννούλη (επικ. καθηγ. Τμ. Παραστατικών και Ψηφιακών Τεχνών, Παν. Πελοποννήσου), Γιάννη Περπερίδη (υπότροφο ερευνητή για την ηθική της ΤΝ, κέντρο Νεοελληνικών Σπουδών, Harvard University), Dr Shane Pike (Senior Lecturer, Queensland University of Technology) και Αλέξανδρο Σχισμένο (δρ. Φιλοσοφίας του Παν.Ιωαννίνων, μεταδιδακτορικό ερευνητή ΑΠΘ).

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΗΜΕΡΙΔΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2026

ΑΙΘΟΥΣΑ Β1 // ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΟΥ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΟΔΟΣ ΕΞΑΔΑΚΤΥΛΟΥ 8

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ
17.30
ΩΡΑ ΛΗΞΗΣ
20.30

ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΟΥ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Χαιρετισμός – Προλογική εισήγηση
Χάρης Πεχλιβανίδης (Σκηνοθέτης, Υπ. Διδ. Τμ. Θεάτρου):
ΑΙ: Αρωγός ή εμπόδιο στην καλλιτεχνική δημιουργία;
Εισηγήσεις
Χριστίνα Παπαγιαννούλη (Επίκουρη Καθηγήτρια, Τμ. Παραστατικών και Ψηφιακών Τεχνών, Παν. Πελοποννήσου):
Το Μέτα-διαδραστικό Θέατρο
Γιάννης Περπερίδης (διδάσκων στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο, υπότροφος ερευνητής για την Ηθική της ΤΝ στο Κέντρο Ελληνικών Σπουδών του Χάρβαρντ):
Η δεδομενοκρατία σκοτώνει την Τέχνη

Dr Shane Pike (Senior Lecturer, Faculty of Creative Industries, Education & Social Justice, School of Creative Arts, Drama, Queensland University of Technology):
Communal Augmented Reality Live: Reimagining Theatre in the Age of AI
Αλέξανδρος Σχισμένος (δρ. Φιλοσοφία του Παν. Ιωαννίνων, μεταδιδακτορικός ερευνητής ΑΠΘ):
Θέατρο και ΤΝ: Το πάσχον σώμα ως όριο του ψηφιακού

*Επειτα από κάθε εισήγηση θα δίνεται χρόνος για ερωτήσεις και τοποθετήσεις από το κοινό

ECO SCHOOL - ECO ACT

Το Eco School Eco Act είναι το τμήμα περιβάλλοντος του Κοινωνικού Συνεταιρισμού «Athens School». Δημιουργήθηκε μετά από έντονη δραστηριότητα του συνεταιρισμού μας γύρω από περιβαλλοντικά ζητήματα. Επίσης, το πρόγραμμα σπουδών του Athens School, ενσωματώνει τις περιβαλλοντικές μας ανησυχίες:

Ο τομέας Τεχνικής είναι zero waste όσον αφορά τη χρήση ξύλου.

Κάθε χρόνο πραγματοποιείται εκδρομή στο Πανεπιστημιακό Δάσος του Περτουλίου, με σκοπό την ανάδειξη της αειφορίας και την προστασία των δασικών συστημάτων.

Πραγματοποιείται επίσης εκπαιδευτική εκδρομή στην Λευκάδα όπου αναδεικνύονται στοιχεία αρχιτεκτονικής σχεδίασης φιλικά στο περιβάλλον και με ενδιαφέρουσες τεχνικές για το σήμερα.

Φέτος πραγματοποιήθηκε εκδρομή ευαισθητοποίησης και παρέμβασης στο ΧΥΤΑ Φυλής, ο οποίος θα πρέπει να κλείσει άμεσα.

Από το ξεκίνημα μας επίσης λειτούργησε το τμήμα επαναχρησιμοποίησης χαρτιού. Οι δράσεις και οι ανησυχίες γύρω από τα περιβαλλοντικά ζητήματα δημιούργησαν την ανάγκη για την δημιουργία του Eco School Eco Act.

Σκοπός μας είναι η προώθηση οργανωμένων παρεμβάσεων στην κοινωνία, η έρευνα και η ευαισθητοποίηση της κοινωνίας για τα περιβαλλοντικά θέματα.

Τα εργαλεία του Eco School Eco Act είναι:

- Η τεκμηρίωση των θέσεων για τα περιβαλλοντικά ζητήματα, μέσα από την περιβαλλοντική επιστήμη.
- Η φιλοσοφία, ως εργαλείο ανάδειξης της σχέσης κοινωνίας και ατόμου με το περιβάλλον.
- Η κινηματική και ακτιβιστική δράση.
- Η ανάδειξη της σημασίας των πολιτών – Κινήσεων Πολιτών για τα Περιβαλλοντικά ζητήματα (μέσω κοινωνικής δράσης, εκδηλώσεων, ομάδων εργασίας, ερωτηματολογίων κ.α.).
- Η συμμετοχικότητα. Το Eco School Eco Act είναι ένα εγχείρημα ανοιχτό στην κοινωνία που προσβλέπει στην συμμετοχή των πολιτών. Μέσα από την συμμετοχή των πολιτών παίρνει σχήμα και μορφή.

Ξεκινήσαμε την πολιτική – οικολογική μας δραστηριότητα από την έδρα μας την Αθήνα.

Αρχίσαμε να σχεδιάζουμε σε διαφορετικές φάσεις, ένα εκπαιδευτικό – ερευνητικό πρόγραμμα στο πεδίο και κέντρου και των περιφερειακών περιοχών. Σκοπός της έρευνάς μας είναι καταρχήν η ανάδειξη των βλαπτικών δραστηριοτήτων στον αστικό ιστό της μητρόπολης και τα περιφερειακά της συμπλέγματα. Ταυτόχρονα, μέσω της διερεύνησης των πηγών της βλαπτικότητας, επιχειρούμε την καταγραφή των οικονομικών, παραγωγικών και καταναλωτικών δραστηριοτήτων κατά τόπους και την ειδική διαστρωματική συμμετοχή τους στο βλαπτικό μείγμα.

Τοποθετούμε το ζήτημα των σκουπιδιών στην κορυφή των περιβαλλοντικών προβλημάτων της Αττικής. Έτσι ξεκινάμε την εκπαιδευτική και ερευνητική μας δραστηριότητα χρησιμοποιώντας το δημοσιευμένο υλικό και την εμπειρία του Δυτικού Μετώπου αλλά και την επιστημονική θέση περιβαλλοντολόγων για τα σκουπίδια της Αθήνας και τον ΧΥΤΑ της Φυλής.

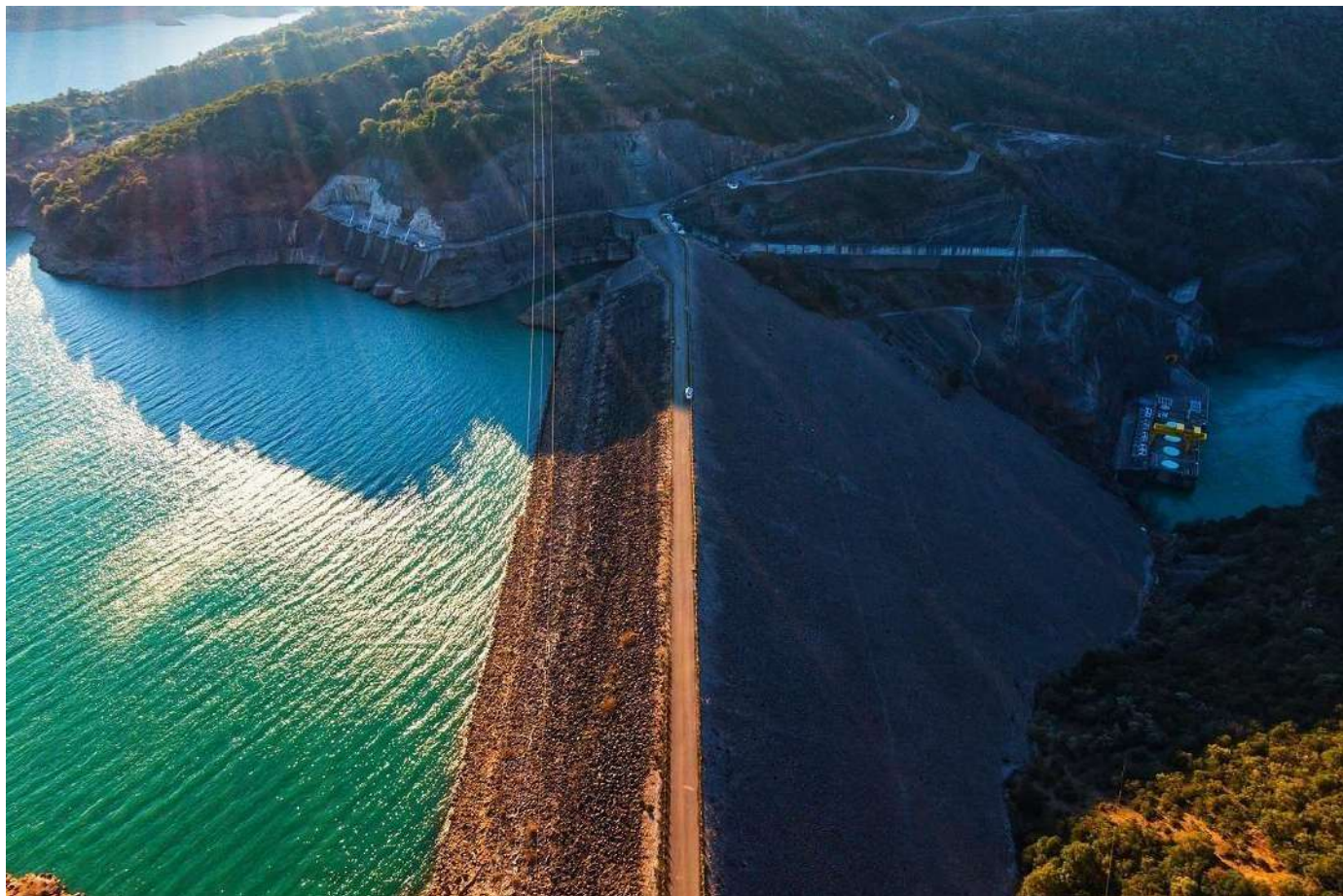

Την ίδια εποχή το Eco School Eco Act συμμετέχει εξ αρχής στις διεργασίες δημιουργίας του Πανελλήνιου Δικτύου για την προστασία του Θαλάσσιου Περιβάλλοντος από τις Υδατοκαλλιέργειες «ΑΚΤΑΙΑ». Συμμετείχαμε στις εργασίες διημέρου στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων στις 1 και 2 Μαρτίου του 2024 το οποίο διοργάνωσε το Δίκτυό μας μαζί με το Έπιμελητήριο Περιβάλλοντος και Βιωσιμότητας.

Το τελευταίο χρονικό διάστημα εξετάζουμε το ζήτημα της διάσωσης του Αχελώου και όλων των ποταμών, από καταστροφικές επεμβάσεις ενεργειακών και τουριστικών επενδυτών. Η παραγωγική – ενεργειακή και τουριστική δραστηριότητα και γενικότερα οι επεμβάσεις οικονομικού – κεφαλαιουχικού ενδιαφέροντος απειλούν τους φυσικούς πόρους, σε μια εποχή που λόγω κλιματικής κρίσης, τους έχουμε ανάγκη όλο και περισσότερο.

Το ζήτημα της διάσωσης του φυσικού αλλά και του ανθρωπογενούς περιβάλλοντος, διατρέχει οριζοντίως και καθέτως όλες τις ανθρώπινες δραστηριότητες. Μιλάμε για τη διάσωση από τυφλούς σχεδιασμούς. Τυφλούς γιατί δεν βλέπουν τίποτε άλλο από το μεγαλύτερο κέρδος στον μικρότερο δυνατό χρόνο. Αυτό το βλέπουμε να συμβαίνει είτε πρόκειται για κρατική είτε για ιδιωτική δραστηριότητα.

Δεν υπάρχει ένας λαός, μια κοινωνία η οποία προσπαθεί να προστατέψει το περιβάλλον και ένα κράτος και ένα κεφάλαιο που το καταστρέφουν ανηλεώς. Η οικονομοκεντρική επιθετικότητα απέναντι στο περιβάλλον απλώνεται από τον πιο φτωχό μέχρι τον πιο πλούσιο. Φυσικά δεν προκαλούν όλοι στον ίδιο βαθμό περιβαλλοντική καταστροφή. Ωστόσο εύκολα καταλαβαίνουμε ότι σε αυτή την κατάσταση, οι περισσότερο καταστροφικές επεμβάσεις από το κράτος και το κεφάλαιο, βρίσκουν πιστούς υποστηρικτές όλους τους υπόλοιπους, την κοινωνία.

Η οικολογία από τον Β΄ παγκόσμιο πόλεμο και μετά αναπτύχθηκε αρκετά σε κοινωνικό και διαχειριστικό επίπεδο. Αναπτύχθηκαν μεγάλα τοπικά και παγκόσμια κινήματα γύρω από την ενέργεια ή τη διατροφή, τα οποία κάποια στιγμή έφτασαν να επηρεάζουν τα πολιτικά συστήματα.

Σήμερα είναι ένας ξεχωριστός τομέας δραστηριότητας. Στην πραγματικότητα ως ξεχωριστός τομέας σε ένα περιβάλλον καθολικευμένης οικονομίας αναιρεί το ίδιο το νόημά του.

Επιβάλλεται στους υπόλοιπους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας ως μια σημαντική διάσταση της οικονομίας.

Για παράδειγμα, η τάση να καλύψουμε τα πάντα με ΑΠΕ προκύπτει από την πρόσληψη των ΑΠΕ ως οικονομικό αποκλειστικό μέγεθος και όχι ως εναλλακτική μορφή ενέργειας με το μικρότερο αποτύπωμα.

Και επειδή όλα τα βλέπουμε υπό το πρίσμα της οικονομίας το ονομάσαμε «πράσινη οικονομία», γιατί εάν κάτι δεν είναι οικονομία απλούστατα δεν υπάρχει.

Διαπιστώνουμε τελικά ότι όταν μετατρέπουμε το περιβάλλον σε προϊόν, σε οικονομικό μέγεθος μοιραία το οδηγούμε στην καταστροφή.

Στο περιβαλλοντικό αδιέξοδο που έχουμε φτάσει βλέπουμε δύο εκδοχές εξόδου:

- Η μία εκδοχή είναι μια παγκόσμια οικολογική δικτατορία πράγμα που κινείται μόνο στη σφαίρα της φαντασίας αφού είναι αδύνατο να επιβληθεί στις κατακερματισμένες κοινωνίες δισεκατομμυρίων ανθρώπων όπου θα κατέληγε σε τραγέλαφο ανελευθερίας και ταυτόχρονα ανομίας. Έχουμε δείγματα από το κίνημα των κίτρινων γιλέκων στη Γαλλία αλλά και το από πρόσφατο κίνημα των ευρωπαϊών αγροτών.
- Η άλλη εκδοχή είναι η δημιουργία ενός παγκόσμιου κινήματος οικολογικής αυτοεκπαίδευσης και δημοκρατικών θεσμίσεων όπου η απόφαση για το περιβάλλον, για την οικονομία και την παραγωγή, για τον πόλεμο, για τη δικαιοσύνη, για τη στέγη και την τροφή, θα βρίσκεται στα χέρια συγκροτημένων τοπικών κοινωνικών σωμάτων. Μια παγκόσμια οικολογική δημοκρατία. Αλλά τότε θα μιλούσαμε για έναν τεράστιο κοινωνικό – πολιτικό μετασχηματισμό.

Η διάσωση του περιβάλλοντος εξαρτάται από τη συμμετοχή όλων στις αποφάσεις, έχει να κάνει με τη δημοκρατία.

Βήματα στη Φύση //

Πεζοπορία και φωτογραφία σε περιοχές Natura της Αττικής

Πώς θα υπερασπιστούμε ένα τόπο που δεν έχουμε αγαπήσει; Σκεπτικό της Δράσης

Μια σύμπραξη της Athens School και της Alos Photography Team, για μια σειρά από φωτογραφικές εξορμήσεις και ιστορικές/περιβαλλοντικές περιηγήσεις στις – άγνωστες στο ευρύ κοινό – περιοχές Natura της Αττικής.

Επισκεπτόμαστε επιλεγμένους τόπους ιδιαίτερης κοινωνικής και περιβαλλοντικής σημασίας και φωτογραφίζουμε το αττικό φυσικό περιβάλλον με τη συνοδεία – συμβολή ενός περιβαλλοντολόγου, ενός ιστορικού και ενός φωτογράφου. Από αυτά τα πολυσυλλεκτικά ερεθίσματα, αποσκοπούμε σε ένα όσο το δυνατόν πιο εμπειριστατωμένο και δημιουργικό αποτέλεσμα.

Σκοπός

Απώτερος στόχος είναι η βιωματική γνωριμία με την άγνωστη φύση της Αττικής, η φωτογραφική και περιβαλλοντική καταγραφή και, εν τέλει, η δημιουργία και παραγωγή ενός συλλογικού τόμου, έντυπου και ψηφιακού, με το υλικό που θα προκύψει.

Θα επικεντρωθούμε στην επιστημονική τεκμηρίωση και χαρτογράφηση της υπάρχουσας κατάστασης των περιοχών αλλά και σε καλλιτεχνικές προσεγγίσεις πάνω στο θέμα του περιβάλλοντος. Η παρουσίαση του τελικού παραγόμενου υλικού θα πραγματοποιηθεί σε δημόσια εκδήλωση.

Τι θα δούμε στις εκδρομές:

Ιστορία που ζωντανεύει: Πολλές περιοχές Natura στην Αττική συνδέονται με αρχαίους μύθους και ιστορικά γεγονότα.

Πλούσια βιοποικιλότητα: Απειλούμενα είδη φυτών και ζώων βρίσκουν καταφύγιο σε αυτές τις περιοχές.

Φωτογραφικές ευκαιρίες: η φύση προσφέρει ανεκτίμητα ερεθίσματα για φωτογράφιση. Μέσα από την εμπειρία της φωτογραφικής μας ομάδας, θα επικεντρωθούμε στη φωτογραφία τεκμηρίωσης που θα χρησιμοποιηθεί για τις δημοσιεύσεις του προγράμματος και στη φωτογραφία έκφρασης.

Πρόγραμμα

Επίσκεψη 1 (26 Ιανουαρίου)

Βραυρώνα – Παράκτια Θαλάσσια Ζώνη (GR3000004)

Επίσκεψη 2 (23 Φεβρουαρίου)

Πεντέλη / Εθνικό Πάρκο Σχινιά – Μαραθώνα (GR3000003)

Επίσκεψη 3 (30 Μαρτίου)

Πάρνηθα (GR3000001)/ Ελευσίνα

Επίσκεψη 4 (4 Μαΐου)

Υμηττός – Αισθητικό Δάσος Καισαριανής – Λίμνη Βουλιαγμένης (GR3000006)

Εκδρομή στην Βραυρώνα

Την Κυριακή της πρώτης μας Πεζοπορίας και Φωτογραφίας μαζί με τις Alos Photography Team, περιηγηθήκαμε στον υγρότοπο της Βραυρώνας. Η εκδρομή μας πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο μιας σειράς εκδρομών που πραγματοποιούμε στις περιοχές Natura 2000 της Αττικής, με σκοπό την περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση και ανάδειξη αυτών των περιοχών. Οι εκδρομές μας έχουν περιβαλλοντικό, ιστορικό – αρχαιολογικό και φωτογραφικό ενδιαφέρον. Και υποστηρίζονται από τους: Βασίλη Αναγνώστου (Περιβαλλοντολόγο – Υδροβιολόγο MSc). Αλέξανδρο Σχισμένο (Διδάκτωρ Φιλοσοφίας, μεταδιδακτορικό ερευνητή), Αλέξανδρο Κατσή (καθηγητή Φωτογραφίας). Νίκο Ιωάννου (καθηγητή Ξυλουργικής, ενεργό μέλος Οικολογικών Δικτύων – Κινήσεων Πολιτών).

Μια σύντομη περιγραφή από τους Β. Αναγνώστου, Αλ. Σχισμένο, Ν. Ιωάννου:

Η Βραυρώνα ανήκει στο δίκτυο Natura 2000 με κωδικό «Βραυρώνα – Παράκτια ζώνη» (GR3000004), έχει έκταση περίπου 450 στρέμματα, ενώ μια εκτεταμένη λεκάνη απορροής έκτασης περίπου 200 τετραγωνικών χιλιομέτρων τροφοδοτεί το Ερασίνο ποτάμι με υπόγεια και επιφανειακά ύδατα. Ο Ερασίνος είναι το μόνο ποτάμι με ροή όλο το χρόνο στην Νοτιοανατολική Αττική, είναι ένα μικρό ποτάμι έχει όμως πολύ μεγάλη οικολογική αξία για την περιοχή, καθώς σε αυτό ενδημεί το αττικόψαρο (*Pelagus marathonicus*), το οποίο είναι είδος με μικρούς πληθυσμούς που απειλείται.

Παλαιότερα "αντιπλημμυρικά" μέσα στον υγρότοπο της Βραυρώνας.

Ο Ερασίνος διαμορφώνει ένα μοναδικό υγροτοπικό σύστημα με πλούσια στοιχεία Ποικιλότητας. Καταγράφεται σημαντική Βιο – Ποικιλότητα, πολύ πλούσια Ορνιθοπανίδα με πάνω από 230 διαφορετικά είδη πουλιών, πάνω δηλαδή από τα μισά είδη που απαντώνται στην Ελλάδα. Σημαντική είναι επίσης η ποικιλομορφία της χλωρίδας με εναλλαγή της υγροτοπικής βλάστησης με την μεσογειακή, ενώ ιδιαίτερα εντυπωσιακό είναι το δάσος από αλμυρίκια. Σημαντική είναι και η Γεω – Ποικιλότητα της περιοχής, η ποικιλομορφία δηλαδή των στοιχείων του ανάγλυφου. Στην περιοχή καταγράφονται ιδιαίτεροι τύποι οικοτόπων με μεγάλη οικολογική σημασία που αναγνωρίστηκε ήδη από τα αρχαία χρόνια.

Σήμερα η περιοχή δέχεται μεγάλες πιέσεις, προκλήσεις και απειλές που φέρουν σε κίνδυνο την διατήρηση του φυσικού συστήματος για τις επόμενες γενιές. Μερικοί από αυτούς είναι: Διατάραξη του υδατικού ισοζυγίου από την αγροτική χρήση νερού στην ευρύτερη περιοχή (με γεωτρήσεις και απολήψεις από τον Ερασίνο, κι από σχεδιαζόμενα «αντιπλημμυρικά έργα», που δεν παρουσιάζουν κανένα κοινωνικό όφελος, ενώ απειλούν τον υγρότοπο με οικολογική κατάρρευση.

Ρύπανση υδάτων από την αστική, βιομηχανική, βιοτεχνική και αγροτική δραστηριότητα στην ευρύτερη περιοχή των Μεσογείων

Σημαντική ρύπανση από οικιακά απορρίμματα, συσσωρευμένα κλαδιά και μπαζοσκούπιδα. Παράνομη Θήρα (στην διάρκεια της επίσκεψης μας παρατηρήσαμε φυσίγγια από κυνηγετικό όπλο) κ.α.

Μέσα από τις εκδρομές μας φιλοδοξούμε να αναδείξουμε την μεγάλη οικολογική αξία των περιοχών Natura ως φυσικά συστήματα και ως καταφύγια για την άγρια ζωή και τον άνθρωπο.

Η μακρά Ιστορία της Βραυρώνας

Στη Βραυρώνα προχωρήσαμε, ακολουθώντας το ρου του ποταμού, στο άδυτο του αρχαίου ναού της θεάς Αρτέμιδος και στον καλοδιατηρημένο αρχαιολογικό χώρο που διατηρεί ακόμη, παρά την παρουσία της επαρχιακής οδού ακριβώς δίπλα του, κάτι από τη μυστηριακή ατμόσφαιρα της αρχαιότητας. Γνωρίζαμε, εξάλλου, ότι η Βραυρώνα υπήρξε σημαντικός ιερός τόπος για τους Αθηναίους της γεωμετρικής, της αρχαϊκής και της κλασικής εποχής, καθώς εδώ λάμβαναν μέρος τα μυητικά μυστήρια που επικύρωναν τελετουργικά τη μετάβαση των νεαρών κοριτσιών της Αθήνας από την παιδική – άγρια για τους αρχαίους – ηλικία στην ηλικία γάμου. Κατά μία έννοια, τα αρσενικά μέλη της συντροφιάς απολάυσαν ένα προνόμιο απαγορευμένο για τους άνδρες Αθηναίους μα και υποχρεωτικό για τις γυναίκες Αθηναίες, οι οποίες μοιράζονταν την κοινή ανάμνηση της λατρείας της Βραυρωνίας Αρτέμιδος μέχρι την ώριμη ηλικία τους με υπερηφάνεια ως πολιτικό καθήκον, όπως μας περιγράφει ο Χορός των γυναικών στη Λυσιστράτη του Αριστοφάνη:

Αθηναίοι, εμείς για την πόλη μας

θα σας πούμε τώρα χρήσιμα πράγματα.

Για την πόλη, που μας είχε μες στη δόξα και τα πλούτη. Στα εφτά μας όλες τις Θεάς το πέπλο κρατήσαμε.

Στα δέκα μας αλέσαμε το στάρι το ιερό

στη Βραυρώνα, με της αρκούδας πάνω μας τις γούνες τις φωτεινές,

κι ανηφορίσαμε κοριτσάκια ακόμα με των σύκων τις αρμαθιές

στους λαιμούς μας κρεμασμένες. [Μετάφραση: Σωτήρης Κακίσης]

Ο αρχαιολογικός χώρος της Βραυρώνας.

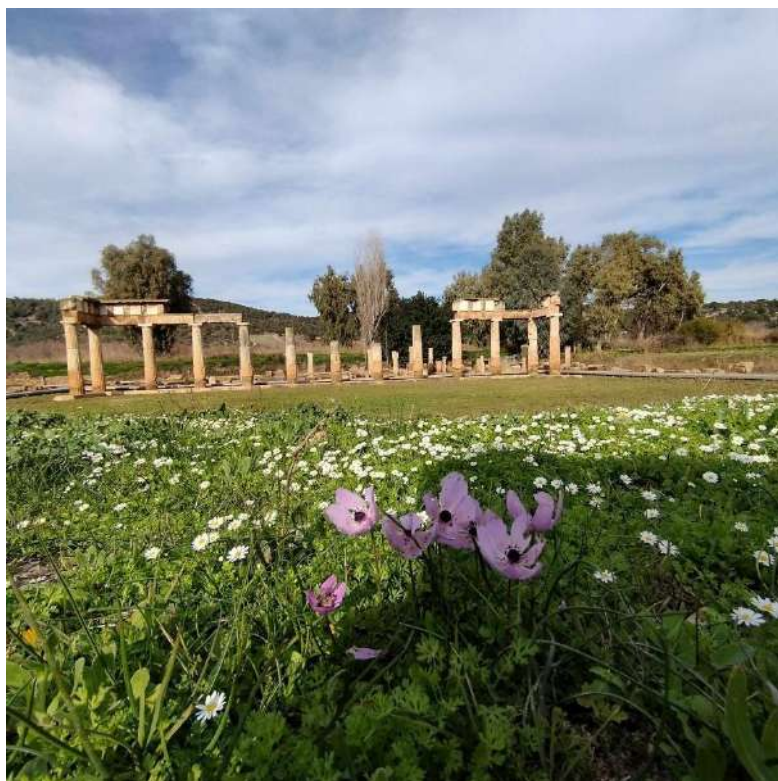
Μα η ανθρώπινη παρουσία στη Βραυρώνα είναι παλαιότερη από τη λατρεία της Αρτέμιδος. Τα πρώτα ίχνη μόνιμης εγκατάστασης στον τόπο μας πηγαίνουν πίσω στις αρχές της πρώιμης εποχής του Χαλκού (3300-2800 π.Χ.). Μέχρι την αρχή της Μυκηναϊκής περιόδου (2000- 1600 π.Χ.) ο αρχικός οικισμός μεγαλώνει ως οργανωμένη αυτοδιοικούμενη κοινότητα. Καθώς κορυφώνεται η ακμή της Μυκηναϊκής ηγεμονίας, η περιοχή πιθανώς υπάγεται στην επικράτεια του Μυκηναίου άνακτα της Ακρόπολης της ύστερης εποχής του Χαλκού (1600-1375 π.Χ.), ενώ ερημώνει γύρω στο 1200 π.Χ. την εποχή της γενικής κατάρρευσης των Μυκηναϊκών ανακτόρων και της ευρύτερης κατάρρευσης των οργανωμένων κρατών της Ανατολικής Μεσογείου [Χετταίοι, Μυκηναίοι, Αιγύπτιοι κτλ] για ασαφείς λόγους που μάλλον ανάγονται σε μία δέσμη αιτίων [κλιματική αλλαγή, κοινωνικές εξεγέρσεις κτλ].

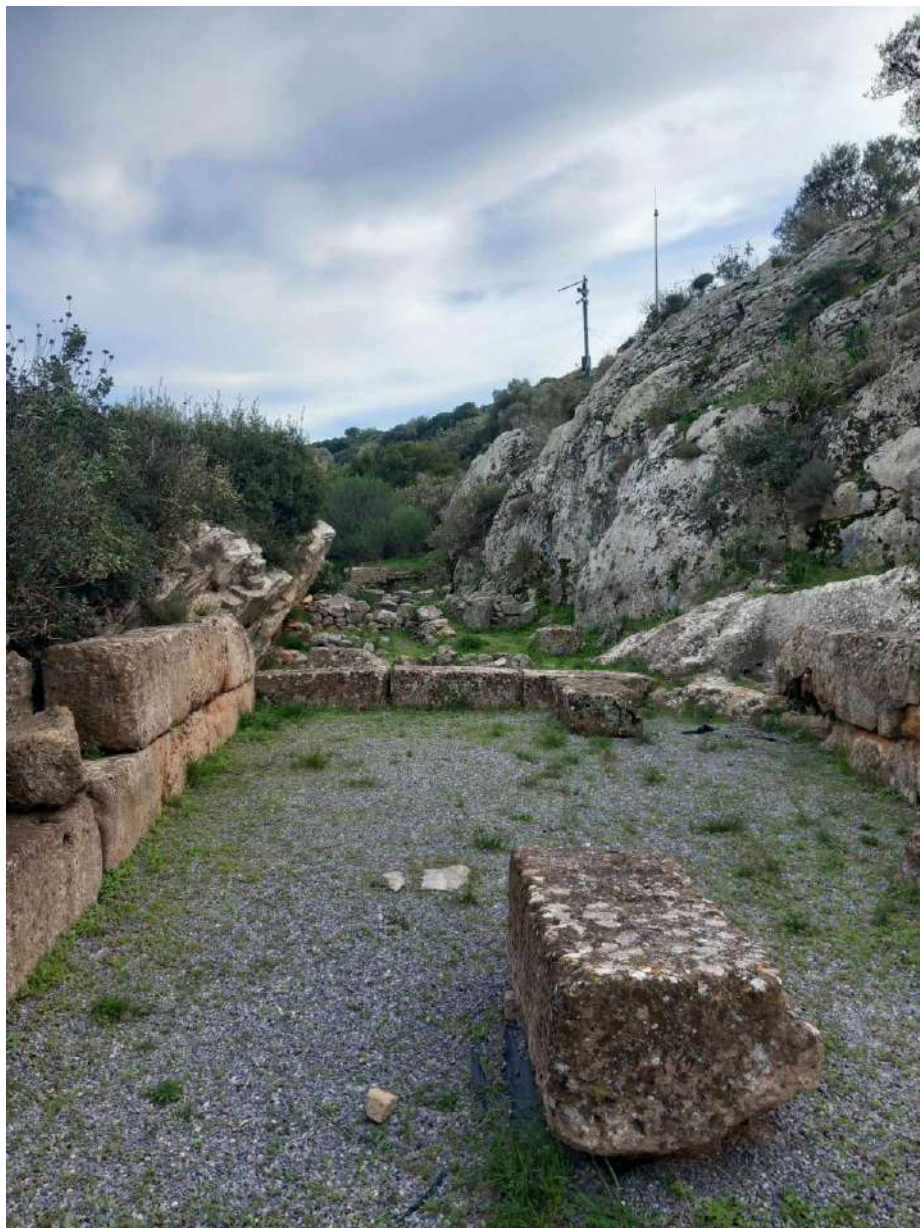
Όμως η Βραυρώνα κατοικήθηκε εκ νέου γύρω στον 9ο αι. π.Χ., όταν έχουμε την ανάδυση του αρχαϊκού ελληνικού πολιτισμού που θα φέρει τα ιδιαίτερα σημεία διαφοροποίησής του από την Μυκηναϊκή κουλτούρα και τις ιδιαίτερες κοινωνικές φαντασιακές σημασίες με τις οποίες ταυτίζουμε την αρχαία ελληνική δημιουργία:

Αλφάβητο, Ποιητική αντί για προφητική βάση της θρησκείας, πολιτική αυτονομία, θεατρική φαντασία, φιλοσοφική αναζήτηση.

Τα Μυκηναϊκά ερείπια της Βραυρώνας έδωσαν πιθανώς το έρεισμα για τη λατρεία της Βραυρωνίας Αρτέμιδος, το ιερό της οποίας αποτελούσε και θρησκευτικό κέντρο του δήμου των Φιλαϊδών, από τους δήμους της Αττικής που συναπάρτιζαν κατά την κλασική εποχή την αθηναϊκή πόλιν. Σύμφωνα με τη μυθική παράδοση, η λατρεία ήρθε στην Αττική από τον Ορέστη και την Ιφιγένεια, οι οποίοι, αφού έκλεψαν το διπτετές ξόανο της Αρτέμιδος από την Ταυρίδα [σημερινή Κριμαία], το μετέφεραν στη Βραυρώνα. Εδώ, η Ιφιγένεια έκανε καθαρμό στην Άρτεμι για τις ανθρωποθυσίες που διέπραξε ως ιέρεια των Ταύρων ενώ ο Ορέστης, που δεν μπορούσε ως άνδρας να καθαρθεί από την παρθένο θεά της άγριας φύσης Αρτέμιδα, έφυγε για να συνεχίσει το τραγικό ταξίδι του στους Δελφούς.

Στη Βραυρώνα, βρήκαμε και φωτογραφίσαμε τον θρυλικό Τάφο της Ιφιγένειας, κρυμμένο πίσω από έναν σχηματισμό βράχων. Όπως καταλάβαμε, ήταν τα απομεινάρια ενός σπηλαίου, η οροφή του οποίου είχε καταρρεύσει ήδη από την κλασική εποχή, εντός του οποίου όμως είχαν εντοπίσει οι αρχαίοι τον Τάφο της Ιφιγένειας σύμφωνα με το μύθο.

Ο τάφος της Ιφιγένειας.

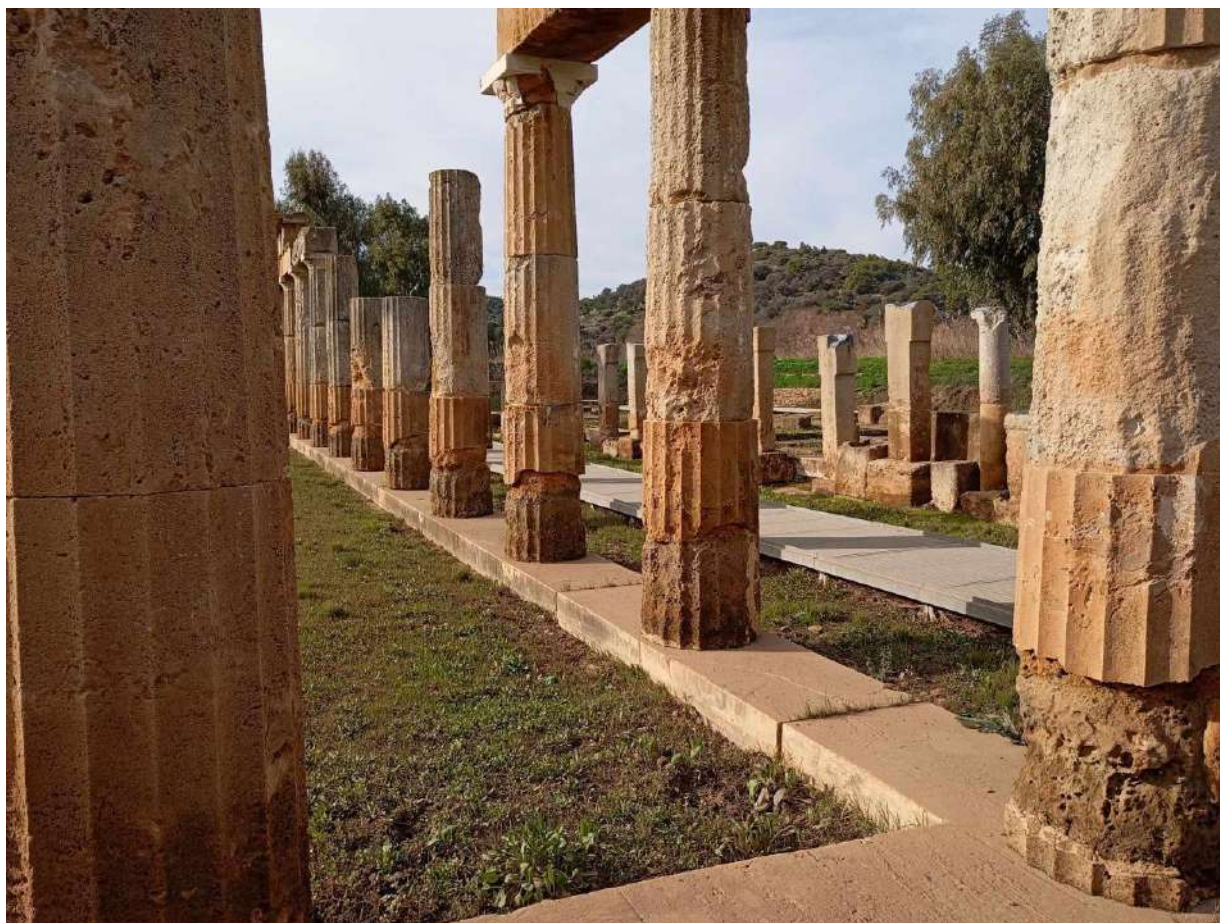
Ο μυθικός τάφος στην βόρεια πλαγιά του λόφου, λεγόταν «κενήριον», και χρονολογείται περί το 700 π.Χ. Στην κλασική εποχή, έπειτα από την κατάρρευση της οροφής λόγω της διάβρωσης των καρστικών πετρωμάτων από το νερό που ρέει στην περιοχή, ιδρύθηκε ένας μικρός ναός, το Ηρώο της Ιφιγένειας και ένα ακόμη κτίσμα, που ονομάστηκε Ιερά Οικία και έδιναν την εντύπωση του σπηλαιώδους χώρου.

Η Ιφιγένεια αποτελούσε το μυθικό πρότυπο για όλα τα κορίτσια της Αθήνας που υποχρεωτικά συμμετείχαν στην τελετή στη Βραυρώνα.

Σύμφωνα με το μύθο των Ατρείδων, που αναπαριστά ο Ευριπίδης στις δύο τραγωδίες του "Ιφιγένεια εν Αυλίδι" και "Ιφιγένεια εν Ταύροις" η Ιφιγένεια θυσιάστηκε συμβολικά προτού φθάσει στο τρίτο στάδιο της μύησης, παραμένοντας έτσι η αιώνια παρθένος στην υπηρεσία της θεάς. Μάλιστα η συμβολική της θυσία αποτέλεσε την απαραίτητη προϋπόθεση για την έναρξη του Τρωϊκού Πολέμου και όλων των επικών και τραγικών κύκλων που σχετίζονται με αυτόν.

Αν η Αυλίδα ήταν το σημείο εκκίνησης αυτής της πολλαπλής και πολύπτυχης τραγωδίας της Ιφιγένειας, η Βραυρώνα ήταν το σημείο του τέλους της.

Ενώ όμως η μύηση της Ιφιγένειας έμεινε ατελής, για τα νεαρά κορίτσια της Αθήνας ολοκληρωνόταν, εφόσον αυτές ολοκλήρωναν τις τελετές της Άρκτου στη Βραυρώνα.

Απέναντι από τον Τάφο της Ιφιγένειας βρήκαμε τη Στοά, ένα πώρινο οικοδόμημα δωρικού ρυθμού, το οποίο βόρεια, δυτικά και ανατολικά περιβάλλεται από στοές με κιονοστοιχίες, ενώ η προς νότο ήταν ανοικτή. Η Στοά περιβάλλει το αίθριο του ναού της Αρτέμιδος, που αποτελεί τον δεύτερο χρονολογικά ναό, χτισμένο στα μέσα του 5ου αι. π.Χ., καθώς ο πρώτος κάηκε από τους Πέρσες κατά την εισβολή τους στην Αττική το 480 π.Χ.

Στη βόρεια και δυτική πλευρά της στοάς είδαμε τα θεμέλια από δωμάτια με είσοδο προς την εσωτερική αυλή, τα οποία ήταν στην αρχαιότητα χρησίμευαν ως χώροι εστίασης, με τραπέζια και ξύλινες κλίνες. Ίσως εκεί φιλοξενούνταν οι κοπέλες της αρχαίας Αθήνας κατά τη διάρκεια τέλεσης των Αρκτείων, της ιερής μύησης που λάμβανε χώρα κάθε τέσσερα χρόνια, για όλα τα κορίτσια στην ηλικία των δέκα ετών.

Τα κορίτσια διέμεναν στη Βραυρώνα υπό την εποπτεία των ιερείων της Αρτέμιδος για άγνωστο σε εμάς, χρονικό διάστημα.

Μια φορά κάθε τέσσερα χρόνια όλα τα κορίτσια προεφηβικής ηλικίας εγκατέλειπαν για ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα τη ζωή στην οικογένεια στην Αθήνα και αναχωρούσαν σε πομπή για το ιερό της Άρτεμης. Φορούσαν κροκωτούς, ένα φόρεμα με χαρακτηριστικό χρώμα κρόκου, το οποίο, σύμφωνα με τα στοιχεία, πετούσαν από πάνω τους μόλις έφταναν στο ιερό και έμειναν γυμνά στη φύση. Εκεί διέμεναν στη διάθεση της θεάς και τελούσαν θυσίες. Στο πλαίσιο μιας τελετής που ονομαζόταν ἄρκτεία, φορούσαν τελετουργικές ενδυμασίες και μιμούνταν τις αρκούδες, γι' αυτό και αποκαλούνταν ἄρκτοι.

Ο λόγος για αυτό το τελετουργικό βρίσκεται στον μύθο της Άρτεμης Βραυρωνίας, σύμφωνα με τον οποίο ένα κορίτσι, μία από τις ακολούθους της Ιφιγένειας πείραξε την ήρεμη αρκούδα της θεάς που βρισκόταν στο ιερό. Η αρκούδα, όπως και το ελάφι, αποτελούσε συμβολικό ιερό ζώο της Αρτέμιδος, σύμβολο της γυναικείας σεξουαλικότητας, της θηλυκής δύναμης της φύσης και της μητρικής αφοσίωσης.

Υποτίθεται ότι μια αρκούδα ζούσε στο ιερό και αυτή ενοχλήθηκε από το κορίτσι, οπότε το γρατσούνισε. Μα από φόβο οι αδελφές του κοριτσιού σκότωσαν την αρκούδα με δόρατα, εξοργίζοντας τη θεά, η οποία για να εξευμενιστεί ζήτησε στο εξής από τους Αθηναίους να της αφιερώνουν όλα τα κορίτσια πριν από τον γάμο ώστε να διεξάγουν τελετές προς τιμήν της στη Βραυρώνα. Μάλιστα είδαμε μία αναθηματική στήλη, που σύμφωνα με την επιγραφή, στήριζε ένα πρόσφορο στην Άρτεμι και διατηρούσε ακόμη το όνομα ενός κοριτσιού της αρχαιότητας:

ΜΝΗΣΙΣΤΡΑΤΗ ΘΕΟΤΙΜΙΔΟΥ

Καλώς μας δέχτηκες, Μνησιστράτη.

Η απειλούμενη Βραυρώνα και μια πολιτική διεξόδου

Ποια είναι η αξία των υγροτόπων;

Κατά την επιστήμη της οικολογίας είναι πρώτον η στήριξη της βιοποικιλότητας, δεύτερον η αναψυχή και στην περίπτωση μας θα συμπληρώναμε και την εκπαίδευση, και τρίτο η ανάσχεση των πλημμυρικών φαινομένων κάτι που μας ενδιαφέρει ιδιαιτέρως σήμερα, εν όψει της εφαρμογής μιας απόφασης για «αντιπλημμυρικές» παρεμβάσεις στα ρέματα της Αττικής συνολικού κόστους τριακοσίων εκατομμυρίων ευρώ.

Μια τέτοια απόφαση θα έπρεπε να προβληματίζει αφού στην πραγματικότητα αντί για αντιπλημμυρικά έργα μάλλον πρόκειται για αφαίρεση της δυνατότητας των υγροτόπων για ανάσχεση των πλημμυρικών φαινομένων.

Η συζήτησή μας γίνεται για τον υγρότοπο της Βραυρώνας. Με την πρώτη ματιά καταλαβαίνει κανείς πόσο πιέζεται από οχλήσεις και βλαπτικές δραστηριότητες ο ήδη τραγικά συρρικνωμένος υγρότοπος. Λένε οι ειδικοί ότι δεν θα υπάρχει σε 100 χρόνια από τώρα εάν συνεχίσουμε να λειτουργούμε επιθετικά.

Η πρώτη σκέψη που μας έρχεται στο νου είναι «εντάξει, εγώ δεν θα ζω τότε». Έτσι σκέφτηκαν και οι προηγούμενοι από εμάς και τα τελευταία 40 χρόνια ο υγρότοπος συρρικνώθηκε κατά 50%.

Οι πιέσεις προς το φυσικό περιβάλλον της Βραυρώνας ασκούνται από το αστικό σύμπλεγμα της περιοχής. Ο δήμος Μαρκοπούλου έχει σύμφωνα με την τελευταία απογραφή 22.000 κατοίκους.

Γνωρίζουμε ότι το Πόρτο Ράφτη, τοπική κοινότητα του εν λόγω δήμου, έχει μεγάλη αύξηση πληθυσμού την τελευταία δεκαπενταετία. Στα χρόνια της κρίσης υπήρξε μια εσωτερική μετανάστευση από το κέντρο του αστικού συμπλέγματος της ευρύτερης Αθήνας προς τις περιφερειακές περιοχές. Ο πληθυσμός υπέρ – πολλαπλασιάζεται τα Σαββατοκύριακα από τον εσωτερικό τουρισμό της Αττικής. Οι υποδομές όμως στην περιοχή είναι για πολύ μικρότερο πληθυσμό. Η κατάσταση αυτή δημιουργεί μια εικόνα κοινωνικής ανοργανωσιάς όπου προβάλλονται και κυριαρχούν τα κίνητρα του μικρότερου και του μεγαλύτερου κέρδους. Αναπτύσσονται οικονομικές – τουριστικές δραστηριότητες στις παρυφές των οποίων αναπτύσσονται και γεωργικές δραστηριότητες οι οποίες όμως λατρεύουν τα εδάφη των υγροτόπων ως τα πλέον αποδοτικά.

Έτσι το ευάλωτο οικοσύστημα της Βραυρώνας πιέζεται με τρόπο καταστροφικό.

Το 2020 δημιουργήθηκε η Πρωτοβουλία για την Προστασία του Ερασίνου και δραστηριοποιείται σε αυτή την κατεύθυνση. Είναι απαραίτητη η συμμετοχή μας σε αυτές τις δραστηριότητες και η στήριξη ανάλογων κινήσεων. Ίσως είναι η μόνη επιλογή που μπορεί να οδηγήσει σε κάποιου είδους θεσμική αλλαγή. Μια θεσμική αλλαγή που να φροντίζει για την ενημέρωση, την εκπαίδευση και τέλος τη συμμετοχή της τοπικής κοινωνίας στις αποφάσεις. Χωρίς αυτή την αλλαγή θα υπάρχει πάντοτε ένας υπουργός ή περιφερειάρχης που θα θέλει να διαχειριστεί εκατομμύρια ευρώ όπως είναι ο προϋπολογισμός των αντιπλημμυρικών έργων σήμερα στην Αττική και θα υπάρχει πάντοτε ένα κοινωνικό άλλοθι του αγρότη ή του καταπατητή των οποίων το οικονομικό συμφέρον θα κινδυνεύει.

Να προστατέψουμε τον υγρότοπο της Βραυρώνας από τη λαίλαπα των μικρών και μεγάλων συμφερόντων και από την διαπλεκόμενη πολιτεία.

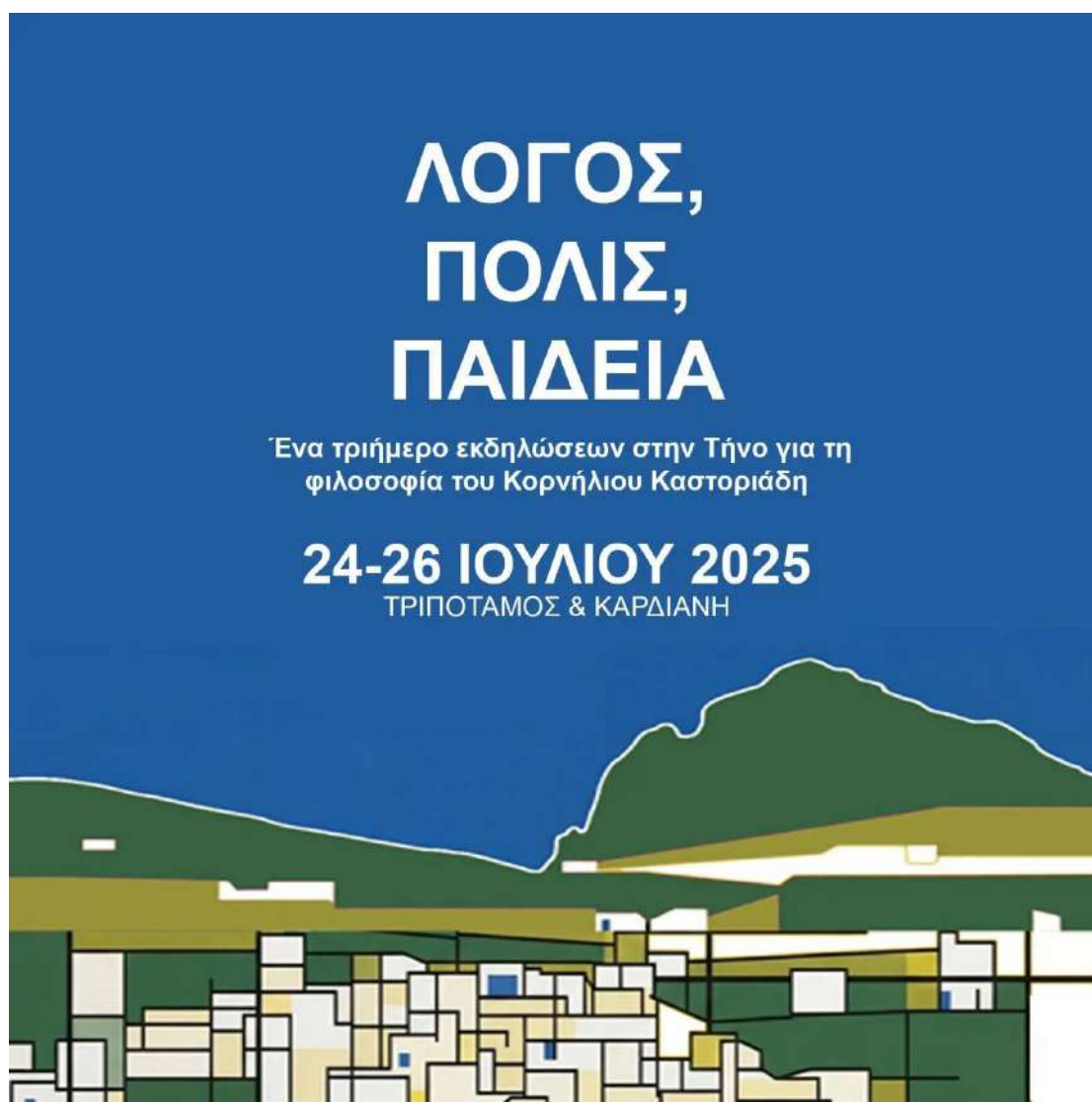

ΛΟΓΟΣ, ΠΟΛΙΣ, ΠΑΙΔΕΙΑ //

ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΓΙΑ ΤΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΚΑΣΤΟΡΙΑΔΗ

ΣΤΟΝ ΤΡΙΠΟΤΑΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝΗ ΤΗΣ ΤΗΝΟΥ

Με αφορμή την ιστορική διάλεξη του Κορνήλιου Καστοριάδη στον Τριπόταμο της Τήνου το 1994, διοργανώσαμε το τριήμερο εκδηλώσεων με τίτλο «ΛΟΓΟΣ, ΠΟΛΙΣ, ΠΑΙΔΕΙΑ». Από την Παρασκευή 24 έως την Κυριακή 26 Ιουλίου, ο Τριπόταμος και η Καρδιανή της Τήνου έγιναν το πεδίο μιας συλλογικής αναζήτησης για τη σχέση μας με την παράδοση, την οικολογία και τον δημόσιο χώρο.

Στις 20 Αυγούστου του 1994, ο Κορνήλιος Καστοριάδης, έδωσε μια διάλεξη στο δημοτικό σχολείο του Τριποτάμου Τήνου, του χωριού όπου παραθέριζε κάθε καλοκαίρι, αφότου μπόρεσε να επισκεφθεί ξανά την Ελλάδα μετά την πτώση της Δικτατορίας.

Ο Καστοριάδης ήταν παγκοσμίως γνωστός ως φιλόσοφος της κοινωνικής αυτονομίας και της οικολογίας, μα το ερώτημα που πραγματεύτηκε στη διάλεξή του ήταν ριζωμένο στον τόπο όπου μιλούσε. Ο τίτλος της διάλεξης ήταν «Οι μύθοι της παράδοσής μας», και έθετε το ερώτημα της σχέσης μας με το κοινό μας παρελθόν

Για τον Καστοριάδη, η ετερόνομη υποταγή στην παράδοση ή η τουριστική ισοπέδωση του παραδοσιακού είναι δύο αδιέξοδες στάσεις, απέναντι στις οποίες προτείνει «τη διαμόρφωση μιας νέας σχέσης ανάμεσα στο παρόν και το παρελθόν, που μπορεί να τη χαρακτηρίσει κανείς με δύο λέξεις φαινομενικά αντιφατικές, σεβασμός και μεταμόρφωση... [Α]ναζωογόνηση του παρελθόντος μέσω της μεταμόρφωσης των στοιχείων του, που έτσι γίνονται σημαντικά για το παρόν.»

 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ	 19.00 – 22.00	 Σχολείο Τριποτάμου
ΛΟΓΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ & ΠΡΑΞΗ		
 ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΧΙΣΜΕΝΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΠΕΡΙΔΗΣ		

 ΣΑΒΒΑΤΟ 25 ΙΟΥΛΙΟΥ	 11.00 – 13.00	 Σχολείο Τριποτάμου
ΠΟΛΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ & ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ		
 ΓΙΩΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΝΙΚΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ		

 ΣΑΒΒΑΤΟ 25 ΙΟΥΛΙΟΥ	 18.00 – 21.00	 Σχολείο Τριποτάμου
ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ & ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΑΜΠΑΣΑΔΑ ATHENS SCHOOL ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ & ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ <i>Ανοιχτή Συζήτηση</i>		
 21.00: Συναυλία στο Σχολείο Τριποτάμου <i>Θεός και Ανιψιός</i>		

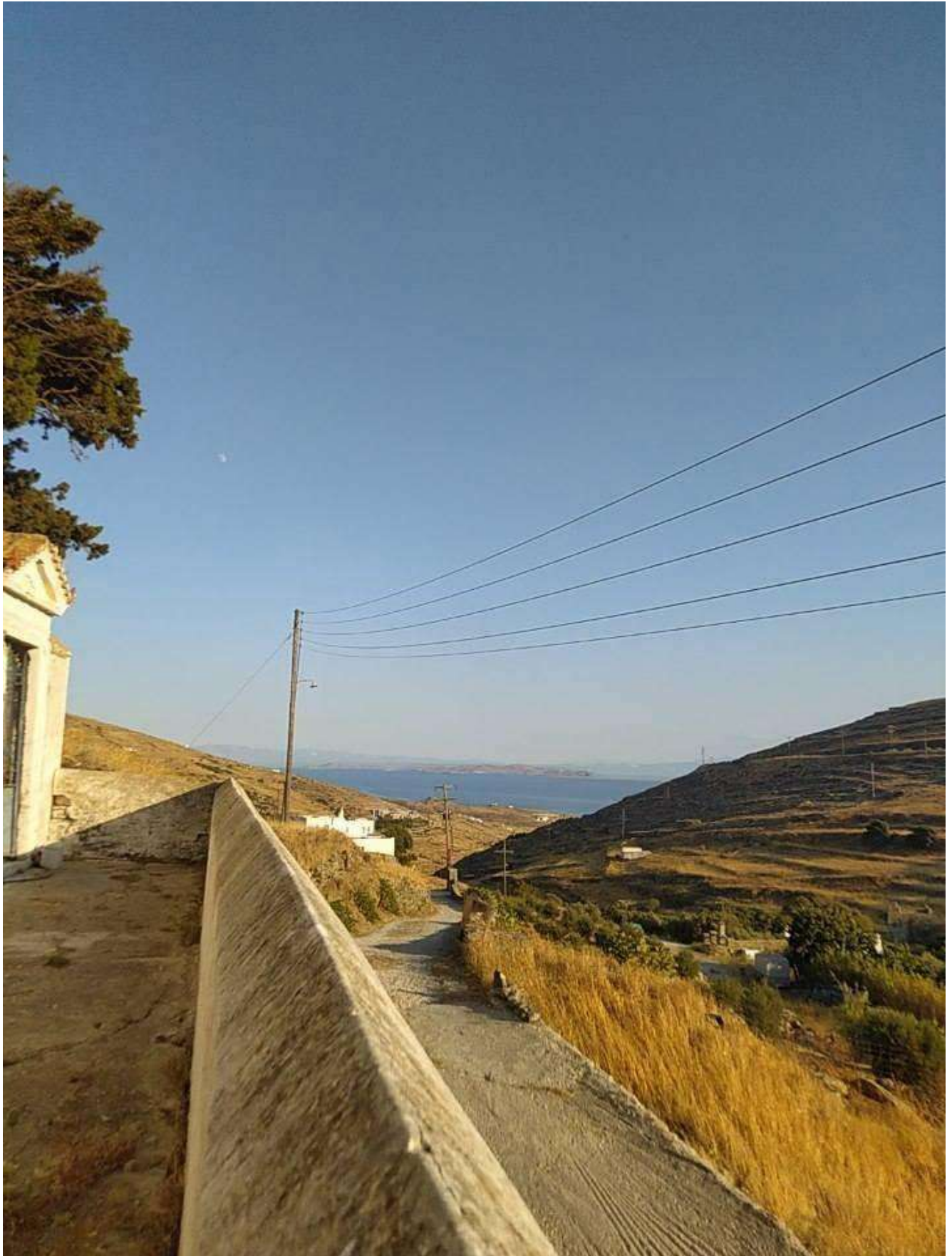
 ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΙΟΥΛΙΟΥ	 10.30 – 13.00	 Καρδιανή
ΠΑΙΔΕΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΞΕΡΟΛΙΘΙΑΣ ΤΗΣ ΑΜΠΑΣΑΔΑΣ Διοργάνωση: • Πολιτιστικός Σύλλογος «Η Αμπασάδα» • Athens School Καν.Σ.Επ. • Σύλλογος Τριποτάμου & Σπιροβιανών «Ο Κάβος» τηλ. επικοινωνίας: 6938546654 <i>Ανοιχτή Συζήτηση</i> 		

Υπάρχει σήμερα, την εποχή της ψηφιακής κυριαρχίας και της ψηφιοποίησης της συλλογικής μνήμης, η δυνατότητα μιας αναζωογόνησης της σχέσης μας με την παραδοσιακή γνώση; Μπορούμε να δημιουργήσουμε συλλογικούς τρόπους αυτοδιαχείρισης του δημόσιου χώρου και της κοινής πολιτιστικής και φυσικής κληρονομιάς;

Μπορούμε να συγκροτήσουμε μια δημοκρατική παιδεία αυτονομίας, σεβασμού και μεταμόρφωσης της ιστορίας μας;

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΔΟΜΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ATHENSCHOOL

ΛΟΓΟΣ - ΤΕΧΝΗ - ΤΕΧΝΙΚΗ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΕΚΔΟΣΕΩΝ

athensschool.gr

Χαριλάου Τρικούπη 138, Αθήνα
athensschool2017@gmail.com
+30 210 64 59 813

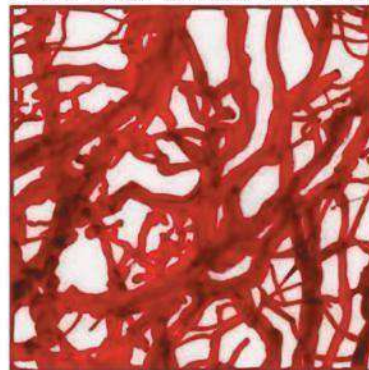
Γιώργος Ν. Οικονόμου

ΜΥΘΟΙ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ

Τα κείμενα του ανά χείρας βιβλίου είναι περισσότερο μία διαμαρτυρία στην κυριαρχία της θρησκευτικής και θεολογικής αντίληψης της ιστορίας που μαστίζει ανέκαθεν τον νεοελληνικό βίο, και η οποία από τη δεκαετία του 1990 είναι καταγιγιστική σε αρκετούς διανοούμενους και σε σημαντικό μέρος της νεοελληνικής κοινωνίας, προετοιμάσθηκε δε από το ρεύμα των νεο-ορθόδοξων τη δεκαετία του 1980. Εκπρόσωπος της εθνικιστικής, θρησκευτικής ιδεολογίας και του βυζαντινισμού είναι η κ. Ελένη Αρβελέρ, που συντηρεί πολλούς μύθους για το Βυζάντιο και δημιουργεί συγχύσεις. Στις απόψεις της ασκεί κριτική το παρόν βιβλίο. Το βιβλίο περιέχει κείμενα «αντίστασης» στην κυρίαρχη εθνο-θρησκευτική Ιδεολογία, η οποία έχει βασικές συνιστώσες το «ένδοξο τρισχιλιετές έθνος», τη «συνέχεια του ελληνισμού», τη «διαμόρφωση εθνικής συνείδησης στο ύστερο Βυζάντιο», την «ελληνικότητα του Βυζαντίου», την ορθόδοξη θρησκεία, την Εκκλησία, τις ανελεύθερες και αντιδημοκρατικές αντιλήψεις.

Γιώργος Ν. Οικονόμου

ΜΥΘΟΙ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ

ATHENSCHOOL

ISBN: 978-618-84851-3-6

Σελίδες: 100

Σχήμα: 14 x 21

Τιμή: 10,60

Ο Γιώργος Ν. Οικονόμου σπούδασε Μαθηματικά, Μουσική και Φιλοσοφία. Συμμετείχε ενεργώς στο αντι-δικτατορικό κίνημα. Παρακολούθησε στο Παρίσι τα μεταπτυχιακά σεμινάρια του Κορνήλιου Καστοριάδη, με τον οποίο ξεκίνησε τη διδακτορική του διατριβή. Έχει Master φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου της Σορβόνης και είναι Διδάκτωρ Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Κρήτης. Έχει δημοσιεύσεις σε περιοδικά και εφημερίδες, ανακοινώσεις σε συνέδρια και ημερίδες. Είναι αρθρογράφος στην Εφημερίδα των Συντακτών. Κείμενά του υπάρχουν σε συλλογικούς τόμους και στο oikonomouyorgos.blogspot.com. Έχει επιμεληθεί τρία αφιερώματα στον Κορνήλιο Καστοριάδη (ένα σε περιοδικό και δύο σε βιβλία).

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Athens School Κοιν.Σ.Επ.
Χαρ. Τρικούπη 138, Αθήνα 114 72
athenschool2017@gmail.com
athensschool.gr

ΓΙΩΡΓΟΣ Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝΤΑΣ
ΞΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Στην δύσκολη μεταβατική εποχή που διανύουμε ακούγονται διάφορες απόψεις και προτάσεις για την υπέρβαση της κρίσης και γίνονται απόπειρες για διάφορα εγχειρήματα. Από τις περισσότερες προτάσεις και τα εγχειρήματα απουσιάζει η πολιτική. Ταυτοχρόνως, διαδίδουν μία συγκεχυμένη εικόνα για την άμεση δημοκρατία, περιορίζοντάς την σε διαδικασίες, αποφεύγοντας να την αντιμετωπίσουν ως πολίτευμα και ως στόχο του πολιτικού αγώνα. Ο οικονομισμός και η επιμονή στην τοπική πρακτική που διακρίνει αυτές τις προτάσεις δημιουργούν αρνητικές προοπτικές για την συγκρότηση ενός πολιτικού κινήματος. Στο βιβλίο αυτό εξετάζονται κριτικά κάποιες από αυτές τις απόψεις: της Αριστεράς, του Μπούκτσιν, του Λατούς και των «κοινοτιστών».

Για να υπάρξει πολιτική χρειάζεται αποδέσμευση από αυτές τις απόψεις, αποδέσμευση από κάθε είδους Αριστερά και μαρξισμό που εγκλώβισαν τις κοινωνίες σε ψευδαισθήσεις, που φυλακίζουν αντιλήψεις και εγχειρήματα σε αδιέξοδα, συγκαλύπτοντας την πολιτική διάσταση. Το σημαντικό και το ζητούμενο είναι η ανάδειξη της πολιτικής, και σε αυτό το σημείο επιμένει το παρόν βιβλίο, διότι υπάρχει διάχυτη εντύπωση ότι πολιτική είναι τα στερεότυπα που διαδίδουν οι καθεστωτικές εξουσίες και οι αριστερές αντιλήψεις. Επιμένει επίσης στην διαύγηση της άμεσης δημοκρατίας ως πολιτεύματος. Αυτή η συζήτηση είναι απαραίτητη για να συγκροτηθεί μία αντίληψη που θα οδηγήσει στην επανεμφάνιση της πολιτικής και στη δημιουργία ενός κινήματος προς την δημοκρατία.

ΓΙΩΡΓΟΣ Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝΤΑΣ
ΞΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ATHENSCHOOL

ISBN: 978-618-84851-4-3

Σελίδες: 264

Σχήμα: 14 x 21

Τιμή: 15,00

Ο Γιώργος Ν. Οικονόμου σπούδασε Μαθηματικά, Μουσική και Φιλοσοφία. Συμμετείχε ενεργώς στο αντιδικτατορικό κίνημα. Παρακολούθησε στο Παρίσι τα μεταπτυχιακά σεμινάρια του Κορνήλιου Καστοριάδη, με τον οποίο ξεκίνησε τη διδακτορική του διατριβή. Έχει Master φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου της Σορβόνης και είναι Διδάκτωρ Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Κρήτης. Έχει δημοσιεύσει σε περιοδικά και εφημερίδες, ανακοινώσεις σε συνέδρια και ημερίδες. Είναι αρθρογράφος στην Εφημερίδα των Συντακτών. Κείμενά του υπάρχουν σε συλλογικούς τόμους και στο oikonomouyorgos.blogspot.com. Έχει επιμεληθεί τρία αφιερώματα στον Κορνήλιο Καστοριάδη (ένα σε περιοδικό και δύο σε βιβλία).

Κυκλοφορούν τα βιβλία του: Η άμεση δημοκρατία και η κριτική του Αριστοτέλη (2007), Η αριστοτελική πολιτεία (2008), Από την κρίση του κοινοβουλευτισμού στη δημοκρατία (2009), Πολυτεχνείο 1973. Η απαρχή του αυτόνομου κινήματος (2013), Μύθοι και πραγματικότητα για το Βυζάντιο (2014), Άμεση δημοκρατία. Αρχές, επιχειρήματα, δυνατότητες (2014), Η αποτυχία του ελληνικού πολιτικού συστήματος. Πλαίσιο για μια νέα πολιτική δράση (2016)

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Athens School Κοιν.Σ.Επ.
Χαρ. Τρικούπη 138, Αθήνα 114 72
athensschool2017@gmail.com
athensschool.gr

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΧΙΣΜΕΝΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΚΡΙΤΙΚΗ
ΤΟΥ ΨΗΦΙΑΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

Τι σημαίνει ψηφιακό; Τι είναι ο κυβερνοχώρος; Η παρούσα μελέτη αποτελεί ένα εγχειρίδιο για μια ευρύτερη έρευνα, υπόθεση της οποίας είναι ότι ο ψηφιακός κόσμος συγκροτεί μία εικονική πραγματικότητα όχι ως μιμητική αντανάκλαση, αλλά ως επέκταση και αναδημιουργία του κοινωνικο-ιστορικού κόσμου, ένα νέο πεδίο πολιτικού, κοινωνικού και οικονομικού ανταγωνισμού με τις δικές του ιδιαιτερότητες.

Θεωρώ ότι η εμφάνιση του Internet συνιστά μια ιστορική τομή σε κοινωνικό και οντολογικό επίπεδο. Από τη μία, το Internet διανοίγει τη δυνατότητα ενός νέου ψηφιακού δημοκρατικού ανθρωπισμού, με χαρακτηριστικά την οριζοντιότητα, την ελεύθερη ανταλλαγή, την ελεύθερη κυκλοφορία της πληροφορίας και της έρευνας, την ελεύθερη επικοινωνία, τα ψηφιακά κοινά. Από την άλλη, προσφέρει εξίσου την δυνατότητα ενός νέου ψηφιακού ημιολοκληρωτικού αντι-ανθρωπισμού, μέσω της επέκτασης των συστημικών δομών, του εμπορίου των δεδομένων και της πληροφορίας, της καταγραφής, της αποσωματοποίησης, της ιδιωτικής απομόνωσης και του άνωθεν ελέγχου. Η διαφορά μεταξύ των δύο προοπτικών είναι πολιτική και έγκειται στο νόημα της ψηφιακής επικοινωνίας ως δημόσιας πράξης.

Προκειμένου να πράξουμε πρέπει να κρίνουμε, προκειμένου να κρίνουμε πρέπει να κατανοήσουμε και προκειμένου να κατανοήσουμε πρέπει να διαφωτίσουμε τις πολλαπλές πτυχές του νέου ψηφιακού λόγου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΧΙΣΜΕΝΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΤΟΥ
ΨΗΦΙΑΚΟΥ
ΛΟΓΟΥ

ATHENSCHOOL

ISBN: 978-618-84851-5-0

Σελίδες: 320

Σχήμα: 14 x 21

Τιμή: 17,00

Ο Αλέξανδρος Σχισμένος γεννήθηκε το 1978 στην Αθήνα και μεγάλωσε στο Αγρίνιο. Είναι διδάκτωρ Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και μεταδιδακτορικός ερευνητής του Α.Π.Θ. Έχει υπάρξει συντάκτης των περιοδικών *ContAct*, *Βαβυλωνία*, *Το Έρμα* και *Αυτολεξεί*.

Άλλα έργα του:

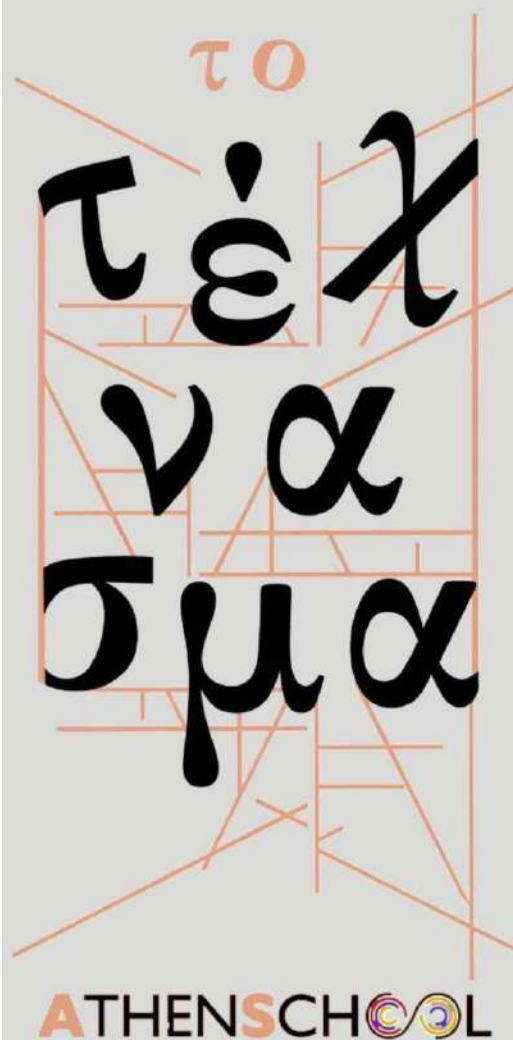
Η ανθρώπινη τρικυμία (Εξάρχεια 2013), *Μετά τον Καστοριάδη* (με τον Ν. Ιωάννου, Εξάρχεια 2014), *Το τέλος της εθνικής πολιτικής* (με τον Ν. Ιωάννου, Εξάρχεια 2016), *Μικρή πραγματεία για τον ερωτικό χρόνο* (RedMarks 2018), *Καστοριάδης εναντίον Χάιντεγκερ* (Αυτολεξεί 2020), *Common futures: Social Transformation and Political Ecology* (με τον Y. Tarinski, Black Rose Books 2021), *Castoriadis and Autonomy in the 21st century* (με τους Ν. Ιωάννου και Chris Spannos, Bloomsbury 2021)

Χρονολογία
Έκδοσης

Νοέμβριος
2022

Η λ ί α Π α π α γ ε ω ρ γ ί ο υ

Σ: Δεν ξέρω μάστορα... Μπορεί και να 'χεις δίκιο...

Μ: Τι πάλι;

Σ: Εμένα το χέρι μου βαραίνει που φτιάχνουμε αυτήν την εξέδρα.

Μ: Και σένα τι σε μέλει; Δεν πρέπει να τιμωρηθεί ο μάγκας;

Σ: Δεν είμαι δικαστής για να κρίνω... Όμως, δεν μου πάει ούτε πρόκα να καρφώσω

Μ: Κάρφωνε γιατί δεν θα τελειώσουμε ποτέ. Εμείς το μόνο που φτιάχνουμε είναι αυτό: Μια εξέδρα, μια σκαλωσιά.

Σ: Δεν είναι μόνο μια σκαλωσιά μάστορα...

Μ: Αυτό είναι - τίποτε άλλο. Τέσσερις κολώνες με ένα πάτωμα. Ούτε καρμανιόλες, ούτε κρεμάλες. Μήν το σκέφτεσαι λοιπόν... δεν είναι δουλειά μας να το σκεφτόμαστε. Εμείς φτιάχνουμε.

Σ: Εμείς φτιάχνουμε;

Χρονολογία
Έκδοσης
Αριθμός
σελίδων
Διαστάσεις

Δεκέμβριος
2023

72

20x21

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΧΙΣΜΕΝΟΣ

ΚΑΣΤΟΡΙΑΔΗΣ

ENANTION

ΧΑΪΝΤΕΓΚΕΡ

ΧΡΟΝΟΣ & ΥΠΑΡΞΗ

ATHENSCHOOL

Χρονολογία
Έκδοσης
Αριθμός
σελίδων

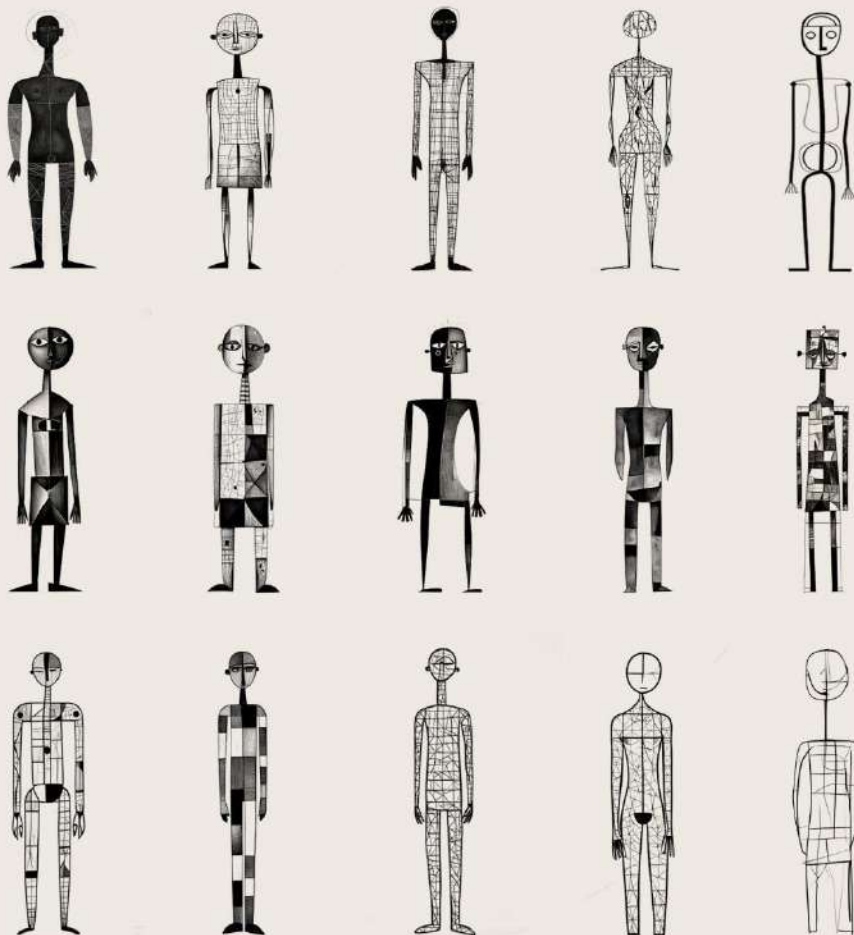
Α[ρίλιος 2024

440

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΧΙΣΜΕΝΟΣ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

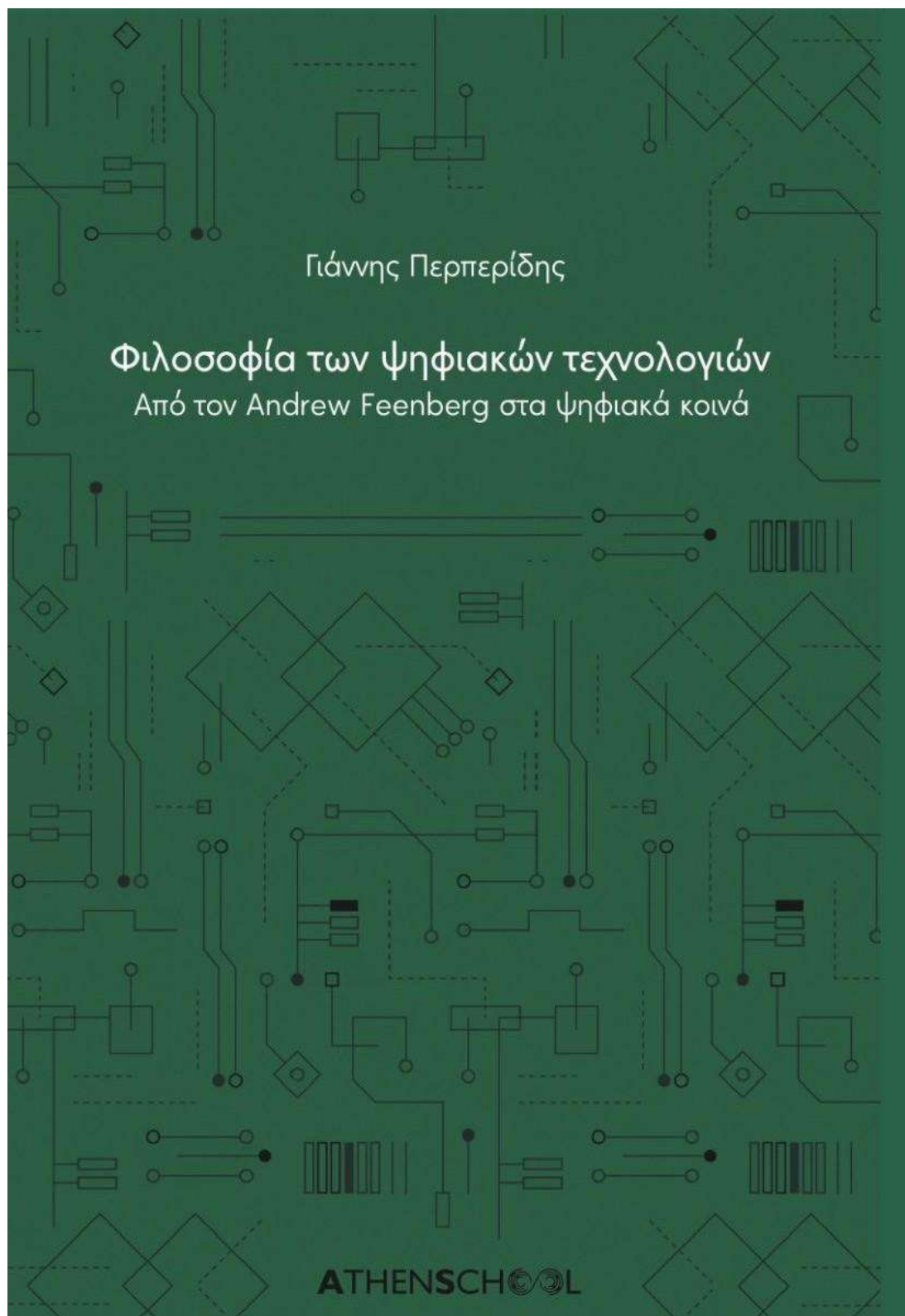
ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΤΗΣ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗΣ

ATHENSCHOOL

Έκδοση
Αριθμός
σελίδων

Δεκέμβριος 2024
256

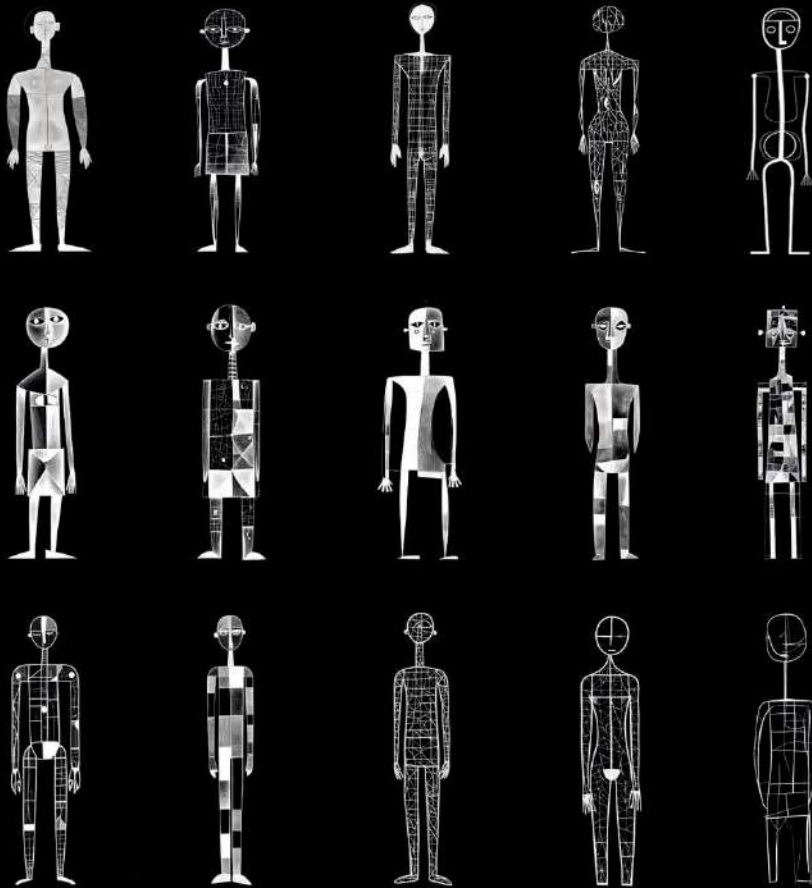
Έκδοση
Αριθμός
σελίδων

Μάιος 2025
240

ALEXANDROS SCHISMENOS, PH.D.

ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND BARBARISM

A CRITIQUE OF DIGITAL REASON

ATHENSCHOOL

Χρονολογία
Έκδοσης
Αριθμός
σελίδων

Ιούνιος 2025

200

ΤΕΧΝΗ

ΑΝΩΤΕΡΗ ΣΧΟΛΗ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ «ΤΕΧΝΩΝ ΕΚΑΤΟ» -

ΙΔΡΥΜΑ ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

<https://texnonekato.gr/>

Η ΣΧΟΛΗ ΜΑΣ

Το θέατρο και ο χορός είναι τέχνες που προϋποθέτουν τη σωματικότητα και την δια ζώσης παρουσία, τόσο του καλλιτέχνη όσο και του κοινού, συνομιλούν και συμπράττουν με τις εικαστικές τέχνες και τον κινηματογράφο. Ο διαρκής διάλογος των τεχνών μεταξύ τους είναι πεδίο ελεύθερου πειραματισμού που επιτρέπει την δημιουργία νέων ρηξικέλευθων αφηγημάτων.

Οι τέχνες μεταδίδουν και αναδημιουργούν κοινωνικές σημασίες, πεδία συλλογικής ενσυναίσθησης, περιβάλλοντα φαντασιακής αναβίωσης και κοινού αναστοχασμού.

Οι τέχνες είναι το πεδίο της ζωντανής συνάντησής μας με το παρελθόν και την παράδοση.

Μας οδηγούν στη δημιουργική κατανόηση της ιστορίας, με την ελευθερία του ερμηνευτή και την ανάλογη ευθύνη.

Οι τέχνες είναι ένα πεδίο βαθιάς κατανόησης του φαντασιακού άλλου, του ξένου, του καταπιεσμένου, της κοινής ανθρωπιάς όλων μας.

Όλη η ιστορία του θεάτρου και των παραστατικών τεχνών είναι μια κατάθεση αυτής της κοινής μας ανθρωπιάς στο δημόσιο χώρο και χρόνο. Η καλλιτεχνική δημιουργία προϋποθέτει εξορισμό την ελευθερία έκφρασης και την ελευθερία αμφισβήτησης των παραδεδομένων. Η φιλοσοφία και το θέατρο αναπτύσσονται, ταυτόχρονα, με την αρχαία δημοκρατία. Οι παραστατικές τέχνες χαράσσουν διαφορετικές ιστορίες, προσανατολίζονται όμως σε έναν κοινό ορίζοντα πραγμάτωσης της ανθρώπινης ελευθερίας στο δημόσιο κέντρο της πόλεως με αφετηρία την αναγνώριση της ισότητας και της παρρησίας.

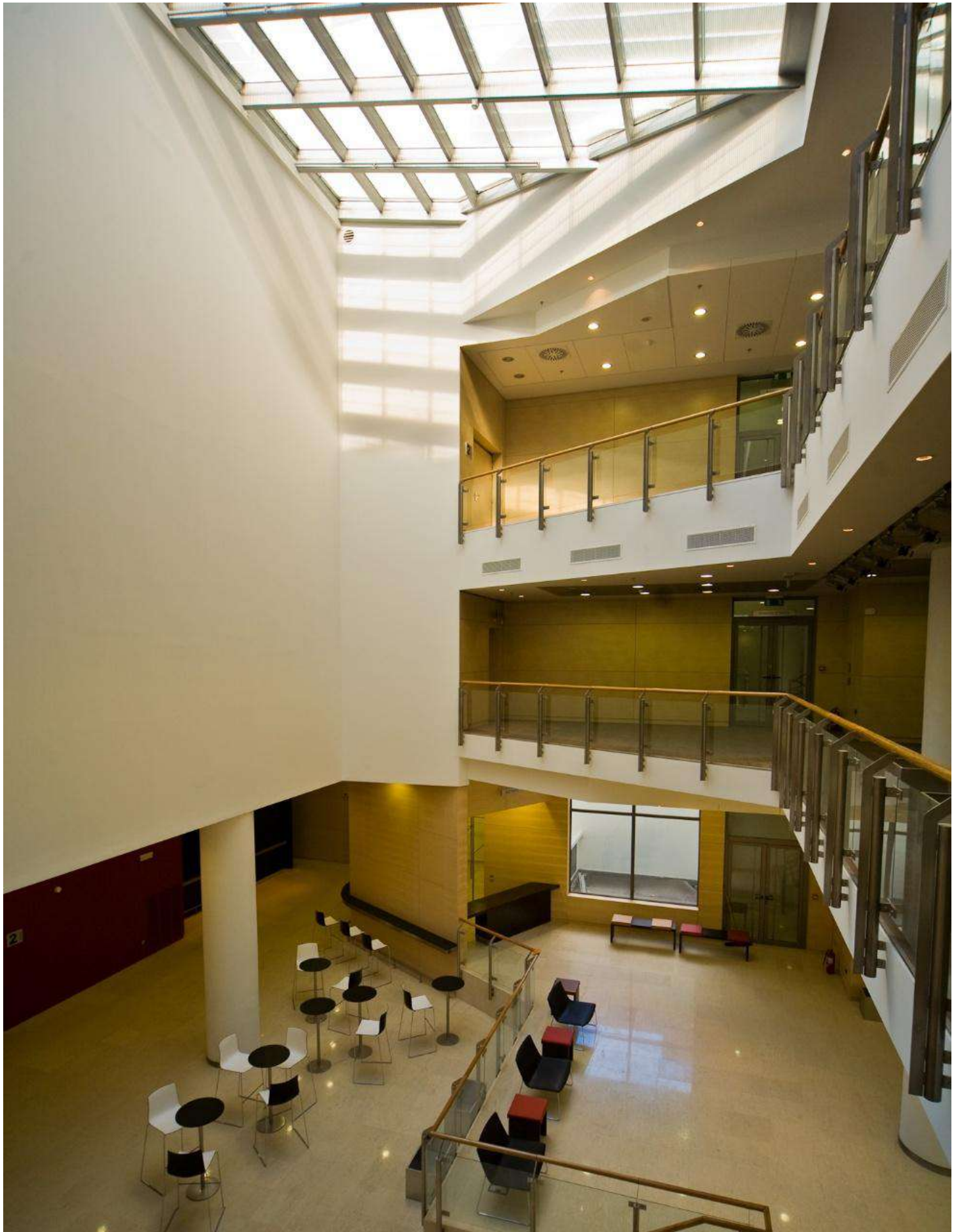
Η διαπιστωμένη κρίση της αντιπροσώπευσης στο σύγχρονο κόσμο οδηγεί σε κλονισμό των κεντρικών πολιτικών θεσμών, η σημασία του ελεύθερου δημόσιου διαλόγου και της ελεύθερης συλλογικής πράξης γίνεται ζωτικό αίτημα δικαιοσύνης. Το θέατρο, οι παραστατικές τέχνες συμβάλλουν στη νέα χειραφέτηση που απαιτεί η εποχή μας.

Θέλουμε να συνεισφέρουμε ενεργά και συλλογικά στη διεύρυνση του ελεύθερου δημόσιου χρόνου και χώρου καλλιτεχνικής έκφρασης και ερμηνείας δημιουργώντας μία εκπαιδευτική και καλλιτεχνική πρόταση βασισμένη στις αξίες της ισότητας, της ελευθερίας, της αναστοχαστικής κριτικής και της αλληλεγγύης. Η Σχολή θα αποτελέσει τόπο πρωτογενούς και ελεύθερης συλλογικής μάθησης και καλλιτεχνίας. Οι σπουδάστριες και οι σπουδαστές μας θα έχουν στη διάθεσή τους όλα τα εκπαιδευτικά εργαλεία, τις διαδικασίες μάθησης, τα αποθετήρια γνώσης, τους αναγκαίους τεχνικούς όρους. Οι σπουδάστριες και οι σπουδαστές μας με τις πλέον έμπειρες διδάσκουσες και διδάσκοντες θα διαμορφώσουν το δικό τους κριτικό λόγο, θα ξεδιπλώσουν τις δεξιότητες τους και θα ανοίξουν τις δικές τους πόρτες.

Η ΑΝΩΤΕΡΗ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ "ΤΕΧΝΩΝ ΕΚΑΤΟ είναι αναγνωρισμένη από το Υπουργείο Πολιτισμού για την παροχή τριτοβάθμιας (ανώτερης) εκπαίδευσης σύμφωνα με το Ν. 1158/81 "Περί οργάνωσης και διοικήσεως σχολών Ανωτέρας Καλλιτεχνικής Εκπαιδεύσεως κλπ." (ΦΕΚ 127 /Α / 81), το Π.Δ. 370/83 "Κανονισμός οργάνωσης και λειτουργίας Ανωτέρων Σχολών Δραματικής Τέχνης (Τμ. Υποκριτικής" (ΦΕΚ 130 /Α / 83) και την Απόφαση ΥΠΠΕ 39984/2282/28.9.1984 (ΦΕΚ 777/Β' /84) όπως έχουν τροποποιηθεί, συμπληρωθεί και ισχύουν,

Η Περιφέρεια Αττικής κατόπιν θετικής γνωμοδότησης του Υπουργείου Πολιτισμού βεβαιώνει την έναρξη λειτουργίας Ανώτερης Ιδιωτικής Σχολής Δραματικής Τέχνης (Τμήμα Υποκριτικής) με την επωνυμία ΑΝΩΤΕΡΗ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ "ΤΕΧΝΩΝ ΕΚΑΤΟ", στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης.

Η σχολή θεάτρου ΤΕΧΝΩΝ ΕΚΑΤΟ συνεχίζει το ταξίδι της με μια συναρπαστική σύμπραξη με το ΙΔΡΥΜΑ ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

Εισαγωγικές Εξετάσεις

Για την εισαγωγή στην Σχολή απαιτείται επιτυχής συμμετοχή σε Εισαγωγικές Εξετάσεις, οι οποίες διενεργούνται κατά τους μήνες Σεπτέμβριο και Οκτώβριο σύμφωνα με την Προκήρυξη του ΥΠΠΟΑ. Οι υποψήφιοι/οι υποβάλλουν on line αίτηση και προσκομίζουν όλα τα έγγραφα που προβλέπει ο νόμος.

Όλες οι πληροφορίες αναρτώνται στην ιστοσελίδα: <https://texnonekato.gr/>

Το περιεχόμενο των εισαγωγικών εξετάσεων ορίζεται από το ΥΠΠΟΑ και περιλαμβάνει μία ακρόαση για κάθε υποψήφιο με έναν μονόλογο, ένα ποίημα και ένα τραγούδι της επιλογής του, καθώς και γραπτές εξετάσεις.

Η Σχολή διατηρεί το δικαίωμα να προσκαλέσει τους υποψήφιους σε ομαδικές ακροάσεις, και ατομικές συνεντεύξεις. Η ενημέρωση των υποψηφίων για την πρόοδο της διαδικασίας και την τελική επιλογή ομάδας εισακτέων, γίνεται μέσω ηλεκτρονικής αλληλογραφίας.

Η Επιτροπή των Εισαγωγικών Εξετάσεων εγκρίνεται από το ΥΠΠΟΑ μετά από πρόταση της Σχολής. Στη διαδικασία των Εισαγωγικών Εξετάσεων δικαιούται να μετέχει χωρίς δικαίωμα ψήφου εκπρόσωπος του ΥΠΠΟΑ.

Επιτυχόντες θεωρούνται οι υποψήφιοι/ες που λαμβάνουν τουλάχιστον το βαθμό πέντε (5) στη δεκάβαθμη κλίμακα για κάθε ένα από τα εξεταζόμενα μαθήματα. Αν ο/η υποψήφιος/α δεν προσέλθει για εξέταση στα εξεταζόμενα μαθήματα ή αποκλειστεί από την επιτροπή για οποιαδήποτε αιτία, λαμβάνει μονάδα.

Οι εγγραφές των νέων σπουδαστών πραγματοποιούνται ηλεκτρονικά μέσω της on line φόρμας που είναι αναρτημένη στην ιστοσελίδα της Σχολής.

Φοίτηση

Ο πλήρης κύκλος φοίτησης στη Σχολή είναι τριετής συν ένα, με τα τρία έτη να επικεντρώνονται στο πεδίο των Θεατρικών Σπουδών για την απόκτηση του Πτυχίου Υποκριτικής του Υπουργείου. Η φοίτηση είναι συνεχής και υποχρεωτική για τα τρία πρώτα έτη και την απόκτηση Πτυχίου.

Το τέταρτο έτος αποτελεί προαιρετική μετεκπαίδευση στην Τέχνη του Κινηματογράφου, με σεμινάρια υποκριτικής κινηματογράφου, θεωρίας κινηματογράφου, κινηματογραφικής σκηνοθεσίας, φωτογραφίας και κάμερας.

Στο τέταρτο έτος φοίτησης, οι σπουδαστές μπορούν να συνεχίσουν τις σπουδές τους με ειδίκευση στον κινηματογράφο, αφιερώνοντας τον χρόνο τους στη δημιουργία ταινιών μικρού και μεσαίου μήκους, σε συνεργασία με επαγγελματίες σκηνοθέτες, συμπεριλαμβανομένων των καθηγητριών/ών της Σχολής και εξωτερικών συνεργατών.

Το καλλιτεχνικό έργο που θα παραχθεί κατά την διάρκεια του τέταρτου έτους θα προσφέρει στους σπουδαστές μια επαγγελματική εμπειρία στον χώρο του Σινεμά, συμπληρώνοντας την ολιστική γνώση και των παραστατικών Τεχνών. Με την ολοκλήρωση του Τέταρτου έτους δίνεται επιπλέον Πιστοποιητικό Κινηματογραφικών Σπουδών.

Κάθε έτος φοίτησης διαρκεί εννέα μήνες και χωρίζεται σε τρία τρίμηνα, ενώ στο τέλος του έτους διεξάγονται προαγωγικές εξετάσεις υπό την εποπτεία του Υπουργείου.

Τα μαθήματα πραγματοποιούνται καθημερινά 10:00 - 16:00 καθώς και τα Σάββατα όσον αφορά τα Εργαστήρια ή/και όταν κρίνεται απαραίτητο. Η παρακολούθηση όλων των μαθημάτων είναι υποχρεωτική και τηρούνται παρουσίες.

Μαθήματα και ώρες

Στην Ανώτερη Δραματική Σχολή ΤΕΧΝΩΝ ΕΚΑΤΟ διδάσκονται τα ακόλουθα εβδομαδιαία μαθήματα ανά έτος.

Μάθημα	Α' Έτος	Β' Έτος	Γ' Έτος	Δ' Έτος*
Υποκριτική/Αυτοσχεδισμός	14 ώρες	14 ώρες	14 ώρες	4 ώρες
Χορός / Εκφραστική κίνηση σώματος	4 ώρες	4 ώρες	4 ώρες	4 ώρες
Μουσική / Τραγούδι	4 ώρες	4 ώρες	4 ώρες	4 ώρες
Ιστορία και Φιλοσοφία Θεάτρου	4 ώρες	4 ώρες	4 ώρες	4 ώρες
Δραματολογία / Λογοτεχνία	3 ώρες	3 ώρες	3 ώρες	3 ώρες
Κινηματογράφος	2 ώρες	2 ώρες	2 ώρες	12 ώρες
Αγωγή Προφορικού Λόγου	2 ώρες	2 ώρες	2 ώρες	2 ώρες

*Το πρόγραμμα των μαθημάτων και η κατανομή των ωρών στο Δ' Έτος εξαρτάται από τα συλλογικά παραστατικά έργα που έχουν προταθεί και μπορεί να μεταβληθεί αντιστοίχως.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Τεχνών ΕΚΑΤΟ - Ανώτερη Ιδιωτική Σχολή Δραματικής Τέχνης ΠΕΙΡΑΙΩΣ 206, ΤΑΥΡΟΣ (ύψος Χαμοστέρνας) ΑΘΗΝΑ, Τ.Κ. 17778

texnonekato@mcf.gr

+30 210 3418581

Το Athens School είναι μία κοινωνική συνεταιριστική δομή εκπαίδευσης και έρευνας που έχει σκοπό να προωθήσει την ισότιμη και αυτόνομη σπουδή και έρευνα των πεδίων της θεωρίας, της τέχνης και της τεχνικής. Προκρίνει ως ορίζοντα τα προτάγματα της άμεσης δημοκρατίας και της αυτονομίας σύμφωνα με τη σκέψη του **Κορνήλιου Καστοριάδη** και των πολιτικών θεωρητικών της κοινωνικής οικολογίας

Το Athens School συντονίζει την παράδοση σεμιναρίων στα αντίστοιχα πεδία με συγκεκριμένα προγράμματα διδασκαλίας επί θεματικών που προτείνουν οι διδάσκοντες, την έκδοση μονογραφιών και ερευνητικών εργασιών, τη διοργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων, επιστημονικών ημερίδων, θεωρητικών συνεδρίων και εκπαιδευτικών εκδρομών και την εκπόνηση ερευνητικών διεπιστημονικών προγραμμάτων με συνεργασία των διδασκόντων και των διδασκομένων.

Υπεύθυνοι διδασκαλίας είναι άνθρωποι με εγνωσμένη πείρα και γνώση του αντικειμένου τους, που οργανώνουν τα αντίστοιχα σεμινάρια και τις περαιτέρω εκδηλώσεις. Το Athens School δημιουργεί αποθετήρια γνώσης με αρχειοθέτηση των σεμιναρίων και των εκδηλώσεων και φιλοδοξεί να δημιουργήσει ένα πεδίο ελεύθερης κριτικής, μάθησης και έρευνας.

Η έδρα μας βρίσκεται στο κέντρο της Αθήνας, στην Χαριλάου Τρικούπη 138.

Το τμήμα Τέχνης της Σχολής μας σε σύμπραξη με το Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης:

ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΗ - ΟΡΓΑΝΟΠΟΪΑ - ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ - ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ - ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ

athensschool.gr

Χαριλάου Τρικούπη 138, Αθήνα
athensschool2017@gmail.com
+30 210 64 59 813